

บันทึกข้อความ

(694)

งานช่วยบริหาร	
เลขรับที่	6656
วันที่	27 ก.ย. 2559
เวลา	16.25 น.
.....
.....

ส่วนราชการ กองแผนงาน กลุ่มนโยบายและยุทธศาสตร์ โทร ๒๒๔๑

ที่ กษ.๐๖๐๖/๖๐๖๖ วันที่ ๖๐ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลปี ๒๕๕๘

เรียน อธิบดีกรมปศุสัตว์ ~~.....~~ รักษาการแทน ~~.....~~

ตามหนังสือสำนักงานปลัดกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ที่ กษ ๐๒๐๑.๐๖/ว ๘๖๑๖ ลงวันที่ ๒๒ กันยายน ๒๕๕๙ เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ปี ๒๕๕๘ โดยได้จัดส่งความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายฯ และสรุปปัญหา / ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขฯ ให้กรมปศุสัตว์เพื่อทราบและดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องนั้น

กองแผนงาน ได้ตรวจสอบความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายฯ และสรุปปัญหา / ข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขฯ มีประเด็นที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลกระทบมากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

- ๑.๑ ความเหลื่อมล้ำและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม
- ๑.๒ การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน
- ๑.๓ การพัฒนาระบบเกษตร

๒. สรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบ และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ประกอบด้วย

- ๒.๑ ความมั่นคงทางอาหาร
- ๒.๒ การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
- ๒.๓ นโยบายการพัฒนาและบริหารภาครัฐ

จึงเรียนมาเพื่อโปรดทราบ และเห็นควรแจ้งทุกหน่วยงานเพื่อทราบ และดำเนินการในส่วนที่เกี่ยวข้องต่อไป โดยสามารถ Download รายละเอียดข้อมูล ได้ที่ website กองแผนงาน

ทราบดำเนินการ

สรวิศ

(นายสรวิศ ธาณีโต)

รองอธิบดี รักษาการแทน

อธิบดีกรมปศุสัตว์

27 ก.ย. 2559

เกษิณี บุญชาติ
27 กันยายน ๒๕๕๙

กน

27 กันยายน ๒๕๕๙

[Signature] 27 ๙๐๕๙

(นายเชาวฤทธิ์ บุญมาทิต)

ผู้อำนวยการกองแผนงาน

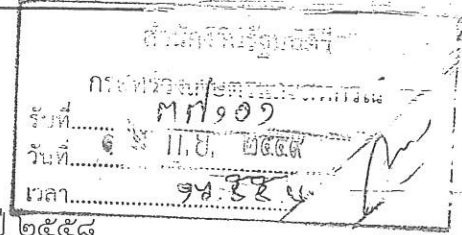

สำนักงานที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล

๙๑๒ ถนนนวมินทร์ แขวงคลองจั่น เขตบางกะปิ กรุงเทพฯ ๑๐๒๔๐ โทร ๐๒-๓๗๘๘๓๐๐ ต่อ ๘๙๑๐

ที่ สขต. ๐๗๗/๒๕๕๙

๙ กันยายน ๒๕๕๙

เรื่อง ข้อเสนอเชิงนโยบายที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลปี ๒๕๕๘

เรียน รัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์

อ้างถึง พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑

๒. ข้อเสนอเชิงนโยบายที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล พ.ศ. ๒๕๕๘

เลขานุการรัฐมนตรี

รับที่ ๓๗๖๐๑

วันที่ ๑๙.๙.๕๙

เวลา ๑๑:๐๖

ตามที่ พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตรา ๓๐ บัญญัติว่าในปีหนึ่งให้สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน (องค์การมหาชน) จัดให้มีการประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลอย่างน้อยปีละหนึ่งครั้ง และ มาตรา ๓๒ (๒) บัญญัติให้ที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลต่อพื้นที่มากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม รวมทั้ง มาตรา ๓๒ (๓) บัญญัติให้ที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล สรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบ และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ความละเอียดแจ้งตามอ้างถึง นั้น

ที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล มีการประชุมครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘ โดยได้มีการพิจารณาข้อเสนอที่เครือข่ายองค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชนตำบล เสนอผ่านที่ประชุมในระดับจังหวัดของสภาองค์กรชุมชนตำบล และเห็นชอบข้อเสนอเชิงนโยบายที่ประกอบด้วย

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคม และกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลต่อพื้นที่มากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย ข้อเสนอ ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ความเหลื่อมล้ำและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ๒) การพัฒนาเศรษฐกิจและทุนชุมชน ๓) การพัฒนาระบบเกษตร และ ๔) การพัฒนาสังคม

๒. สรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบ และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ที่ประกอบด้วย ปัญหาและข้อเสนอ ๔ ด้าน ได้แก่ ๑) ความมั่นคงทางอาหาร ๒) การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓) สังคม และ ๔) นโยบายการพัฒนาและบริหารภาครัฐ

ข้อเสนอเชิงนโยบายของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลดังกล่าว มีข้อเสนอที่เกี่ยวข้องกับกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ จึงใคร่ขอส่งข้อเสนอเชิงนโยบายของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลปี ๒๕๕๘ ที่มีข้อเสนอต่อกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ ดังนี้

/๑ ความเห็นและ...

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบาย และแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจ สังคมและกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลกระทบมากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม

๑.๑ ความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง ความเหลื่อมล้ำและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม

๑.๑.๑ ข้อเสนอเพื่อการแก้ไขปัญหา

๑) ข้อเสนอเพื่อการแก้ไขปัญหาการเกษตร ข้อ ๑.๑ หน้า ๑๙

๒) ข้อเสนอเพื่อการแก้ไขปัญหาการคุ้มครองผู้บริโภค ข้อ ๑.๗ หน้า ๒๒

๑.๑.๒ ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูป

๑) ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปเศรษฐกิจการเงินและการคลัง ข้อ ๒.๒ หน้า ๒๔

๒) ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปการเกษตร การท่องเที่ยวและบริการ ข้อ ๒.๓ หน้า ๒๔

๓) ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ข้อ ๒.๔ หน้า ๒๔

๑.๒ ความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน หน้า ๓๐

๑.๓ ความเห็นและข้อเสนอแนะเรื่อง การพัฒนาระบบเกษตร หน้า ๓๑

๒. สรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบ และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข

๒.๑ สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข เรื่อง ความมั่นคงทางอาหาร หน้า ๕๖

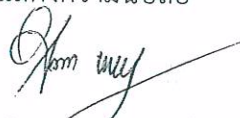
๒.๒ สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข เรื่อง การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมหน้า ๕๖ - เรื่องที่อยู่อาศัย ชุมชนริมคลองหน้า ๖๖ - เรื่องการพัฒนาแม่น้ำโขงหน้า ๖๗ - เรื่องภัยแล้ง/น้ำท่วมหน้า ๖๙

๒.๓ สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข เรื่อง นโยบายการพัฒนาและการบริหารภาครัฐ - ที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยหน้า ๗๕

รายละเอียดปรากฏตามสิ่งที่ส่งมาด้วย ๒

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา ความเห็นและข้อเสนอแนะตามข้อ ๑ และ ๒ ของสภาองค์กรชุมชนตำบล ตามที่ที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลเสนอมาและโปรดพิจารณามอบหมายให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องนำความเห็นและข้อเสนอแนะดังกล่าวไปพิจารณาดำเนินการต่อไป จักขอบพระคุณยิ่ง

ขอแสดงความนับถือ

(นายจินตา บุญจันทร์)

ประธานที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล

สารบัญ

	หน้า
๑ สรุปเชิงบริหาร	๑-๒
๒ ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมและกฎหมายรวมทั้งการจัดบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลต่อพื้นที่มากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และ สิ่งแวดล้อม ซึ่งเป็นการดำเนินการของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑ มาตราที่ ๓๒ (๒)	๓-๓๖
๑.๑ สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะ	๓-๑๘
๑.๒ ความเห็นและข้อเสนอแนะในรายละเอียด	๑๘-๓๖
๓ สรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข เพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการดำเนินการของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓๒(๓)	๓๗-๘๐
๒.๑ สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข	๓๗-๕๔
๒.๒ ปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบ และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข	๕๔-๘๐

สรุปเชิงบริหาร

สภาองค์กรชุมชนตำบล เป็นองค์กรชุมชนที่จัดแจ้งจัดตั้งตามเจตนารมณ์ พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑ ที่ต้องการให้ชุมชนมีความเข้มแข็งสามารถจัดการตนเองได้อย่างยั่งยืน มีบทบาทสำคัญในการพัฒนาประเทศ การสร้างระบอบประชาธิปไตยและระบบธรรมาภิบาล การพัฒนาท้องถิ่นตามความหลากหลายของวิถีชีวิต วัฒนธรรมและภูมิปัญญาท้องถิ่น โดยสภาองค์กรชุมชนตำบลแห่งแรกได้จัดแจ้งจัดตั้งในปี ๒๕๕๑ และตลอดระยะเวลาการดำเนิน ๘ ปี ที่ผ่านมา จนกระทั่ง ณ วันที่ ๒๒ สิงหาคม ๒๕๕๙ ได้มีการจัดตั้งสภาองค์กรชุมชนตำบลแล้ว ๕,๑๑๗ แห่ง ทั่วประเทศ โดยมีรูปธรรมพื้นที่ในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น เช่น การแก้ไขปัญหาที่ดินทำกิน การจัดการทรัพยากรฯ ดิน น้ำ ป่า การท่องเที่ยวโดยชุมชน การพัฒนาเศรษฐกิจและทุนชุมชน การจัดสวัสดิการชุมชน การฟื้นฟูวัฒนธรรมประเพณี วิถีชีวิตชุมชน ฯลฯ ที่สะท้อนให้เห็นการร่วมคิด ร่วมทำ เพื่อสร้างการเปลี่ยนแปลงในชุมชนทั้งเรื่องแนวคิด วิธีการทำงาน การตระหนักถึงความเป็นเจ้าของการพัฒนาของชุมชน องค์กรชุมชน การจัดการความสัมพันธ์ใหม่ในการทำงานของชุมชนกับภาคีภาครัฐ ท้องที่ ท้องถิ่น ภาคประชาสังคม ภาควิชาการ ที่มีชุมชนเป็นหลัก เกิดการเชื่อมโยงหนุนเสริมการทำงานระหว่างสภาองค์กรชุมชนตำบล กับที่ประชุมในระดับจังหวัด และที่ประชุมในระดับชาติ

ในการขับเคลื่อนงานเพื่อสนับสนุนชุมชนให้มีความเข้มแข็ง สามารถแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่นได้ พระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑ ได้บัญญัติในมาตรา ๓๐ ให้มีการประชุมระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลเป็นประจำทุกปี และบัญญัติในมาตรา ๓๒ ให้ที่ประชุมในระดับชาติดำเนินการ ๑) กำหนดมาตรการส่งเสริมและสนับสนุนการจัดตั้งและการพัฒนาสภาองค์กรชุมชนตำบลให้เกิดความเข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ เพื่อเสนอให้สถาบันพัฒนาองค์กรชุมชน(องค์การมหาชน) ใช้เป็นแนวทางการปฏิบัติ ๒) ให้ความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีผลต่อพื้นที่มากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ๓) สรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆประสบ และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขเพื่อเสนอต่อคณะรัฐมนตรี

ในปี ๒๕๕๘ สภาองค์กรชุมชนตำบล และที่ประชุมในระดับจังหวัด ทั่วประเทศ ได้จัดทำความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาเศรษฐกิจสังคมและกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐหรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น มีผลต่อพื้นที่มากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และ สิ่งแวดล้อม และสรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆประสบ และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข เสนอต่อที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘ และที่ประชุมในระดับชาติให้ความเห็นชอบแล้ว โดยมีสาระสำคัญโดยสรุป ดังนี้

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะ เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมและกฎหมายรวมทั้งการจัดบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลต่อพื้นที่มากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจสังคม คุณภาพชีวิต และ สิ่งแวดล้อมซึ่งเป็นการดำเนินการของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตราที่ ๓๒(๒)

๑.๑ สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะโดยสรุป ประกอบด้วย ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะด้าน ๑)ความเหลื่อมล้ำและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ๒)การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน ๓)การพัฒนาระบบการเกษตร ๔)การพัฒนาสังคม

๑.๒ ความเห็นและข้อเสนอแนะในรายละเอียด

๒.สรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข เพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการซึ่งเป็นการดำเนินการของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓๒(๓)

๒.๑ สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไขโดยสรุป ประกอบด้วยสรุปปัญหาและข้อเสนอแนะด้าน ๑)ความมั่นคงด้านอาหาร ๒)การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ๓)ด้านสังคม ๔) นโยบายการพัฒนาและการบริหารภาครัฐ

๒.๒ ปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบ และข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข

๑. ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘ เกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมและกฎหมาย รวมทั้งการจัดบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีผลต่อพื้นที่มากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และ สิ่งแวดล้อม

ซึ่งเป็นการดำเนินการของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ตามพระราชบัญญัติสภาองค์กรชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตราที่ ๓๒ (๒)

๑.๑ สรุปความเห็นและข้อเสนอแนะ

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๑.ความเหลื่อมล้ำและความเป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม ประชาชน คนในชุมชนฐานรากของประเทศ เผชิญปัญหาเศรษฐกิจและสังคมที่เกิดจากปัญหาเชิงโครงสร้าง การเมือง การปกครอง การบริหารราชการแผ่นดินที่รวมศูนย์การตัดสินใจ การจัดสรรทรัพยากร ปัญหาของคนในชุมชน ถูกกละเลยทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเสื่อมโทรมขาดที่ดินทำกิน มี</p>	<p>ทั่วประเทศ การแก้ไขปัญหาในอดีต ที่รวมศูนย์การตัดสินใจไว้ที่ส่วนกลาง ไม่สอดคล้องกับปัญหาที่หลากหลายของชาวบ้าน กลับเพิ่มความรุนแรงของปัญหาในพื้นที่ สร้างความเหลื่อมล้ำ ความไม่เป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคมมากขึ้น</p>	<p>๑.ข้อเสนอเพื่อการแก้ไขปัญหา ๙ ข้อ เรื่อง การเกษตร การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน การแก้ไขปัญหาพลังงาน การแก้ไขปัญหาสิทธิชุมชน การแก้ไขปัญหาการคุ้มครองผู้บริโภค การแก้ไขปัญหาแรงงาน และการแก้ไขปัญหาการบริหารราชการแผ่นดิน</p> <p>๒.ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูป ๑๖ ข้อ เรื่อง การปฏิรูปการศึกษา และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ การปฏิรูปเศรษฐกิจการเงินและการคลัง การปฏิรูปการเกษตร การท่องเที่ยวและบริการ การปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การปฏิรูปการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ การปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็กเยาวชน เด็กสตรีและผู้ด้อยโอกาส การปฏิรูปพลังงาน การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม การปฏิรูปการท้องถิ่น สิทธิชุมชน การกระจายอำนาจไปสู่ชุมชน องค์กรอิสระ การปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค การปฏิรูปการเมือง การปฏิรูปแรงงาน และการปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครึ่งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ปัญหาความยากจนผู้ด้อยโอกาส คนชายขอบและความขัดแย้งในชุมชนสังคม		๑. ข้อเสนอเพื่อการแก้ไขปัญหา	
		๑.๑ แก้ไขปัญหาการเกษตร โดย <ol style="list-style-type: none"> ๑) กำหนดมาตรการคุ้มครองเกษตรกรรายย่อย พัฒนา เกษตรกรรมยั่งยืน และยกเลิกเกษตรกรพันธะสัญญา ๒) กำหนดมาตรการประกันราคาผลผลิตผลการเกษตร รวมทั้งการนำเข้าสินค้าเกษตรที่จะมีผลกระทบต่อเกษตรกรไทย ๓) ควบคุมสารเคมีการเกษตร วัตถุอันตราย เป็นวาระแห่งชาติ และ พัฒนาประเทศไทยให้เป็นพื้นที่เกษตรปลอดภัยแห่งอาเซียน และมีมาตรการสินค้าเกษตรอินทรีย์เพื่อสร้างแรงจูงใจให้เกษตรกรผู้ผลิต ๔) แก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกรและคนจน ทั้งหนี้ในระบบและนอกระบบ และจัดตั้งกองทุนแก้ไขปัญหาหนี้สินเกษตรกร 	กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการคลัง กระทรวงพาณิชย์
		๑.๒ แก้ไขปัญหาการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดย <ol style="list-style-type: none"> ๑) การจัดทำรายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อมและผลกระทบต่อสุขภาพ ต้องเน้นการมีส่วนร่วมของชุมชน ประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาและผลกระทบต่อวิถีชีวิต จิตใจ วัฒนธรรม เศรษฐกิจ ข้อตกลง และสุขภาพของชุมชน ๒) รัฐต้องแก้ปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นข้อมูลการแก้ไขปัญหาอย่างยั่งยืน ๓) เร่งรัด ปรับปรุงแก้ไข ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๗ และกฎหมายอื่นๆ เกี่ยวกับที่ดินและป่าไม้ ที่กระทบต่อ สิทธิชุมชน สิทธิเกษตรกร การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรม การคุ้มครองวิถีวัฒนธรรม ชุมชนเก่า เมืองเก่า ๔) การสำรวจ สัมภาษณ์ และอาชญาบัตร เหมือนแร่ทุกประเภท ให้เน้นการประเมิน ประชา 	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงอุตสาหกรรม

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		พิจารณาผลกระทบต่อชุมชน และยุติการดำเนินการเหมืองแร่ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน	
		<p>๑.๓ แก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน โดย</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย แก้ไขปัญหาที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย ที่มีภาครัฐ สภาองค์กรชุมชน/ขบวนการองค์กรชุมชน และตัวแทนผู้เดือดร้อน และชะลอการจับกุมหรือชะลอการบังคับคดี โดยพิสูจน์สิทธิ หลักฐานดั้งเดิม และประวัติการครอบครองที่ดิน 2) ให้รัฐสนับสนุนการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของคนจนเมืองและชนบท คนไร้บ้าน ในรูปแบบโครงการบ้านมั่นคงให้ครอบคลุมทุกเมืองและสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง 3) นำที่ดินสาธารณะของรัฐ ที่ดินที่หมดอายุสัมปทาน ที่ดินที่รัฐไม่ทำประโยชน์ มาจัดสรรให้กับประชาชนที่ขาดที่ดินทำกิน และจัดหาที่ดินที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินร่วมของชุมชนในรูปแบบโฉนดชุมชน รวมทั้งเร่งรัดจัดตั้งกองทุนธนาคารที่ดิน 	สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์
		<p>๑.๔ แก้ไขปัญหาพลังงาน</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) ทบทวน ยุติการสร้างเขื่อนเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหินนิวเคลียร์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบทางด้านสิ่งแวดล้อม 2) แก้ไขพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อให้ปิโตรเลียมเป็นของชาติ โดยการเปลี่ยนแปลงระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิต และทวงคืนการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ให้กลับมาเป็นของรัฐ 3) ทบทวนแผนการขุดเจาะปิโตรเลียมบนบกและในทะเล ในรอบที่ ๒๐ และ ๒๑ โดยต้องเปิดเผยข้อมูลสัญญาสัมปทาน ผลกระทบต่อพื้นที่และชุมชน 	กระทรวงพลังงาน

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๑.๕ แก้ไขปัญหาการเมือง โดย</p> <p>๑) แก้ไขกฎหมายให้ประชาชนมีสิทธิและอำนาจในการจัดตั้งองค์กรภาคประชาชน อาทิ องค์กรด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันที่เป็นอิสระ เป็นกลาง มีขีดความสามารถที่จะตรวจสอบนักการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐ และมีสิทธิในการยับยั้งนโยบายรัฐที่มีผลกระทบทางลบกับประชาชน</p> <p>๒) ให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการคอร์รัปชันของนักการเมืองที่เข้มข้น มีบทลงโทษรุนแรง ลงโทษขั้นสูงสุดและไม่หมดอายุความ</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p>
		<p>๑.๖ การแก้ไขปัญหาลิทธิชุมชน</p> <p>๑) รัฐต้องส่งเสริม คุ่มครอง ภัยคุกคามกับผู้ต่อสู้เพื่อสิทธิชุมชน รวมทั้งจัดตั้งกองทุนดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยคุกคาม</p> <p>๒) รัฐต้องสนับสนุน รับรองสิทธิในการชุมนุมโดยสงบ ที่เป็นการปกป้องทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของชุมชน การแสดงความคิดเห็นต่อการจัดบริการสาธารณะของรัฐและท้องถิ่น และการดำเนินการของภาคเอกชน เนื่องจากการเสนอปัญหาความเดือดร้อนต่อสาธารณะและแสดงออกตามวิถีทางประชาธิปไตย</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม</p>
		<p>๑.๗ การแก้ไขปัญหาการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>๑) รัฐต้องมีมาตรการควบคุมสื่อสาร/โฆษณา สินค้าและบริการ ให้มีความรับผิดชอบด้านจริยธรรมและศีลธรรม ที่สร้างผลกระทบต่อเด็ก เยาวชน และสังคม</p> <p>๒) รัฐต้องมีมาตรการควบคุมสินค้าปลอดภัย และเปิดเผยข้อมูลต่อผู้บริโภค เช่น อาหารปลอดภัยที่ปนเปื้อนสารเคมี จากโรงงานอุตสาหกรรม แหล่งผลิตสินค้า และการตัดต่อพันธุกรรม (GMO)</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๓) รัฐต้องคุ้มครองผู้บริโภคเรื่องราคาสินค้าและบริการ และคำนึงถึงสิทธิ ความเป็นธรรม ในการเข้าถึงอาหารของผู้บริโภค</p>	
		<p>๑.๘ การแก้ไขปัญหาแรงงาน</p> <p>๑) คุ้มครองสิทธิแรงงาน ทั้งแรงงานที่ทำงานในประเทศ และแรงงานที่ไปทำงานต่างประเทศ และสนับสนุนการมีสภาพแรงงาน</p> <p>๒) เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในพื้นที่ การจ้างแรงงานต่างชาติในพื้นที่ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาองค์กรชุมชน และชุมชน มีส่วนร่วมในการสร้างข้อกำหนดระเบียบปฏิบัติการจ้างแรงงานต่างชาติ การกำหนดอาชีพที่เหมาะสม การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเท่าเทียม</p>	กระทรวงแรงงาน
		<p>๑.๙ การแก้ไขปัญหาการบริหารราชการแผ่นดิน</p> <p>๑) ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบวิธีการงบประมาณส่วนกลางของรัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ ให้ชัดเจน เปิดเผยข้อมูล ตรวจสอบได้ มีภาคประชาชน สภาองค์กรชุมชน ขบวนการองค์กรชุมชน เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการอนุมัติงบประมาณทุกระดับ</p>	รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี
		<p>๒. ข้อเสนอเพื่อการปฏิรูป</p> <p>๒.๑ การปฏิรูปการศึกษา และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</p> <p>๑) รัฐต้องสนับสนุนให้การศึกษาฟรีถึงระดับปริญญาตรี เพื่อให้โอกาสแก่ครอบครัวที่มีรายได้น้อย คนด้อยโอกาส ได้พัฒนาตนเอง สร้างโอกาสทางสังคม สร้างความมั่นคงในชีวิต</p> <p>๒) หลักสูตรการเรียน การสอนทุกระดับ ให้มีเนื้อหาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น มีความสมดุลระหว่างเนื้อหาที่เป็นสากลกับภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่น และปฏิรูปการศึกษา</p>	สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๕

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>ให้เน้นการคิดและวิเคราะห์เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๓) ให้รัฐสนับสนุนให้เกิดการศึกษาแบบทางเลือกที่หลากหลาย โดยบุคคล กลุ่ม องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถจัดการศึกษาได้ด้วยตนเองที่สอดคล้องกับบริบท วิถีชีวิต ฐานเศรษฐกิจชุมชน ศิลปะวัฒนธรรมของพื้นที่ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการกำหนด ออกแบบ หลักสูตรการเรียนการสอน</p> <p>๔) เร่งรัดและกระจายอำนาจการจัดการศึกษาลงไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมที่จะจัดการศึกษาเอง</p> <p>๕) พัฒนาคุณภาพครู บุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณธรรมจริยธรรม และมีการกระจายบุคลากรอย่างทั่วถึงทั้งเมืองและชนบท</p>	
		<p>๒.๒ การปฏิรูปเศรษฐกิจการเงินและการคลัง</p> <p>๑) ปฏิรูปให้ชุมชนมีสิทธิในการกำหนดแผนและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตนเอง โดยรัฐต้องมีมาตรการปกป้อง คุ้มครอง ระบบเศรษฐกิจชุมชน ไม่ให้ถูกเอารัดเอาเปรียบจากระบบเศรษฐกิจมหภาค ส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชน ให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน และมีมาตรการที่เหมาะสม ในการควบคุม กำกับดูแลทุนขนาดใหญ่</p> <p>๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงธุรกิจเพื่อสังคมกับชุมชนท้องถิ่น โดยนำผลกำไรของผู้ประกอบการ มาจัดตั้งกองทุนฯ เพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นตามแผนของชุมชน</p> <p>๓) รัฐต้องจัดให้มีระบบบำนาญภาคประชาชน สำหรับเกษตรกรรายย่อย ผู้ใช้แรงงาน และคนทั่วไป</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงพาณิชย์</p>

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๒.๓ การปฏิรูปการเกษตร การท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>๑) รัฐต้องสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถผลิตสินค้าและบริการ ตามอัตลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถจัดการตนเองด้านพันธุกรรมพืชและสัตว์ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกลุ่มกองทุนคุ้มครองเมล็ดพันธุ์ และพันธุกรรมพืชและสัตว์ ตามภูมินิเวศน์ชุมชนในระดับตำบล</p> <p>๒) จัดตั้งกองทุนธนาคารที่ดินเพื่อการเกษตร เพื่อคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม ป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในการครอบครองของผู้ที่ไม่ใช่เกษตรกร โดยจัดซื้อที่ดินจากธนาคาร หรือ สถาบันการเงิน ทั้งของรัฐและเอกชน มาจัดสรรให้เกษตรกรไร้ที่ดิน และมีที่ทำกินไม่พอ</p> <p>๓) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาการท่องเที่ยวชุมชนเพื่อสร้างการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา</p> <p>กระทรวงพาณิชย์</p>
		<p>๒.๔ การปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑) การริเริ่มและดำเนินการโครงการด้านทรัพยากรฯ อาทิ การจัดการน้ำ ภัยพิบัติ เหมืองแร่ การสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ฯลฯ ให้ปฏิบัติตามข้อตกลง กติกาขององค์กรทั้งในและระหว่างประเทศ จัดทำรายละเอียด แจงข้อมูลข่าวสาร สร้างการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในพื้นที่ และเปิดเผยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่จะเกิดขึ้นกับประชาชน</p> <p>๒) จัดตั้งองค์กรอิสระด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีกองทุนสิ่งแวดล้อม ส่งเสริมสนับสนุน การจัดทำแผนและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p> <p>๓) ให้รัฐสนับสนุนกองทุนภัยพิบัติ เพื่อจัดการปัญหาภัยพิบัติที่เกิดบ่อยครั้ง และทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยให้สภาองค์กรชุมชน เข้ามาร่วมบริหารจัดการในพื้นที่ ให้เกิดการแก้ไขปัญหาด้วยความรวดเร็ว ตรงกลุ่มเป้าหมาย ผู้เดือดร้อน</p> <p>๔) กระจายอำนาจให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวางผังเมือง และผังตำบล เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ การคุ้มครองพื้นที่ทรัพยากร ดิน น้ำ ป่า พื้นที่</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย และจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยภาคประชาชนเป็นผู้บริหาร</p> <p>๕) จัดทำ พ.ร.บ.น้ำ ให้เกิดการใช้ประโยชน์น้ำอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการน้ำของชุมชนด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น และให้ชุมชนท้องถิ่นร่วมบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ</p> <p>๖) สนับสนุนการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น อาทิ พ.ร.บ.ธนาคารที่ดิน พ.ร.บ.สิทธิชุมชนในการจัดการที่ดิน พ.ร.บ.ประมงพื้นบ้าน ฯลฯ</p>	
		<p>๒.๕ การปฏิรูปการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๑) ปฏิรูปการสื่อสารมวลชน ให้เอื้อให้ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย สามารถเข้าถึงบริการและการสื่อสารได้ เพื่อให้ระบบข้อมูลข่าวสารเกิดความเป็นธรรม โปร่งใส มีประสิทธิภาพ เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น</p> <p>๒) เปิดช่องทางให้ประชาชน สามารถเป็นเจ้าของช่องทางการสื่อสารและผลิตรายการ โดยให้รัฐกำหนดเป็นนโยบายการส่งเสริม และจัดตั้งกองทุนสื่อสารมวลชนที่ประชาชนสามารถเข้าถึง และขอรับการสนับสนุนกิจการสื่อสารได้</p> <p>๓) รัฐให้สนับสนุนระบบการสื่อสารของชุมชนท้องถิ่นในหลายรูปแบบ เช่น วิทยุชุมชน ฯลฯ เพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชน ศิลปะ วัฒนธรรม ระหว่างคนในชุมชนด้วยตนเอง</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และกิจการโทรคมนาคมแห่งชาติ</p>

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๒.๖ การปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็กเยาวชน เด็กสตรี และผู้ด้อยโอกาส</p> <p>๑) ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ ของเด็กและเยาวชน ทั้งเด็กเยาวชนในเมืองและชนบท ในกิจกรรมของสังคมทุกระดับอย่างกว้างขวาง</p> <p>๒) สนับสนุนการแก้ไข พ.ร.บ.สภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สภาองค์กรชุมชนเป็นนิติบุคคล มีอำนาจตัดสินใจทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และมีการพัฒนาตนเองให้เข้มแข็ง เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนของชุมชนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่</p> <p>๓) ให้มี พ.ร.บ. สวัสดิการชุมชน ที่เป็นการเกื้อกูลกันระหว่างคนในชุมชน ดูแล พึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อการพึ่งตนเอง สร้างความมั่นคงในการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนและสังคม โดยในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมาย ให้สนับสนุนการขยายพื้นที่และพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรสวัสดิการชุมชน ให้มีกองทุนสวัสดิการชุมชนทั่วประเทศ</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>
		<p>๒.๗ การปฏิรูปพลังงาน</p> <p>๑) ผลักดันให้มีพระราชบัญญัติพลังงานสะอาด ส่งเสริมพลังงานทางเลือก อาทิ พลังงานจากลม พลังงานจากแสงอาทิตย์</p>	<p>กระทรวงพลังงาน</p>
		<p>๒.๘ การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม</p> <p>๑) ปฏิรูปกฎหมาย ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทุกระดับ ให้มีระบบตรวจสอบ ถ่วงดุลซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลไกในกระบวนการยุติธรรมทำงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพ สามารถตรวจสอบได้</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>กระทรวงยุติธรรม</p>
		<p>๒.๙ การปฏิรูปการท้องถิ่น</p> <p>๑) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>ลดความซ้ำซ้อน ของพื้นที่และภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒) ให้มีโรงเรียนพัฒนาความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม นักการเมืองและผู้บริหารท้องถิ่น ให้ความรู้เรื่องความเป็นพลเมือง การเป็นผู้นำที่ดี มีจิตสาธารณะ รวมทั้งมีโรงเรียนสอนผู้นำ มีหลักสูตรท้องถิ่น สอนวิชาหลักในการดำเนินชีวิต หลักสูตรชุมชนเข้มแข็ง การมีส่วนร่วมความเป็นพลเมือง</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย</p>
		<p>๒.๑๐ สิทธิชุมชน</p> <p>๑) บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และของชาติ และมีบทบาทสำคัญในการจัดการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>๒) เพิ่มอำนาจและบทบาทของชุมชนท้องถิ่น ให้มีสิทธิ ให้เป็นกลไกสำคัญระดับพื้นที่ ในการจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงาน เกษตร การศึกษา สุขภาพ สวัสดิการชุมชน ฯลฯ ตามวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญาดั้งเดิม รวมทั้งรัฐต้องมีแผนและงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานของภาคประชาชน</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี ก.การคลัง ก.การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ สำนักงบประมาณ ก.ยุติธรรม ก.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
		<p>๒.๑๑ การกระจายอำนาจไปสู่ชุมชน</p> <p>๑) กระจายอำนาจและกระจายงบประมาณในการพัฒนาประเทศไปสู่ชุมชนท้องถิ่นโดยให้เกิดความสมดุลระหว่างผู้บริหารของรัฐบาลกลาง กับบที่กระจายไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรชุมชนระดับตำบล จังหวัด</p> <p>๒) ให้ประชาชน องค์กรชุมชน เป็นแกนหลักในการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนา</p>	<p>รัฐบาล สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนา</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>ประเทศตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล จังหวัด และประเทศ โดยในพื้นที่มีการจัดตั้งสภาองค์กรชุมชนแล้วให้สภาองค์กรชุมชน เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนของภาคประชาชน หน่วยงานภาครัฐเป็นองค์กรสนับสนุน รวมทั้งพัฒนา สภาองค์กรชุมชน ให้มีขีดความสามารถในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๓) รัฐต้องกระจายอำนาจ และงบประมาณ ให้ชุมชนท้องถิ่นมีความสามารถในการจัดการตนเอง กำหนดอนาคตตนเองได้อย่างแท้จริง โดยในจังหวัดที่มีความพร้อม ให้ผู้บริหารจังหวัด มาจากคนในพื้นที่/ท้องถิ่น เลือกตั้งโดยประชาชน มีอิสระในการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมกับบริบทจังหวัด เช่น เป็นจังหวัดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชียงอนุรักษ์ มีความเป็นอิสระในการบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล และ งบประมาณ รวมถึงการบำรุงรักษา การจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้ สมดุลและยั่งยืน</p> <p>๔) จัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ให้กระจาย ไปยังคนทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ อย่างเท่าเทียมกัน และมีความสมดุล ระหว่างส่วนกลางและชุมชนท้องถิ่น</p>	สังคมและความมั่นคงของมนุษย์
		<p>๒.๑๒ องค์กรอิสระ</p> <p>๑) ให้มีจัดตั้งองค์กรอิสระ เช่น องค์กรอิสระด้านคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อมและสุขภาพ องค์กรอิสระคุ้มครอง ผู้บริโภค องค์กรอิสระด้านการจัดการด้านยางพารา องค์กรอิสระ ประเด็นสาธารณะ ฯลฯ เพื่อคุ้มครอง ดูแลให้ผลประโยชน์เป็นของสังคม โดยมีภาคประชาชน องค์กรชุมชน เป็นองค์ประกอบหลัก</p> <p>๒) รัฐต้องสนับสนุนการขับเคลื่อนงานและจัดสรรงบประมาณ สนับสนุน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชน ภาคประชาสังคม มีการทำงานของภาคประชาชนคู่ขนานเชื่อมโยงกับองค์กรอิสระ เพื่อให้ งานขององค์กรอิสระสอดคล้องกับความต้องการของภาคประชาชน และ ประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น</p>	รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๒.๑๓ การปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>๑) รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรอิสระคุ้มครองผู้บริโภค ที่มีภาคประชาชนผู้แทนองค์กรชุมชน เป็นองค์ประกอบ และพัฒนากระบวนการได้มาซึ่งคณะกรรมการองค์กร ให้ได้คนที่เป็นกลาง มุ่งที่ผลประโยชน์ของประชาชนและสังคม</p>	สำนักนายกรัฐมนตรี
		<p>๒.๑๔ การปฏิรูปการเมือง</p> <p>๑) ปฏิรูปโครงสร้างทางการเมืองทั้งระบบ สร้างกระบวนการถ่วงดุล การตรวจสอบให้เข้มแข็ง และกระจายอำนาจรวมทั้งคุ้มครองให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและการบริหารพื้นที่</p> <p>๒) สนับสนุนการใช้ประชาธิปไตยทางตรง ของกลไกภาคประชาชน ชุมชน เช่น สภาองค์กรชุมชน ในการให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อนโยบายภาครัฐ การดำเนินการของภาครัฐและท้องถิ่น การพัฒนาพื้นที่ทุกระดับ เพื่อเพิ่ม บทบาทภาคประชาชน องค์กรชุมชนในการพัฒนาประเทศให้เป็นจริง</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>
		<p>๒.๑๕ การปฏิรูปแรงงาน</p> <p>๑) ขยายสิทธิในระบบประกันสังคมให้ครอบคลุมทั้งผู้ใช้แรงงานในระบบและนอกระบบ เพื่อสร้างหลักประกันสังคมแก่คนทุกกลุ่ม</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>กระทรวงแรงงาน</p>
		<p>๒.๑๖ การปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน</p> <p>๑) ปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน เพิ่มอำนาจประชาชน กระจายอำนาจให้ประชาชนจัดการตนเองทุกระดับ ผ่านกลไกภาคประชาชน องค์กรชุมชน อาทิจัดสรรงบประมาณลงตรงสู่ชุมชน องค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชน เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนงาน การแก้ไขปัญหาและ</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>พัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้สามารถจัดการตนเองได้</p> <p>๒) การปกครองท้องถิ่น ให้ผู้นำท้องถิ่น กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน มีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปีอยู่ได้ไม่เกิน ๒ วาระ โดยให้ประชาชนทั้งตำบลเป็นผู้เลือกกำหนดจาก ผู้ใหญ่บ้านโดยตรง</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>
<p>๒.การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>สถานการณ์ภายนอกที่รุกรานชุมชน การคุกคามของกระแสการบริโภคนิยม การขยายตัวของทุนขนาดใหญ่ ทำให้คนในชุมชนที่ปรับตัวไม่ทันประสบปัญหาหนี้สิน สูญเสียที่ดินทำกิน มีการใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง มีผลผลิตและรายได้ลดลง</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>มีผลกระทบต่อชีวิตของคนในชุมชนฐานราก ทั้งวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ การผลิตอาหาร พื้นที่อาหารชุมชน พันธุกรรมพื้นบ้าน และภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่น</p>	<p>ข้อเสนอมี ๘ ข้อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) กระจายรายได้และงบประมาณลงสู่ชุมชนท้องถิ่น ๒) มีพระราชบัญญัติ จัดตั้งกองทุนระดับตำบล/จังหวัด ของภาคประชาชน ๓) อบรมเชิงปฏิบัติการในตำบล การดำเนินชีวิตเพื่อการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ๔) ส่งเสริมการฝึกอบรมเพื่อการสร้างงาน สร้างอาชีพ ที่สอดคล้องกับศักยภาพความต้องการของในตำบล ตลาดสินค้าและบริการ ๕) สนับสนุนการสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของชุมชน ๖) ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม ๗) แก้ไขปัญหาคนว่างงานในชุมชน ๘) รัฐต้องจัดการ จัดระเบียบคนต่างด้าวที่เข้ามาแย่งงาน แย่งอาชีพที่สงวนไว้ให้คนไทย 	<p>รัฐบาล</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงพาณิชย์</p> <p>ก.เกษตรและสหกรณ์</p> <p>สนง.คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>ก.การพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>ก.ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>ก.แรงงาน</p>
<p>๓.การพัฒนาระบบเกษตร</p> <p>เกษตรกรผู้ทำการผลิต ยิ่ง</p>	<p>ทั่วประเทศ</p>	<p>มีข้อเสนอ ๑๕ ข้อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑) กำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วน ส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการเกษตรยั่งยืน เกษตรท้องถิ่น เกษตรพื้นบ้าน 	<p>รัฐบาล</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูป</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>ผลิตมาก ยิ่งขยับมากยิ่งขึ้น ขาดทุนมาก อยู่ได้ลำบาก ลูกหลานไม่ต้องการสืบทอดวิถีการเกษตรอีก จำนวนผู้ทำการเกษตรลดลง</p> <p>มีการผูกขาดการตลาด/ บังคับจ่ายการผลิตของภาคเกษตรกรรม เป็นเหตุให้ต้นทุนการผลิตสูงแต่ราคาผลผลิตไม่แน่นอน</p>		<p>๒) ออกกฎหมายห้ามนำเข้า จำหน่าย หรือใช้สารเคมีเกษตรตามบัญชีสารเคมีเกษตรอันตราย</p> <p>๓) ให้รัฐคุ้มครอง ส่งเสริมเกษตรกรรายเล็ก ให้สามารถพึ่งตนเองและพัฒนาระบบการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อย</p> <p>๔) ให้มีการใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านเกษตรจากชุมชนท้องถิ่น เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาระบบเกษตร</p> <p>๕) ให้รัฐประกันราคาผลผลิตในส่วนต่างของต้นทุนกับกำไร แทนการประกันที่ราคาขายผลผลิต</p> <p>๖) รัฐต้องสนับสนุนระบบเกษตรกรที่ปลอดภัย เกษตรยั่งยืน เกษตรอินทรีย์ ให้ครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ ๕๐ ภายใน ๑ ทศวรรษ</p> <p>๗) ให้มีการรณรงค์การใช้พันธุ์พืชพื้นบ้าน พื้นที่ท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้ตามวิถีของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๘) ให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถกำหนดพื้นที่โซนการทำเกษตรเพื่อคุ้มครองพื้นที่เกษตรของชุมชน</p> <p>๙) ให้รัฐส่งเสริม สนับสนุนการพัฒนาพื้นที่เกษตรกรรม โดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่แบบผสมผสานกับความรู้พื้นฐานของเกษตรกร</p> <p>๑๐) ให้รัฐเปลี่ยนนโยบายการส่งเสริมการเกษตรให้เน้นการเกษตรแบบยั่งยืน</p> <p>๑๑) ให้รัฐนำรายได้ที่มาจากภาษีจากปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืช มาตั้งเป็นกองทุนส่งเสริมและประกันรายได้ครัวเรือนที่ทำเกษตรแบบยั่งยืน</p> <p>๑๒) สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น</p> <p>๑๓) สร้างตลาดกลางพืชผลการเกษตร เสริมสร้างความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร</p> <p>๑๔) ให้มีคณะกรรมการระดับท้องถิ่น ที่เป็นองค์กรอิสระ ทำหน้าที่กำกับดูแลทิศทางการพัฒนาระบบเกษตรกรรม</p>	<p>ประเทศ</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวงพาณิชย์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๕ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๕

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		๑๕) ส่งเสริมการศึกษาวิจัยด้านการเกษตร พืช ผัก ไม้ผล ยกระดับมาตรฐานผลไม้ปลอดภัย สารพิษอย่างจริงจัง	
<p>๔. การพัฒนาสังคม</p> <p>สังคมไทยเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุ กระแสการบริโภคเป็นแบบทุนนิยมทั้งในเมืองและชนบท</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>ชุมชนที่ปรับตัวไม่ทัน ใช้จ่ายเงินเกินตัว มีปัญหาหนี้สิน รายได้ไม่เพียงพอ ภัยรายจ่าย ชุมชนอ่อนแอ</p>	<p>๑. ข้อเสนอภาพรวมมี ๕ ข้อ</p> <p>๑) ให้รัฐเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างจริงจัง รวมทั้งในระดับชุมชน</p> <p>๒) รัฐต้องส่งเสริม เปิดโอกาส สนับสนุนบุคคลทุกเพศสภาพ เพศวิถี และบุคคลทุกชาติพันธุ์ ให้มีความเสมอภาค มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายรัฐ และการพัฒนาพื้นที่ทุกระดับ</p> <p>๓) ส่งเสริม สนับสนุนการใช้องค์ความรู้ในพื้นที่ แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ และสนับสนุนงบประมาณให้ชุมชนแก้ไขปัญหาทางสังคมด้วยตนเอง</p> <p>๔) สนับสนุนการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น จารีตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นและกำหนดเขตพื้นที่พิเศษทางวัฒนธรรม</p> <p>๕) ผู้เสียสละ ผู้ปกป้อง ผู้ทำความดีต่อสังคม ต้องได้รับผลตอบแทนทั้งคุณค่าและมูลค่าในการทำประโยชน์เพื่อสังคม เพื่อผู้อื่น</p> <p>๒. ข้อเสนอการศึกษา มี ๔ ข้อ</p> <p>๑) สนับสนุนให้มีหลักสูตรการศึกษาทางเลือกที่หลากหลาย สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น/การอนุรักษ์ท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน</p> <p>๒) ส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรมทางการศึกษา จัดสรรงบประมาณสนับสนุน โรงเรียนให้เหมาะสม เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน และเท่าเทียม</p> <p>๓) กำหนดหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน</p> <p>๔) อบรมครูให้เข้าใจวิธีการสอน การวางเป้าหมายชีวิต การเป็นผู้ทำหน้าที่เป็นพลเมือง</p> <p>๓. ระบบสุขภาพชุมชน มี ๓ ข้อ</p> <p>๑) กำหนดเรื่องระบบสุขภาพให้เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเร่งรัด พื้นที่ทุกระดับสุขภาพคนทุกกลุ่ม ทุกวัย รวมทั้งในระดับชุมชน</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงศึกษาธิการ</p> <p>กระทรวงสาธารณสุข</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๒) ส่งเสริม และพัฒนา กองทุนส่งเสริมสุขภาพในชุมชนให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓) รัฐออกกฎ ระเบียบ ที่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขของตนเอง</p> <p>๔.ชุมชนเข้มแข็ง มี ๓ ข้อ</p> <p>๑) สร้างความเชื่อมั่นของชุมชนต่อการพัฒนาตนเอง สนับสนุนส่งเสริมองค์กรชุมชน อาทิ สภาองค์กรชุมชน ให้เป็นองค์กรหลักในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๒) สนับสนุนการยกระดับ สภาองค์กรชุมชนให้เป็นพื้นที่กลางในการปรึกษาหารือของชุมชนภาคีการพัฒนา ระดับตำบล จังหวัด</p> <p>๓) สนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มองค์กรในชุมชน การพึ่งตนเองชุมชน</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p>

1.2 ความเห็นและข้อเสนอแนะในรายละเอียด

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๑.ความเหลื่อมล้ำและความ เป็นธรรมทางเศรษฐกิจและสังคม</p> <p>ประชาชน คนในชุมชนฐานรากของประเทศ เผชิญปัญหาเศรษฐกิจและสังคม ที่</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>การแก้ไขปัญหาในอดีตที่รวมศูนย์การตัดสินใจไว้ที่ส่วนกลาง ไม่สอดคล้องกับปัญหาที่หลากหลายของ</p>	<p>สภาองค์กรชุมชน จึงได้ประมวลความเห็นและข้อเสนอแนะเกี่ยวกับการกำหนดนโยบายและแผนพัฒนาทางเศรษฐกิจสังคมและกฎหมาย รวมทั้งการจัดทำบริการสาธารณะของหน่วยงานของรัฐ หรือองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ที่มีผลต่อพื้นที่มากกว่าหนึ่งจังหวัดทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม ซึ่งมีทั้งข้อเสนอเพื่อการแก้ไขปัญหา ข้อเสนอการปฏิรูป และข้อเสนอเพื่อการพัฒนา ดังนี้</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๒) รัฐต้องแก้ไขปัญหาน้ำทะเลกัดเซาะชายฝั่ง ที่เกิดจากธรรมชาติ และการกระทำของมนุษย์ และใช้การปลูกป่าชายเลน การวิจัยชุมชน โดยใช้ภูมิปัญญาท้องถิ่น เป็นข้อมูลการแก้ไขปัญหา</p> <p>๓) เร่งรัด ปรับปรุงแก้ไข ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๗ และกฎหมายอื่นๆ เกี่ยวกับที่ดินและป่าไม้ ที่กระทบต่อ สิทธิชุมชน สิทธิเกษตรกร การใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออนุรักษ์พื้นที่ เกษตรกรรม และ กฎหมายการอนุรักษ์หรือคุ้มครองวิถีวัฒนธรรม พื้นที่เชิงวัฒนธรรม ชุมชนเก่า เมืองเก่า</p> <p>๔) การสำรวจ สัมภาษณ์ และอาชญาบัตร เหมือนแร่ทุกประเภท ให้มีการประเมิน ประชาพิจารณาผลกระทบต่อชุมชน และยุติการดำเนินการเหมือนแร่ทุกประเภทที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน</p> <p>๑.๓ การแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกิน</p> <p>๑) ตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ที่มีภาครัฐ สภาองค์กรชุมชน/ขบวนการชุมชน และตัวแทนผู้เดือดร้อน เพื่อแก้ไขปัญหาที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยและชะลอการจับกุมหรือชะลอการบังคับคดี โดยพิสูจน์สิทธิการใช้ประโยชน์ที่ดินทำกินของประชาชนที่อาศัยอยู่ก่อนการประกาศเขตป่า และที่ราชพัสดุ และใช้หลักฐานดั้งเดิม พิสูจน์ประวัติการครอบครองที่ดิน และรักษาสิทธิการทำเกษตรกรรมและการอยู่อาศัย</p> <p>๒) ให้รัฐสนับสนุนการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของคนจนเมืองและชนบท คนไร้บ้าน ในรูปแบบโครงการบ้านมั่นคงให้ครอบคลุมทุกเมือง และสนับสนุนอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๓) นำที่ดินสาธารณะของรัฐ ที่ดินที่หมดอายุสัมปทาน ที่ดินที่รัฐไม่ทำประโยชน์ มาจัดสรรให้กับประชาชนที่ขาดที่ดินทำกิน โดยจัดหาที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยให้ครัวเรือนละอย่างน้อย ๒ ไร่ และจัดหาที่ดินที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินร่วมของชุมชนในรูปแบบโฉนด</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนา สังคมและความ มั่นคงของมนุษย์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>ชุมชน โดยให้มีพระราชบัญญัติโฉนดชุมชน เพื่อให้ประชาชนที่รวมตัวกันเป็นชุมชนมีสิทธิใช้ประโยชน์ในที่ดินเดิม แก้ปัญหาได้อย่างยั่งยืน และเร่งรัดจัดตั้งกองทุนธนาคารที่ดิน</p> <p>๑.๔ การแก้ไขปัญหาพลังงาน</p> <p>๑) ทบทวน ยุติการสร้างเขื่อนเพื่อผลิตกระแสไฟฟ้า โรงงานผลิตกระแสไฟฟ้าที่ใช้ถ่านหิน นิวเคลียร์ที่ก่อให้เกิดผลกระทบต่อทางด้านสิ่งแวดล้อม</p> <p>๒) แก้ไขพระราชบัญญัติปิโตรเลียม พ.ศ. ๒๕๑๔ เพื่อให้ปิโตรเลียมเป็นของชาติ โดยการเปลี่ยนแปลงระบบสัมปทานเป็นระบบแบ่งปันผลผลิต และทวงคืนการปิโตรเลียมแห่งประเทศไทย (ปตท.) ให้กลับมาเป็นของรัฐ</p> <p>๓) ทบทวนแผนการขุดเจาะปิโตรเลียมบนบกและในทะเล ในรอบที่ ๒๐ และ ๒๑ โดยต้องเปิดเผยข้อมูลสัญญาสัมปทาน ผลกระทบต่อพื้นที่และชุมชน</p> <p>๑.๕ การแก้ไขปัญหาทางการเมือง</p> <p>๑) แก้ไขกฎหมายเพื่อปฏิรูปทางการเมืองให้ประชาชนมีสิทธิและอำนาจในการจัดตั้งองค์กรภาคประชาชน อาทิ องค์กรด้านป้องกันและปราบปรามการทุจริตคอร์รัปชันที่เป็นอิสระ เป็นกลาง มีขีดความสามารถที่จะตรวจสอบนักการเมือง เจ้าหน้าที่รัฐ และมีสิทธิในการยับยั้งนโยบายรัฐที่มีผลกระทบต่อทางลบกับประชาชน</p> <p>๒) ให้มีกฎหมายเกี่ยวกับการคอร์รัปชันของนักการเมืองที่เข้มข้น มีบทลงโทษรุนแรงลงโทษขั้นสูงสุด และไม่มีหม้ออายุความ</p> <p>๑.๖ การแก้ไขปัญหาสิทธิชุมชน</p> <p>๑) รัฐต้องส่งเสริม ค้ำคูณ ภัยคุกคามกับผู้ที่ต่อสู้เพื่อสิทธิชุมชน รวมทั้งจัดตั้งกองทุนภาคประชาชนและประชาสังคมดูแลผู้ที่ได้รับผลกระทบจากภัยคุกคามเรื่องนี้</p> <p>๒) รัฐต้องสนับสนุน รับรองสิทธิในการชุมนุมโดยสงบ ที่เป็นการปกป้องทรัพยากร</p>	<p>กระทรวงพลังงาน</p> <p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม สำนักงานป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ</p> <p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงยุติธรรม</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>และสิ่งแวดล้อมของชุมชน การร่วมแสดงความคิดเห็นต่อการจัดบริการสาธารณะของรัฐและท้องถิ่น และการดำเนินการของภาคเอกชน เนื่องจากการเสนอปัญหาความเดือดร้อนต่อสาธารณะและแสดงออกตามวิถีทางประชาธิปไตย</p> <p>๑.๗ การแก้ไขปัญหาการค้าค้ำครองผู้บริโภค</p> <p>๑) รัฐต้องมีมาตรการควบคุมสื่อสาร/โฆษณา สินค้าและบริการ ให้สื่อมีความรับผิดชอบด้านจริยธรรมและศีลธรรม ที่สร้างผลกระทบต่อเด็ก เยาวชน และสังคม</p> <p>๒) รัฐต้องมีมาตรการควบคุมสินค้าปลอดภัย และเปิดเผยข้อมูลต่อผู้บริโภคสามารถรับรู้ได้ เช่น อาหารปลอดภัยที่ปนเปื้อนสารเคมี จากโรงงานอุตสาหกรรม แหล่งผลิตสินค้าทางการเกษตร และการตัดต่อพันธุกรรม (GMO)</p> <p>๓) รัฐต้องคุ้มครองผู้บริโภคเรื่องราคาสินค้าและบริการ และคำนึงถึงสิทธิ ความเป็นธรรม ในการเข้าถึงอาหารของผู้บริโภค</p> <p>๑.๘ การแก้ไขปัญหาแรงงาน</p> <p>๑) คุ้มครองสิทธิแรงงาน ทั้งแรงงานที่ทำงานในประเทศ และแรงงานที่ไม่ได้รับความเป็นธรรมในการไปทำงานต่างประเทศ และสนับสนุนการมีสหภาพแรงงานเพื่อการเจรจาต่อรองกับนายจ้างที่ไม่เป็นธรรม</p> <p>๒) เพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินของคนในพื้นที่ การจ้างแรงงานต่างชาติในพื้นที่ ให้สร้างการมีส่วนร่วมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาองค์กรชุมชน และชุมชน ในการสร้างข้อกำหนด ระเบียบปฏิบัติ การจ้างแรงงานต่างชาติ การกำหนดอาชีพที่เหมาะสม การบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดและเท่าเทียม</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์</p> <p>กระทรวงแรงงาน</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๑.๙ การแก้ไขปัญหาการบริหารราชการแผ่นดิน</p> <p>๑) ปรับปรุงกฎหมาย ระเบียบวิธีการงบประมาณส่วนกลางของรัฐบาล กระทรวง ทบวง กรม หน่วยงานของรัฐ องค์กรอิสระ ให้ชัดเจน เปิดเผยข้อมูล ตรวจสอบได้ มีภาคประชาชน สภาองค์กรชุมชน ขบวนการองค์กรชุมชน เป็นองค์ประกอบของคณะกรรมการอนุวัติงบประมาณทุกระดับ</p> <p>๒. ข้อเสนอการปฏิรูป</p> <p>๒.๑ การปฏิรูปการศึกษา และพัฒนาทรัพยากรมนุษย์</p> <p>๑) รัฐต้องสนับสนุนให้การศึกษาฟรีถึงระดับปริญญาตรี เพื่อให้โอกาสแก่ครอบครัวที่มีรายได้น้อย คนด้อยโอกาส ได้พัฒนาตนเอง สร้างโอกาสทางสังคม สร้างความมั่นคงในชีวิต</p> <p>๒) หลักสูตรการเรียน การสอนทุกระดับ ให้มีเนื้อหาหลักสูตรที่สอดคล้องกับสภาพของท้องถิ่น มีความสมดุลระหว่างเนื้อหาที่เป็นสากลกับภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่น และปฏิรูปการศึกษา ให้เน้นการคิดและวิเคราะห์เพิ่มมากขึ้น</p> <p>๓) ให้รัฐสนับสนุนให้เกิดการศึกษาแบบทางเลือกที่หลากหลาย โดยบุคคล กลุ่ม องค์กร ชุมชน องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สามารถจัดการศึกษาได้ด้วยตนเองที่สอดคล้องกับสภาพบริบท วิถีชีวิต ฐานเศรษฐกิจชุมชน ศิลปะวัฒนธรรมของพื้นที่ รวมทั้งมีส่วนร่วมในการกำหนด ออกแบบ หลักสูตรการเรียนการสอน</p> <p>๔) เร่งรัดและกระจายอำนาจการจัดการศึกษาลงไปให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความพร้อมที่จะจัดการศึกษาเอง</p> <p>๕) พัฒนาคุณภาพครู บุคลากรทางการศึกษา ให้มีคุณธรรมจริยธรรม และมีการกระจายบุคลากรอย่างทั่วถึงทั้งเมืองและชนบท</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงมหาดไทย</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๒.๒ การปฏิรูปเศรษฐกิจการเงินและการคลัง</p> <p>๑) ปฏิรูปให้ชุมชนมีสิทธิในการกำหนดแผนและพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนตนเอง โดยรัฐต้องมีมาตรการปกป้อง ค้ำครอง ระบบเศรษฐกิจชุมชน ไม่ให้ถูกเอาเปรียบจากระบบเศรษฐกิจมหภาค ส่งเสริมสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชน ให้สามารถพึ่งตนเองได้อย่างยั่งยืน และมีมาตรการที่เหมาะสม ในการควบคุม กำกับดูแลทุนขนาดใหญ่</p> <p>๒) สนับสนุนการเชื่อมโยงธุรกิจเพื่อสังคมกับชุมชนท้องถิ่น โดยนำผลกำไรของผู้ประกอบการมาจัดตั้งกองทุนฯ เพื่อพัฒนาชุมชนท้องถิ่นตามแผนของชุมชน</p> <p>๓) รัฐต้องจัดให้มีระบบบำนาญภาคประชาชน สำหรับเกษตรกรรายย่อย ผู้ใช้แรงงาน และคนทั่วไป</p> <p>๒.๓ การปฏิรูปการเกษตร การท่องเที่ยวและบริการ</p> <p>๑) รัฐต้องสนับสนุนให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถผลิตสินค้าและบริการ ตามอัตลักษณ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และสามารถจัดการตนเองด้านพันธุกรรมพืชและสัตว์ โดยส่งเสริมสนับสนุนให้เกิดกลุ่มกองทุนค้ำครองเมล็ดพันธุ์ และพันธุกรรมพืชและสัตว์ ตามภูมินิเวศน์ชุมชนในระดับตำบล</p> <p>๒) จัดตั้งกองทุนธนาคารที่ดินเพื่อการเกษตร เพื่อคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม ป้องกันการเปลี่ยนมือไปอยู่ในการครอบครองของผู้ที่ไม่ใช่เกษตรกร โดยจัดซื้อที่ดินจากธนาคารหรือ สถาบันการเงิน ทั้งของรัฐและเอกชน มาจัดสรรให้เกษตรกรไร้ที่ดิน และมีที่ทำกินไม่พอ</p> <p>๓) ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนา การท่องเที่ยวชุมชน เพื่อสร้างการเรียนรู้วิถีชีวิตชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น สร้างงาน สร้างรายได้ให้แก่ชุมชน</p> <p>๒.๔ การปฏิรูปทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๑) การริเริ่มและดำเนินการโครงการด้านทรัพยากร อาทิ การจัดการน้ำ ภัยพิบัติ</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สนง.คณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงพาณิชย์</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา กระทรวงพาณิชย์ สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>เหมืองแร่ การสร้างแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ฯลฯ ให้ปฏิบัติตามข้อตกลง กติกาขององค์กรทั้งในและระหว่างประเทศ จัดทำรายละเอียด แจงข้อมูลข่าวสาร สร้างการมีส่วนร่วมขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น องค์กรชุมชน ภาคประชาชนทุกชั้นตอน และเปิดเผยการประเมินผลกระทบสิ่งแวดล้อมและสุขภาพที่จะเกิดขึ้นกับประชาชนทุกภาคส่วน</p> <p>๒) จัดตั้งองค์กรอิสระด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยมีกองทุนสิ่งแวดล้อมส่งเสริมสนับสนุน การจัดทำแผนและบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน</p> <p>๓) ให้รัฐสนับสนุนกองทุนภัยพิบัติ เพื่อจัดการปัญหาภัยพิบัติที่เกิดบ่อยครั้ง และทวีความรุนแรงเพิ่มมากขึ้น โดยให้สภาองค์กรชุมชน เข้าร่วมบริหารจัดการในพื้นที่ให้เกิดการแก้ไขปัญหาด้วยความรวดเร็ว ตรงกลุ่มเป้าหมาย ผู้เดือดร้อน</p> <p>๔) กระจายอำนาจให้ชุมชนท้องถิ่นจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม การวางผังเมือง และผังตำบล เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ การคุ้มครองพื้นที่ทรัพยากร ดิน น้ำ ป่า พื้นที่เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย และจัดตั้งกองทุนสนับสนุนการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมโดยภาคประชาชนเป็นผู้บริหาร</p> <p>๕) จัดทำ พ.ร.บ.น้ำ ให้เกิดการใช้ประโยชน์น้ำอย่างยั่งยืน โดยส่งเสริม สนับสนุน การบริหารจัดการน้ำของชุมชนด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น และให้ชุมชนท้องถิ่นร่วมบริหารจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ</p> <p>๖) สนับสนุนการออกกฎหมายที่เกี่ยวข้องและส่งผลกระทบต่อชุมชนท้องถิ่น อาทิ พ.ร.บ.ธนาคารที่ดิน พ.ร.บ.สิทธิชุมชนในการจัดการที่ดิน พ.ร.บ.ประมงพื้นบ้าน ฯลฯ</p> <p>๒.๕ การปฏิรูปการสื่อสารและเทคโนโลยีสารสนเทศ</p> <p>๑) ปฏิรูปการสื่อสารมวลชน ให้เอื้อให้ประชาชนทุกกลุ่ม ทุกวัย สามารถเข้าถึงบริการและการสื่อสารได้ เพื่อให้ระบบข้อมูลข่าวสารเกิดความเป็นธรรม โปร่งใส มีประสิทธิภาพ</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการคลัง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงเทคโนโลยี</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>เป็นประโยชน์ต่อประชาชนส่วนใหญ่เพิ่มขึ้น</p> <p>๒) เปิดช่องทางให้ประชาชน สามารถเป็นเจ้าของช่องทางการสื่อสารและผลิตรายการ โดยให้รัฐกำหนดเป็นนโยบายการส่งเสริม และจัดตั้งกองทุนสื่อสารมวลชนที่ประชาชนสามารถเข้าถึงและขอรับการสนับสนุนกิจการสื่อสารได้</p> <p>๓) ให้รัฐสนับสนุนระบบการสื่อสารของชุมชนท้องถิ่นในหลายรูปแบบ เช่น วิทยุชุมชน ฯลฯ เพื่อเป็นช่องทางในการสื่อสารการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาชุมชน ศิลปะ วัฒนธรรม ระหว่างคนในชุมชนด้วยตนเอง</p> <p>๒.๖ การปฏิรูปสังคม ชุมชน เด็กเยาวชน เด็กสตรี และผู้ด้อยโอกาส</p> <p>๑) ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมและการเรียนรู้ ของเด็กและเยาวชน ทั้งเด็กเยาวชนในเมืองและชนบท ในกิจกรรมของสังคมทุกระดับอย่างกว้างขวาง</p> <p>๒) สนับสนุนการแก้ไข พ.ร.บ.สภาองค์กรชุมชน พ.ศ. ๒๕๕๑ ให้สภาองค์กรชุมชนเป็นนิติบุคคล มีอำนาจตัดสินใจทำงานเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น และมีการพัฒนาตนเองให้เข้มแข็ง เพื่อทำหน้าที่เป็นตัวแทนของชุมชนท้องถิ่นในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่</p> <p>๓) ให้มี พ.ร.บ. สวัสดิการชุมชน ที่เป็นการเกื้อกูลกันระหว่างคนในชุมชน ดูแล พึ่งพาซึ่งกันและกัน เพื่อการพึ่งตนเอง เป็นทางเลือกใหม่ ของการทำเพื่อสังคม ที่สามารถสร้างความมั่นคงในการดำเนินชีวิตของคนในชุมชนและสังคม โดยในระหว่างที่ยังไม่มีกฎหมายให้สนับสนุนการขยายพื้นที่และพัฒนาความเข้มแข็งขององค์กรสวัสดิการชุมชน ให้มีกองทุนสวัสดิการชุมชนทั่วประเทศ</p> <p>2.7 การปฏิรูปพลังงาน</p> <p>๑) ผลักดันให้มีพระราชบัญญัติพลังงานสะอาดส่งเสริมพลังงานทางเลือกอาทิพลังงานจากลม</p>	<p>สารสนเทศและการสื่อสาร</p> <p>สนง.คณะกรรมการกิจการกระจายเสียง กิจการโทรทัศน์ และ กิจการโทรคมนาคม แห่งชาติ</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงพลังงาน</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>พลังงานจากแสงอาทิตย์</p> <p>๒.๘ การปฏิรูปกฎหมายและกระบวนการยุติธรรม</p> <p>๑) ปฏิรูปกฎหมาย ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมทุกระดับ ให้มีระบบตรวจสอบ ถ่วงดุลซึ่งกันและกัน เพื่อให้กลไกในกระบวนการยุติธรรมทำงานด้วยความโปร่งใส มีประสิทธิภาพสามารถตรวจสอบได้</p> <p>๒.๙ การปฏิรูปการท้องถิ่น</p> <p>๑) ปรับโครงสร้างการบริหารจัดการองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ปรับกฎหมายที่เกี่ยวข้อง ลดความซ้ำซ้อน ของพื้นที่และภารกิจขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p> <p>๒) ให้มีโรงเรียนพัฒนาความรู้ความสามารถ คุณธรรม จริยธรรม นักการเมืองและผู้บริหารท้องถิ่น ให้ความรู้เรื่องความเป็นพลเมือง การรู้จักการเป็นผู้นำที่ดี มีจิตสาธารณะ รวมทั้งมีโรงเรียนสอนผู้นำ มีหลักสูตรท้องถิ่น สอนวิชาหลักในการดำเนินชีวิต หลักสูตรชุมชนเข้มแข็ง การมีส่วนร่วมความเป็นพลเมือง</p> <p>๓) ให้การศึกษา ผู้เข้าสู่ตำแหน่งผู้นำทั้งท้องถิ่น ให้เกิดความตระหนักในหน้าที่พลเมือง หน้าที่ผู้นำ หน้าที่เพื่อประโยชน์ส่วนร่วม รับผิดชอบต่อหน้าที่ของตนเพื่อส่วนรวม และความสามารถในการคิด วิเคราะห์อนาคตของชุมชน</p> <p>๒.๑๐ สิทธิชุมชน</p> <p>๑) บุคคลซึ่งรวมกันเป็นชุมชน ท้องถิ่น หรือชุมชนท้องถิ่นดั้งเดิม ย่อมมีสิทธิอนุรักษ์หรือฟื้นฟูจารีตประเพณี ภูมิปัญญาท้องถิ่น ศิลปวัฒนธรรมอันดีของท้องถิ่น และของชาติ และมีบทบาทสำคัญในการจัดการบำรุงรักษา และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รวมทั้งความหลากหลายทางชีวภาพอย่างสมดุลและยั่งยืน</p> <p>๒) เพิ่มอำนาจและบทบาทของชุมชนท้องถิ่น ให้มีสิทธิ ให้เป็นกลไกสำคัญระดับพื้นที่</p>	<p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กระทรวงยุติธรรม</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>ในการจัดการทรัพยากรทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม พลังงาน เกษตร การศึกษา สุขภาพ สวัสดิการชุมชน ฯลฯ ตามวิถีชีวิต วัฒนธรรม ภูมิปัญญาดั้งเดิม รวมทั้งรัฐต้องมีแผนและงบประมาณในการสนับสนุนการดำเนินงานของภาคประชาชน</p> <p>๒.๑๑ การกระจายอำนาจไปสู่ชุมชน</p> <p>๑) กระจายอำนาจและกระจายงบประมาณในการพัฒนาประเทศไปสู่ชุมชนท้องถิ่นโดยให้เกิดความสมดุลระหว่างงบบริหารของรัฐบาลกลาง กับงบที่กระจายไปสู่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และองค์กรชุมชนระดับตำบล จังหวัด</p> <p>๒) ให้ประชาชน องค์กรชุมชน เป็นแกนหลักในการจัดทำแผนและประสานแผนพัฒนาประเทศตั้งแต่ระดับหมู่บ้าน ตำบล จังหวัด และประเทศ โดยในพื้นที่ที่มีการจัดตั้งสภาองค์กรชุมชนแล้วให้สภาองค์กรชุมชน เป็นหน่วยงานหลักในการจัดทำแผนของภาคประชาชน หน่วยงานภาครัฐเป็นองค์กรสนับสนุน รวมทั้งพัฒนา สภาองค์กรชุมชน ให้มีขีดความสามารถในการจัดทำแผนพัฒนาชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๓) รัฐต้องกระจายอำนาจ และงบประมาณ ให้ชุมชนท้องถิ่นมีความสามารถในการจัดการตนเอง กำหนดอนาคตตนเองได้อย่างแท้จริง โดยในจังหวัดที่มีความพร้อม ให้ผู้บริหารจังหวัด มาจากคนในพื้นที่/ท้องถิ่น เลือกตั้งโดยประชาชน มีอิสระในการกำหนดนโยบายที่เหมาะสมกับบริบทจังหวัด เช่น เป็นจังหวัดท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม เชิงอนุรักษ์ มีความเป็นอิสระในการบริหาร การจัดการบริการสาธารณะ การบริหารงานบุคคล และ งบประมาณ รวมถึงการบำรุงรักษา การจัดการและใช้ประโยชน์จากทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมในพื้นที่ให้ สมดุลและยั่งยืน</p> <p>๔) จัดสรรงบประมาณแผ่นดิน ให้กระจาย ไปยังคนทุกกลุ่ม ทุกพื้นที่ อย่างเท่าเทียมกัน</p>	<p>สำนักงบประมาณ กระทรวงยุติธรรม กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม รัฐบาล สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการคลัง กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>และมีความสมดุล ระหว่างส่วนกลางและชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๒.๑๒ องค์กรอิสระ</p> <p>๑) ให้มีจัดตั้งองค์กรอิสระ เช่น องค์กรอิสระด้านคุ้มครองทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และสุขภาพ องค์กรอิสระคุ้มครองผู้บริโภค องค์กรอิสระด้านการจัดการด้านยางพารา องค์กรอิสระประเด็นสาธารณะ ฯลฯ เพื่อคุ้มครอง ดูแลให้ผลประโยชน์เป็นของสังคม โดยมีภาคประชาชน องค์กรชุมชน เป็นองค์ประกอบหลัก</p> <p>๒) รัฐต้องสนับสนุนการขับเคลื่อนงานและจัดสรรงบประมาณสนับสนุน องค์กรพัฒนาเอกชน องค์กรประชาชน ภาคประชาสังคม มีการทำงานของภาคประชาชนคู่ขนานเชื่อมโยงกับ องค์กรอิสระ เพื่อทำให้งานขององค์กรอิสระสอดคล้องกับความต้องการของภาคประชาชน และ ประสบความสำเร็จเพิ่มขึ้น</p> <p>๒.๑๓ การปฏิรูปการคุ้มครองผู้บริโภค</p> <p>๑) รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุนการจัดตั้งองค์กรอิสระคุ้มครองผู้บริโภค ที่มีภาคประชาชน ผู้แทนองค์กรชุมชน เป็นองค์ประกอบ และพัฒนากระบวนการได้มาซึ่งคณะกรรมการองค์กร ให้ได้คนที่เป็นกลาง มุ่งที่ผลประโยชน์ของประชาชนและสังคม</p> <p>๒.๑๔ การปฏิรูปการเมือง</p> <p>๑) ปฏิรูปโครงสร้างทางการเมืองทั้งระบบ สร้างกระบวนการถ่วงดุล การตรวจสอบให้เข้มแข็ง และกระจายอำนาจรวมทั้งคุ้มครองให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปกครองและการบริหารพื้นที่</p> <p>๒) สนับสนุนการใช้ประชาธิปไตยทางตรง ของกลไกภาคประชาชน ชุมชน เช่น สภาองค์กรชุมชน ในการให้ข้อคิดเห็น ข้อเสนอแนะต่อนโยบายภาครัฐ การดำเนินการของ</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>ภาครัฐและท้องถิ่น การพัฒนาพื้นที่ทุกระดับ เพื่อเพิ่มบทบาทภาคประชาชน องค์กรชุมชน ในการพัฒนาประเทศให้เป็นจริง</p> <p>๒.๑๕ การปฏิรูปแรงงาน</p> <p>๑) ขยายสิทธิในระบบประกันสังคมให้ครอบคลุมทั้งผู้ใช้แรงงานในระบบและนอกระบบ เพื่อสร้างหลักประกันสังคมแก่คนทุกกลุ่ม</p> <p>๒.๑๖ การปฏิรูปการบริหารราชการแผ่นดิน</p> <p>๑) ปฏิรูประบบบริหารราชการแผ่นดิน เพิ่มอำนาจประชาชน กระจายอำนาจให้ประชาชนจัดการตนเองทุกระดับ ผ่านกลไกภาคประชาชน องค์กรชุมชน อาทิ จัดสรรงบประมาณลงตรงสู่ชุมชน องค์กรชุมชน สภาองค์กรชุมชน เพื่อสนับสนุนการขับเคลื่อนงาน การแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่นให้สามารถจัดการตนเองได้</p> <p>๒) การปกครองท้องถิ่น ให้ผู้นำท้องถิ่น กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน มีอายุ ๓๕ ปีขึ้นไป มีวาระการดำรงตำแหน่งคราวละ ๕ ปี อยู่ได้ไม่เกิน ๒ วาระ โดยให้ประชาชนทั้งตำบลเป็นผู้เลือกกำนัน จากผู้ใหญ่บ้านโดยตรง</p>	<p>กระทรวงแรงงาน</p> <p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p>
<p>๒. การพัฒนาเศรษฐกิจชุมชน</p> <p>สถานการณ์ภายนอกที่รุกสู่ชุมชน การคุกคามของกระแสการบริโภคนิยม การขยายตัวของทุนขนาดใหญ่ ทำให้คนในชุมชนที่ปรับตัวไม่ทันประสบปัญหาหนี้สิน สูญเสียที่ดินทำกิน มีการ</p>	<p>ทั่วประเทศมีผลกระทบ ต่อชีวิตของคนในชุมชน ฐานราก ทั้งวิถีชีวิต ความเป็นอยู่ การประกอบอาชีพ การผลิตอาหาร พื้นที่อาหารชุมชน พันธุกรรม</p>	<p>๑. กระจายรายได้และงบประมาณลงสู่ชุมชนท้องถิ่น โดยสนับสนุนการสร้างงาน สร้างอาชีพ ตามบริบท ศักยภาพพื้นที่ ให้หลากหลายมากขึ้นตามความต้องการของตลาดสินค้าและบริการ และจัดหาแหล่งทุนที่สามารถเข้าถึงได้ เพื่อเพิ่มทางเลือก เพิ่มรายได้ให้คนในชุมชนท้องถิ่นให้พึ่งตนเองได้</p> <p>๒. ให้รัฐสนับสนุนเศรษฐกิจชุมชนด้วยการมี พระราชบัญญัติ จัดตั้งกองทุนระดับตำบล/จังหวัด ของภาคประชาชน และสนับสนุนงบประมาณลงกองทุนตำบล/จังหวัด เพื่อแก้ไขปัญหาเศรษฐกิจจากฐานรากตามข้อเสนอของชุมชน</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวง</p> <p>อุตสาหกรรม</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ใช้ทรัพยากรอย่างสิ้นเปลือง มีผลผลิตและรายได้ลดลง	พื้นบ้านและภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่น	<p>๓. อบรมเชิงปฏิบัติการในตำบล การดำเนินชีวิตเพื่อการพึ่งตนเองตามปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง ฝึกการคิดพึ่งตนเอง การช่วยเหลือซึ่งกันและกัน การรวมกลุ่มเป็นสหกรณ์ กลุ่มอาชีพ ฝึกการบริหารจัดการกลุ่ม สร้างความตระหนักการมีส่วนร่วมและระบบการทำงานร่วมกัน</p> <p>๔. ส่งเสริมการฝึกอบรมเพื่อการสร้างงาน สร้างอาชีพ ที่สอดคล้องกับศักยภาพความต้องการของในตำบล ตลาดสินค้าและบริการ และแก้ระเบียบการอบรมอาชีพคนในตำบลของหน่วยงานราชการที่ระบุต้องมีคนเรียน ๑๕ หรือ ๒๐ คน จึงจะเปิดสอนได้</p> <p>๕. สนับสนุนการสร้างมาตรฐานผลิตภัณฑ์ของชุมชน ฝึกระบบการจัดการร่วมกับหน่วยงานรัฐในการกำหนดมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตรวจสอบคุณภาพความสะอาด ปลอดภัย และมีข้อมูลผลิตภัณฑ์ แหล่งผลิต เพื่อตรวจสอบได้</p> <p>๖. ส่งเสริมการท่องเที่ยวชุมชน การท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ การท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรม สร้างรายได้เพิ่มให้ชุมชน และ รักษาทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>๗. แก้ปัญหาคนว่างงานในชุมชน โดยจัดหาข้อมูลแหล่งงาน จัดหาสถานที่ค้าขาย จัดระบบการค้าขายที่เน้นคนในพื้นที่เป็นลำดับแรก เช่น ตลาดนัดชุมชน และพัฒนาเป็นศูนย์เรียนรู้ อบรมเพิ่มทักษะด้านอาชีพแก่คนในชุมชน เด็กและเยาวชน</p> <p>๘. รัฐต้องจัดการ จัดระเบียบคนต่างด้าวที่เข้ามาแย่งงาน แย่งอาชีพที่สงวนไว้ให้คนไทย เนื่องจากส่งผลกระทบต่อการทำ อาชีพและรายได้ ของคนในชุมชน</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงพาณิชย์</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>สหภาพเกษตรกรแห่งชาติ</p> <p>และสิ่งแวดล้อม</p> <p>กระทรวงแรงงาน</p>
<p>๓.การพัฒนากระบะเกษตร</p> <p>เกษตรกรผู้ทำการผลิตยิ่งผลิตมากก็ยิ่งขาดทุนมาก ยิ่งขยันมากยิ่งขาดทุนมาก ทำให้</p>	ทั่วประเทศ	<p>๑. กำหนดเป็นนโยบายเร่งด่วน ในการส่งเสริมสนับสนุน พัฒนาการเกษตรยั่งยืน เกษตรท้องถิ่น เกษตรพื้นบ้าน ให้สามารถเป็นอาชีพที่สร้างรายได้หลักของเกษตรกรรายย่อยคนในชุมชน และมีกฎหมายคุ้มครองผู้ประกอบการอาชีพเกษตรกรรายย่อย รวมทั้ง จัดตั้งกองทุนส่งเสริมและประกันรายได้ครัวเรือนที่ทำการเกษตรแบบยั่งยืน</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สภาขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศ</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>เกษตรกรในปัจจุบันอยู่ได้ลำบาก ลูกหลานเกษตรกรเห็นสภาพทุกข์ของพ่อแม่จึงไม่ต้องการสืบทอดวิถีการเกษตรอีก</p> <p>มีการผูกขาดการตลาด/ปัจจัยการผลิตของภาคเกษตรกรรม</p> <p>จำนวนผู้ทำการเกษตรลดลง ที่เหลือส่วนใหญ่เป็นเกษตรกรรายย่อย หรือเป็นผู้เช่าที่ดินทำกิน ปัจจัยการผลิตราคาแพง เป็นเหตุให้ต้นทุนการผลิตสูงแต่ราคาผลผลิตไม่แน่นอน</p>		<p>๒. ออกกฎหมายห้ามนำเข้า จำหน่าย หรือใช้สารเคมีเกษตรตามบัญชีสารเคมีเกษตรอันตราย ห้ามมีการโฆษณาสารเคมีเกษตรทุกชนิดผ่านสื่อต่างๆ และกำหนดเป้าหมายในการลดสารเคมีเกษตรให้เหลือร้อยละ ๕๐ ภายใน ๕ ปี</p> <p>๓. ให้รัฐคุ้มครอง ส่งเสริมเกษตรกรรายเล็ก ให้สามารถพึ่งตนเองและพัฒนาระบบการรวมกลุ่มของเกษตรกรรายย่อยเพื่อต่อรองกับบริษัทหรือพ่อค้านายทุนได้ และมีมาตรการกำกับดูแล ควบคุมผู้ประกอบการบริษัทใหญ่ๆ มิให้ผูกขาด ควบคุมปัจจัยการผลิตจนครบวงจร เพื่อให้เกิดการแข่งขันทางการค้าที่เป็นธรรม</p> <p>๔. ให้มีการใช้ข้อมูลพื้นฐานด้านเกษตรจากชุมชนท้องถิ่น เพื่อประกอบการตัดสินใจในการกำหนดทิศทางการพัฒนาระบบเกษตรในระดับต่าง ๆ</p> <p>๕. ให้รัฐประกันราคาผลผลิตในส่วนต่างของต้นทุนกับกำไร แทนการประกันที่ราคาขายผลผลิต</p> <p>๖. รัฐต้องสนับสนุนระบบเกษตรที่ปลอดภัย เกษตรยั่งยืน เกษตรอินทรีย์ ให้ครอบคลุมพื้นที่ร้อยละ ๕๐ ภายใน ๑ ทศวรรษ สนับสนุนการใช้สารทดแทนสารเคมีเกษตร รวมทั้งสนับสนุนให้มีการลงทุนในการศึกษาวิจัย และพัฒนาอย่างจริงจัง</p> <p>๗. ให้มีการรณรงค์การใช้พันธุ์พืชพื้นบ้าน พื้นที่ท้องถิ่น ส่งเสริมการเรียนรู้ตามวิถีของชุมชนท้องถิ่น ให้ชุมชนสามารถจดสิทธิบัตรเพื่อคุ้มครองพันธุ์กรรมพืชพื้นท้องถิ่น</p> <p>๘. ให้ชุมชนท้องถิ่นสามารถกำหนดพื้นที่โซนการทำเกษตรเพื่อคุ้มครองพื้นที่เกษตรของชุมชน โดยกำกับให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกแบบวางแผนร่วมกับชุมชนทุกระดับ และให้มีกองทุนสนับสนุนการทำเกษตรยั่งยืน</p> <p>๙. ให้รัฐส่งเสริม สนับสนุนการปรับปรุง พัฒนาพื้นที่เกษตรกรรมให้สามารถเพิ่มผลผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร โดยใช้เครื่องมือและเทคโนโลยีสมัยใหม่แบบผสมผสานกับความรู้</p>	<p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวงพาณิชย์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>พื้นฐานของเกษตรกร</p> <p>๑๐. ให้รัฐเปลี่ยนนโยบายการส่งเสริมการเกษตรให้เน้นการเกษตรแบบยั่งยืนให้ อบต. สนับสนุนงบประมาณร้อยละ ๑๐ เพื่อส่งเสริมเกษตรกรที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและผู้บริโภค และเน้นการผลิตเพื่อบริโภคภายในท้องถิ่นให้เพียงพอก่อนหากเหลือจึงจำหน่ายและส่งออก</p> <p>๑๑. ให้รัฐนำรายได้ที่มาจากการจัดเก็บภาษีจากปุ๋ยเคมีและยาปราบศัตรูพืช มาตั้งเป็นกองทุนส่งเสริมและประกันรายได้ครัวเรือนที่ทำเกษตรแบบยั่งยืน โดยกำหนดให้กรรมการบริหารมีตัวแทนของชุมชนท้องถิ่นไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง</p> <p>๑๒. สนับสนุนการจัดตั้งกองทุนอนุรักษ์พันธุ์กรรมพืชและสัตว์ท้องถิ่น เพื่อลดต้นทุนการผลิตและการพึ่งพิงภายนอกของเกษตรกร โดยการบริหารจัดการของชุมชนท้องถิ่น และกำหนดให้กรรมการบริหารมีตัวแทนของชุมชนท้องถิ่นไม่น้อยกว่าครึ่งหนึ่ง</p> <p>๑๓. สร้างตลาดกลางพืชผลการเกษตร เสริมสร้างความเข้มแข็งกลุ่มเกษตรกร กำหนดมาตรการด้านต่างๆ ให้เกษตรกรสามารถกำหนดราคาผลผลิตได้ด้วยตนเอง และรัฐต้องทบทวนข้อตกลงการค้าเสรีที่ดำเนินการไปแล้วและปรึกษาหารือกับกลุ่มเกษตรกรที่จะได้รับผลกระทบก่อนการทำข้อตกลงกับประเทศอื่นๆ</p> <p>๑๔. ให้มีคณะกรรมการระดับท้องถิ่น ที่เป็นองค์กรอิสระ ทำหน้าที่กำกับดูแลทิศทางการพัฒนาระบบเกษตรกรรมให้เป็นไปตามข้อกำหนดหรือข้อบัญญัติร่วมในระดับท้องถิ่น</p> <p>๑๕. ส่งเสริมการศึกษาวิจัยด้านการเกษตร พืช ผัก ไม้ผล ยกระดับมาตรฐานผลไม้ปลอดภัย สารพิษอย่างจริงจัง สร้างค่านิยมการบริโภคพืช ผัก ผลไม้ปลอดภัย ผลักดันให้เกิดผลผลิต การส่งผลผลิตจำหน่ายทั้งตลาดในประเทศ และต่างประเทศให้เพิ่มมากขึ้น</p>	
๔. การพัฒนาสังคม สังคมไทยเข้าสู่สังคม	ทั่วประเทศ ชุมชนที่ปรับตัวไม่ทัน	๑. ให้รัฐเตรียมความพร้อมในการเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างจริงจัง โดยในระดับชุมชนต้องเตรียมผู้สูงอายุ ปัจจัยอื่นๆที่เกี่ยวข้อง และจำเป็นต่อการดำรงชีวิตไว้รองรับให้เพียงพอ	รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ผู้สูงอายุ กระแสการบริโภคเป็นแบบทุนนิยมทั้งในเมืองและชนบท	ใช้จ่ายเงินเกินตัว มีปัญหาหนี้สิน รายได้ไม่เพียงพอกับรายจ่าย ชุมชนอ่อนแอ	<p>ตลอดจนเร่งรัดให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องจัดเตรียมความพร้อม และกำหนดภารกิจที่จำเป็น</p> <p>๒. รัฐต้องส่งเสริมความเสมอภาคทางเพศ เปิดโอกาส ส่งเสริม สนับสนุนบุคคลทุกเพศสภาพ เพศวิถี และบุคคลทุกชาติพันธุ์ ให้มีความเสมอภาค มีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายรัฐ และการพัฒนาพื้นที่ทุกระดับ</p> <p>๓. ส่งเสริม สนับสนุนการใช้องค์ความรู้ในพื้นที่ เช่น ภูมิปัญญาท้องถิ่น ความรู้สืบทอด ชุมชน แก้ไขปัญหาและพัฒนาพื้นที่ และสนับสนุนงบประมาณให้ชุมชนแก้ไขปัญหาทางสังคมด้วยตนเอง</p> <p>๔. สนับสนุนการอนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น จารีตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่น และกำหนดเขตพื้นที่พิเศษทางวัฒนธรรม</p> <p>๕. ผู้เสียสละ ผู้ปกป้อง ผู้ทำความดีต่อสังคม ต้องได้รับผลตอบแทนทั้งคุณค่าและมูลค่าในการทำประโยชน์เพื่อสังคม เพื่อผู้อื่น</p>	กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย
๔.๑ การศึกษา	ทั่วประเทศ	<p>๑. สนับสนุนให้มีหลักสูตรการศึกษาทางเลือกที่หลากหลาย สอดคล้องกับบริบทพื้นที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น/การรักษาท้องถิ่น และความต้องการของผู้เรียน</p> <p>๒. ส่งเสริมการวิจัย นวัตกรรมทางการศึกษา จัดสรรงบประมาณสนับสนุน โรงเรียนให้เหมาะสม เพียงพอต่อการพัฒนาคุณภาพมาตรฐาน และสนับสนุนสื่ออุปกรณ์การเรียน การสอน โรงเรียนระดับเดียวกันให้เท่าเทียม เพื่อความเท่าเทียมทางการศึกษา</p> <p>๓. กำหนดหลักสูตรการเรียนภาษาต่างประเทศเพื่อรองรับการเปิดประชาคมอาเซียน และให้จังหวัดชายแดน อาทิ เชียงราย เป็นพื้นที่การศึกษาไร้พรมแดน มีกฎหมายเกี่ยวกับสถานะบุคคลที่เปิดกว้างชัดเจน เพื่อให้ผู้คนทุกหมู่เหล่าสามารถเข้าถึงการศึกษาได้อย่างทัดเทียม</p> <p>๔. อบรมครูให้เข้าใจวิธีการสอน การวางแผนเป้าหมายชีวิต การเป็นผู้นำที่เป็นพลเมือง</p>	กระทรวงศึกษาธิการ

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		เน้นจรรยาบรรณครู เมตตาต่อเด็ก เน้นกฎระเบียบ คุณธรรม ศีลธรรม การปฏิบัติตนเป็นแบบอย่างที่ดี	
๔.๒ ระบบสุขภาพชุมชน	ทั่วประเทศ	<p>๑. กำหนดเรื่องระบบสุขภาพให้เป็นเรื่องสำคัญที่ต้องเร่งรัด พื้นฟูระบบสุขภาพคนทุกกลุ่ม ทุกวัย โดยในระดับชุมชน ให้มีการพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขและสุขภาพให้เพียงพอต่อความต้องการของคนในชุมชน และมีสายด่วนสุขภาพประจำชุมชน</p> <p>๒. ส่งเสริม และพัฒนา กองทุนส่งเสริมสุขภาพในชุมชนให้เข้มแข็งและมีประสิทธิภาพ</p> <p>๓. รัฐออกกฎ ระเบียบ ที่เอื้อให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถสร้างและพัฒนาบุคลากรด้านสาธารณสุขของตนเอง และกำหนดให้สถาบันการศึกษามีหลักสูตรพยาบาลท้องถิ่น</p>	กระทรวงสาธารณสุข

ประเด็นความเห็นและข้อเสนอแนะ	ผลที่มีต่อพื้นที่	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๔.๓ ชุมชนเข้มแข็ง</p> <p>๑. ภูมิปัญญาท้องถิ่น จารีตประเพณี วัฒนธรรมท้องถิ่นถูกแทนที่โดยวัฒนธรรมตะวันตก</p> <p>๒. ขาดการพัฒนาอย่างยั่งยืนตามวิถีวัฒนธรรมและบริบทของชุมชน และขาดความต่อเนื่องในการพัฒนาและแก้ไขปัญหาแบบมีส่วนร่วม</p> <p>๓. ขาดรูปธรรมการจัดการตนเองอย่างยั่งยืนของคนในตำบล</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>ชุมชน คนในชุมชน บางส่วน ขาดความเชื่อมั่นในการพัฒนาแบบพึ่งตนเองก่อน ผลักภาระการพัฒนาที่ส่วนใหญ่สามารถแก้ไขและพัฒนาด้วยชุมชนตนเอง ให้ภาครัฐและท้องถิ่น</p>	<p>๑. พื้นฟู สร้างความเชื่อมั่นของชุมชนต่อการพัฒนาตนเอง การพัฒนาพื้นที่ โดยสนับสนุนส่งเสริมองค์กรชุมชน อาทิ สภาองค์กรชุมชน ให้เป็นองค์กรหลักในการแก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชนท้องถิ่น สามารถเสนอแผนชุมชนท้องถิ่น ต่อ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และ จังหวัดได้โดยตรง</p> <p>๒. สนับสนุนการยกระดับ สภาองค์กรชุมชนให้เป็นพื้นที่กลางในการปรึกษาหารือของชุมชน ภาคีการพัฒนา ระดับตำบล จังหวัด โดย ให้มีตัวแทนสภาองค์กรชุมชนตำบล จังหวัด เข้าร่วมประชุมประจำเดือนของท้องถิ่น อำเภอ และจังหวัด ในการให้ข้อเสนอแนะแนวทางการพัฒนาและแก้ไขปัญหาในระดับพื้นที่</p> <p>๓. สนับสนุนงบประมาณเพื่อพัฒนาความเข้มแข็งของกลุ่มองค์กรในชุมชน ด้านอาชีพ ด้านสังคม ด้านการจัดการทรัพยากรชุมชน ซึ่งมีผลต่อการเสริมสร้างชุมชนเข้มแข็ง การพึ่งตนเองชุมชน อาทิ กลุ่มองค์กรที่จัดแจ้งจัดตั้งกับสภาองค์กรชุมชนตำบล</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

๒.สรุปปัญหาที่ประชาชนในจังหวัดต่างๆ ประสบและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข เพื่อเสนอให้คณะรัฐมนตรีพิจารณาสั่งการ ที่ได้นำเสนอต่อที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘ ซึ่งเป็นการดำเนินการของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล ตาม พ.ร.บ.สภาองค์กรชุมชน พ.ศ.๒๕๕๑ มาตรา ๓๒(๓)

๒.๑ สรุปปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
<p>๑.ความมั่นคงด้านอาหาร</p> <p>สภาพปัญหา</p> <p>๑.๑ การพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของรัฐที่ผ่านมา ไม่สอดคล้องกับบริบทและธรรมชาติ ส่งผลต่อทางเดินของน้ำ พื้นที่การเกษตร</p> <p>๑.๒ พื้นที่เกษตรถูกคุกคามจากการกว้านซื้อที่ดินเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ และตั้งโรงงานอุตสาหกรรม</p> <p>๑.๓ ต้นทุนการผลิตสูง ราคาผลผลิตตกต่ำ ดินเสื่อมสภาพ เกษตรกรลงทุนเพื่อการผลิตสูงมากขึ้น</p> <p>๑.๔ มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม น้ำเสีย ส่งผลกระทบต่อขยายพันธุ์ปริมาณของสัตว์น้ำจืด และทะเล</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>เกิดผลกระทบต่อการผลิตพืชอาหารทางการเกษตร การประมงของประเทศ ต้นทุนการผลิตเพิ่มขึ้น ผลผลิตที่ฟุ้งฟิง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมลดลง</p>	<p>ข้อเสนอมี ๕ ข้อ</p> <p>๑. รัฐต้องกำหนดประเด็นความมั่นคงทางอาหารเป็นวาระแห่งชาติ</p> <p>๒. กำหนดนโยบายและกลไกควบคุมการจำหน่าย การใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมีเกษตร และปัจจัยการผลิตต่าง ๆ อย่างเคร่งครัดตามมาตรฐานความปลอดภัยสากล</p> <p>๓. รัฐต้องสนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการและเงินทุนให้มีการจัดตั้งกองทุนเมล็ดพันธุ์ชุมชน ให้ชุมชนสะสม อนุรักษ์ พันธุ์เมล็ดพันธุ์ และพันธุ์สัตว์พื้นถิ่น</p> <p>๔. รัฐต้องพัฒนาศักยภาพของประชาชนและคนในชาติให้เห็นความสำคัญของการสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ</p> <p>๕. ให้รัฐมีนโยบายการผังเมืองแบบมีส่วนร่วม บัญญัติเป็นกฎหมายผังเมืองแบบมีส่วนร่วม ให้สภาองค์กรชุมชนมี ส่วนร่วมในการกำหนดและตัดสินใจเพื่อคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่อาหาร</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>กระทรวงพาณิชย์</p> <p>สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>กระทรวงคมนาคม</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
๒. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม	ทั่วประเทศ	<p>ข้อเสนอภาพรวมมี ๔ ข้อ</p> <p>๑. ให้รัฐจัดตั้งกองทุนสำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการจัดการทรัพยากรที่ผิดพลาดของรัฐ โดยให้อำนาจชุมชนเป็นผู้บริหารกองทุน</p> <p>๒. รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน ให้ทุกภาคส่วน มีส่วนร่วมกำหนดทิศทางการฟื้นฟู การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์ และการจัดการทรัพยากรฯ ในพื้นที่ ทั้งในระดับ ตำบล จังหวัด ภูมิภาค</p> <p>๓. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม อาชีพประชาชนที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น ประมงพื้นบ้าน ประมงชายฝั่ง เกษตรยั่งยืน การปลูกพืชไร้สารพิษ เป็นต้น</p> <p>๔. นำเรื่องการบริหารรักษา การใช้ประโยชน์ และการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เข้าสู่ระบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบ</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงศึกษาธิการ</p>
๒.๑ ประมงชายฝั่ง	จังหวัดชายฝั่ง	<p>๑. ยุติโครงการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่ง</p> <p>๒. ให้มีการสำรวจพื้นที่เพื่อประกาศเป็นเขตคุ้มครองอนุรักษ์ทางทะเลโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ และองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
๒.๒ ขยะ ของเสียและมลภาวะ มีพื้นที่ประสบปัญหาน้ำเน่าเสีย ขยะชายฝั่ง น้ำเสียจากจากชุมชนและ โรงงาน มีสารเคมีเจือปน ลำราง สาธารณะถูกรุกล้ำ มีสันดอนกีด ขวางทางน้ำ คนในชุมชนมีทัศนคติไม่ถูกต้อง	สมุทรสาคร ฉะเชิงเทรา สมุทรสงคราม สมุทรปราการ ปทุมธานี จันทบุรี ตราด ระยอง ชลบุรี กรุงเทพฯ นนทบุรี เกิดมลพิษ ต่อแหล่งน้ำ	<p>๑. หน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น ต้องตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด เช่น การควบคุมคุณภาพและบำบัดน้ำเสีย</p> <p>๒. ภาครัฐ ต้องร่วมกับผู้ประกอบการ จัดทำแผนลดปริมาณขยะจากต้นทาง และมีปฏิบัติการลดขยะเผยแพร่ต่อสาธารณะ</p> <p>๓. ภาครัฐ ควรมีโครงการ/มาตรการ สร้างผู้นำต้นแบบทุกระดับ ในเรื่องการลดขยะจากต้นทาง การแยกขยะและการจัดการขยะชุมชน</p> <p>๔. มีนโยบายให้หน่วยงานท้องถิ่น จัดทำเทศบัญญัติเรื่องการจัดการขยะและวัชพืช</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงสาธารณสุข</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
ด้านขยะ ที่คิดว่าเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น (อปท.) และหน่วยงานรัฐเท่านั้น	คูคลอง มลภาวะอากาศ การกัดเซาะชายฝั่ง ส่งผลต่อสัตว์น้ำ การท่องเที่ยวชายฝั่ง	ในน้ำตามบริบทพื้นที่ อาทิ จัดทำวัสดุกันเขตคลอง จัดสรรงบประมาณจ้างคนจัดเก็บขยะในน้ำ และขุดลอกคูคลอง	
<p>๒.๓ โรงไฟฟ้า</p> <p>การก่อตั้งโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงไฟฟ้าถ่านหิน ประชาชนพื้นที่ได้รับข้อมูลที่ไม่ครอบคลุม รอบด้าน และการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น ผู้มีส่วนได้เสียและทุกภาคส่วน ไม่ได้เข้าร่วมอย่างทั่วถึง</p>	<p>กระบี่, พังงา, บึงกาฬ หนองคาย, ขอนแก่น</p> <p>เกิดความแตกแยก แบ่งฝ่าย ของคนในพื้นที่ เนื่องจากได้รับข้อมูลไม่ชัดเจน ไม่รอบด้าน</p>	<p>๑. การก่อตั้งโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงไฟฟ้าถ่านหิน ต้องได้รับการยอมรับ เป็นมติจากเวทีรับฟังความคิดเห็นภาคประชาชน ผู้มีส่วนได้เสีย พื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ</p> <p>๒. ก่อนการอนุมัติโครงการโรงไฟฟ้า ให้ภาครัฐแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่ายประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น สภาองค์กรชุมชนตำบล ท้องที่ ภาคประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ร่วมพิจารณาการตั้งโรงไฟฟ้า และให้มีบันทึกข้อตกลง ระหว่างสภาองค์กรชุมชนตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลและบริษัทผู้ประกอบการ กำหนดเงื่อนไข ป้องกันผลกระทบต่อชุมชน</p> <p>๓. กำหนดโซนพื้นที่ที่เหมาะสมในการก่อตั้งโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงไฟฟ้าถ่านหิน</p> <p>๔. จังหวัดในฐานะเป็นองค์กรปกครองและบริหารพื้นที่ ต้องสร้างความรู้ความเข้าใจร่วมที่เป็นจริง สร้างบรรยากาศการรับฟังแบบประชาธิปไตย แสดงออกถึงความสมานฉันท์ ไม่ใช่อำนาจหน้าที่ของภาครัฐเข้าไปข่มขู่คุกคามภาคประชาชน</p> <p>๕. ให้นำองค์ความรู้และชุดประสบการณ์ ผลได้ผลเสียของโครงการพัฒนาฯ ที่ส่งผลต่อสังคม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อม เผยแพร่ต่อชุมชน เพื่อให้ชุมชนตัดสินใจ</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p> <p>กระทรวงพลังงาน</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๒.๔ โรงกำจัดขยะ</p> <p>ชาวบ้านในพื้นที่โครงการ ไม่ได้รับรู้ข้อมูลที่ชัดเจนจากหน่วยงานใดๆ และโครงการฯ ตั้งอยู่กลางตำบล</p>	<p>จังหวัดหนองคาย</p> <p>โครงการสร้างควมวิตก กังวล ต่อการเปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต</p>	<p>๑. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอน ตั้งแต่การสำรวจ การศึกษาและประเมินผลกระทบ และการกำหนดมาตรการป้องกันสุขภาพและสิ่งแวดล้อมชุมชน</p> <p>๒. ให้บริษัทจัดการขยะ เปิดเผยแหล่งข้อมูลขยะ ที่จะเข้าสู่กระบวนการผลิต และขยะที่จะกำจัดควรเป็นขยะชุมชนเท่านั้น ไม่ควรเป็นขยะติดเชื้อ ขยะอุตสาหกรรม</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
ล้อมรอบด้วยชุมชน ๑๐ หมู่บ้าน ๖ โรงเรียน วัด ๑๓ แห่ง ตั้งอยู่ห่างชุมชนในระยะ ๕๐๐ เมตร - ๑.๕ กิโลเมตร เป็นพื้นที่สูง เป็นแหล่งต้นน้ำที่ไหลลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหลายแห่ง และเป็นแหล่งน้ำประปาของหมู่บ้าน	สังคม และ สิ่งแวดล้อมของชุมชน	<p>๓. จัดตั้งคณะทำงานร่วมทุกภาคส่วนในพื้นที่ เพื่อกำกับดูแลการสำรวจสภาพแวดล้อมชุมชน วางแผนผัง รูปแบบการประกอบกิจการและกำกับดูแลมลพิษ</p> <p>๔. จัดตั้งกลไก ที่มีคณะทำงานชุมชนร่วมกับบริษัทฯ วางระบบบริหารจัดการกองทุนร่วม จัดสรรผลประโยชน์ระหว่างชุมชนกับหุ้นส่วนธุรกิจพลังงานเพื่อความยั่งยืน ตามหลักการธุรกิจเพื่อสังคม</p>	กระทรวงพลังงาน กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
<p>๒.๕ เหมืองแร่ การทำเหมืองแร่โครงการเหมืองแร่โปรแตส ประชาชนในพื้นที่ วิเคราะห์ว่า จะส่งผลกระทบต่อเชิงลบอย่างรุนแรงหลายประการ เนื่องจากพื้นที่โครงการส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนพื้นที่ต้นน้ำ และมีชุมชนหนาแน่นอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เหมืองและบริเวณโดยรอบ มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดฝุ่นเกลือฟุ้งกระจายหรือในยามฝนตกอาจเกิดการชะล้างลงแหล่งน้ำ ก่อให้เกิดปัญหาดินเค็ม น้ำเค็ม ซึ่งผลกระทบไม่ใช่เฉพาะพื้นที่ใกล้เคียง แต่ครอบคลุมถึงชาวบ้านที่ต้องพึ่งพิงลำน้ำ ขณะที่การขุดแร่ไปแต่ขอกออกมาจากชั้นดินลึกจะกลายเป็น</p>	<p>จังหวัดเลย, อุดรธานี ชัยภูมิ ,ขอนแก่น หนองคาย ,นครราชสีมา ร้อยเอ็ดและจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>เกิด ปัญหา ที่มีผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่อย่างรุนแรง เนื่องจาก โรงแต่งแร่กับเหมืองอยู่ในบริเวณเดียวกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพราะหากเกิดปัญหาขึ้น เช่น น้ำจากขุมเหมืองและบ่อ</p>	<p>๑. สร้างกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจดำเนินโครงการเหมืองแร่ โดย</p> <p>๑.๑ จัดทำยุทธศาสตร์แร่แห่งชาติ ที่มีการเชื่อมโยง ระบบนิเวศ ระบบสังคม ระบบสุขภาพ และการมีส่วนร่วมของประชาชนทุกระดับ</p> <p>๑.๒ ให้การทำเหมืองแร่ทุกประเภท และทุกขนาด เป็นโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพชุมชนอย่างรุนแรง</p> <p>๑.๓ เปิดเผยแหล่งแร่ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น และการจัดทำ การประเมินผลกระทบต่อเชิงยุทธศาสตร์</p> <p>๑.๔ สนับสนุน และส่งเสริมพลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนในการติดตามตรวจสอบการทำงานของผู้ประกอบการทุก ให้มีความโปร่งใส</p> <p>๑.๕ ให้มีการสำรวจแร่ทุกชนิด และเปิดเผยข้อมูลให้กับชุมชนเจ้าของพื้นที่ได้รับรู้</p> <p>๒. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย</p> <p>๒.๑ เร่งรัดการออกกฎหมายที่สนับสนุนอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วน</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงสาธารณสุข</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
ปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้แผ่นดินทรุดในอนาคตซึ่งมีความเป็นไปได้สูง	เกิดตะกอนแร่ที่มีโลหะหนักและสารพิษอันตรายเกิดรั่วไหลปนเปื้อนชะล้างมากับน้ำฝน รวมกับโลหะหนักต่างๆ ที่อยู่ในดินจากการเปิดเหมือง	<p>ท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรแร่ การมีส่วนร่วม การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนผู้ได้รับผลกระทบ และการทำประชาคมติก่อนการอนุมัติโครงการฯ</p> <p>๒.๒ ยกย่องพระราชบัญญัติแร่โดยประชาชน โดยกำหนดหลักการความเป็นเจ้าของทรัพยากรแร่ร่วมกันระหว่างรัฐ ชุมชนท้องถิ่น และสาธารณะ</p> <p>๒.๓ กำหนดบทลงโทษผู้ประกอบการที่ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างชัดเจน และมีการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัด</p> <p>๓. ปรับปรุงกระบวนการ และวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อสร้างความเป็นธรรมในการจัดหา และจัดสรรผลประโยชน์จากการทำเหมืองแร่ โดย</p> <p>๓.๑ รัฐต้องพิจารณาปรับปรุงการจัดเก็บรายได้ จากสัมปทานเหมืองแร่ให้รัฐมีรายได้ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับประโยชน์ของชาติ ประชาชน และผลกระทบทางสังคม</p> <p>๓.๒ ใช้มาตรการทางภาษีกำกับกิจการเหมืองแร่เพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน</p> <p>๓.๓ ปรับปรุงระบบการจัดทำ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และสังคม อย่างเข้มข้น โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการตัดสินใจ และองค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ต้องเป็นตัวกลางในการศึกษาผลกระทบ</p> <p>๓.๔ ปรับปรุงกลไกรับเรื่องราวร้องทุกข์ให้เกิดความเป็นธรรม คุ้มครองดูแลผู้ร้องเรียนและผู้ได้รับผลกระทบ</p> <p>๓.๕ เพิ่มบทลงโทษผู้ที่ละเมิดกฎหมายแร่ กฎหมายสิ่งแวดล้อม และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้รุนแรงยิ่งขึ้น เช่น เพิกถอนประทานบัตร ใบประกอบวิชาชีพ</p> <p>๓.๖ จัดตั้งกองทุนประกันความเสี่ยงชดเชยความเสียหายจากกิจกรรมเหมืองแร่ โดยชุมชนมีส่วนร่วมตั้งเกณฑ์ของกองทุนดังกล่าว และนำเงินมาจากผู้ก่อมลพิษมาจัดตั้งกองทุน</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
		<p>๔. เยียวยาและแก้ไขปัญหาผลกระทบด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน</p> <p>๕. ชะลอการอนุญาตประทานบัตรทั้งหมดไว้ก่อน จนกว่าจะแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอ</p>	
๒.๖ นโยบายการสร้างถนนเลียบแม่น้ำเจ้าพระยาในพื้นที่กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร	การสร้างถนนริมน้ำเจ้าพระยามีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และชุมชนริมน้ำ ต้องให้ประชาชนมีส่วนร่วมออกความเห็นตั้งแต่การริเริ่มโครงการ เสนอปัญหา ผลกระทบต่อประชาชนและชุมชน	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงคมนาคม</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
๒.๗ โครงการทำเรื่อน้ำลึกลงปากบารา จังหวัดสตูล การเปลี่ยนพื้นที่จังหวัดให้เป็น “เมืองอุตสาหกรรม” พบว่าคนจังหวัดสตูลจะต้องเผชิญกับสูญเสียที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตชุมชน ไทยพุทธ-มุสลิม	<p>จังหวัดสตูล</p> <p>-พื้นที่อุทยานแห่งชาติ หมู่เกาะเภตรา และชายฝั่งอ่าวปากบารา</p> <p>พื้นที่ตำบลละงู ตำบลทุ่งนุ้ย พื้นที่ตลอดเส้นทางรถไฟสตูล-สงขลา พื้นที่อำเภอละงู</p>	<p>๑. รัฐต้องยุติแผนพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้และโครงการขนาดใหญ่ที่ส่งผลกระทบต่อชุมชน สิ่งแวดล้อมที่กำลังจะเกิดขึ้น เช่น โครงการสะพานเศรษฐกิจสงขลา - สตูล โครงการทำเรื่อน้ำลึกลงปากบารา และโครงการอื่น ๆ ที่อยู่ในแผนพัฒนาภาคใต้</p> <p>๒. ต้องจัดให้มีการสำรวจ และศึกษาพื้นที่คุ้มครองเฉพาะ เพื่อประกาศให้เป็นเขตอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในระดับภูมิภาค โดยเฉพาะพื้นที่ปลาวางไข่ พื้นที่สัตว์น้ำหายาก แหล่งปะการัง แหล่งหญ้าทะเล พื้นที่ที่มีความหลากหลายของทรัพยากร ซึ่งถือเป็นแหล่งผลิตอาหารทางทะเลที่สำคัญ</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงคมนาคม</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
๒.๘ การปิโตรเลียม	<p>กาฬสินธุ์ ขอนแก่น</p> <p>ชัยภูมิ นครพนม</p> <p>นครราชสีมา อุตรธานี</p> <p>อำนาจเจริญ</p>	๑. ให้รัฐบาลประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่แท้จริงเรื่องพลังงาน การปิโตรเลียมเกี่ยวกับพื้นที่ดำเนินการ ปริมาณการผลิต ระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ ผลกระทบกับพื้นที่ และมีมาตรการเกี่ยวกับผู้บริหารพลังงานและการปิโตรเลียมที่ให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน ไม่ตรงกับข้อเท็จจริง	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงพลังงาน</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>หนองบัวลำภู มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด มหาสารคามศรีสะเกษ สกลนคร บุรีรัมย์ อุบลราชธานี สุโขทัย อุดรดิถี พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ ตาก ลพบุรี สุพรรณบุรี</p>	<p>๒. ให้ ปตท.ที่กินส่วนต่างการนำเข้าก๊าซ เลิกผูกขาดการขายก๊าซเพราะเพิ่มภาระแก่ประชาชน</p> <p>๓. ให้รัฐบาลเรียกคืนคืนต่อก๊าซส่วนของประชาชน โดยเร่งด่วนและยกเลิกหลักเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าผ่านค่าต่อก๊าซ เนื่องจากต่อก๊าซส่วนหนึ่งเป็นของประชาชนที่ ปตท.ยังไม่ยอมคืนให้แผ่นดิน</p> <p>๔. ทบทวนคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เนื่องจากไม่รักษาผลประโยชน์ประชาชน และให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานยกเลิกการขึ้นค่าเอฟที เพราะต้นทุนคือราคาก๊าซคิดแพงเกินจริงและเอื้อประโยชน์ ปตท.</p> <p>๕. แก้ไข พรบ.ปิโตรเลียมฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒,๒๘, ๙๙ ที่กำหนดให้ รมต.พลังงานมีอำนาจขายสัมปทานมอบสัมปทานและลดค่าภาคหลวงได้ถึง ๙๐ % โดยแก้ค่าสัมปทานค่าภาคหลวงให้รัฐมากกว่า ๘๐% จำกัดการมอบสัมปทานให้เอกชนและจำกัดกรอบเวลาการให้สัมปทานและประชาชนมีส่วนร่วม</p> <p>๖. แก้ไขกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ทับซ้อน เช่น กฎหมายที่ให้เจ้าหน้าที่รัฐไปเป็นกรรมการบริษัทเอกชน และ ห้ามใช้เงินคงคลังลงทุนด้านพลังงาน</p> <p>๗. นำภาษีน้ำมันตั้งเป็นกองทุนสวัสดิการประชาชน เครือข่ายภาคประชาชน เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเป็นธรรม</p>	
๒.๙ นโยบายทวงคืนผืนป่า ๒๖ ล้านไร่ทั่วประเทศ	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>ประชาชนถูกจับกุมทำลายพืชผลหลายกรณีทำให้เกษตรกรหวาดระแวง ไม่ไว้ใจเจ้าหน้าที่รัฐ อาจเป็น</p>	<p>๑. พิจารณาทบทวนแผนแม่บทการทวงคืนผืนป่า โดยให้มีกรรมการหลายฝ่ายรวมทั้งผู้เดือดร้อน และสภาองค์กรชุมชนตำบล ร่วมตรวจสอบแนวเขตการทำกิน เพื่อชะลอการบังคับใช้แผนแม่บทป่าไม้ ส่วนในเขตพื้นที่ทำกินเดิมของชุมชนให้ยกเลิกการทวงคืนผืนป่าโดยทันที</p> <p>๒. พิจารณาตรวจสอบแนวเขตชุมชน ที่อยู่อาศัย ที่ทำกินในพื้นที่รัฐทุกประเภท โดยใช้หลักฐานทางกายภาพและประวัติชุมชนประกอบการพิจารณา</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	การจุดชนวนความขัดแย้งได้	<p>๓. กรณีการถูกกล่าวหาบุกรุกที่ดินรัฐประเภทต่างๆ หากไม่มีการดำเนินคดีในชั้นศาล ให้ชะลอการดำเนินคดี จนกว่าจะมีผลการพิสูจน์สิทธิ</p> <p>๔. ต้องมีการรับรองข้อมูลการใช้ประโยชน์ในที่ดินทำกินเดิม โดยให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมรับรองข้อมูล ให้เป็นมติร่วมกัน</p> <p>๕. รับรองสิทธิในที่ดินทำกินให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่ และสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗</p> <p>๖. ให้รัฐดำเนินการตามคำแถลงนโยบาย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช) ข้อ ๙.๓ ว่าด้วยเรื่องการพัฒนากระบวนการบริหารที่ดินโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้คนอยู่กับป่าได้</p> <p>๗. ออกพระราชกฤษฎีกายกเลิกแนวเขตพื้นที่ป่าที่ทับซ้อนกับพื้นที่ทำกินดั้งเดิมของชุมชน</p> <p>๘. ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ เนื่องจากเป็นมติคณะรัฐมนตรีที่ไม่เป็นธรรมในการแก้ไขปัญหา</p> <p>๙. ที่สาธารณประโยชน์และที่อื่นๆ ที่ไม่มีสภาพการใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว ให้มีมติคณะรัฐมนตรีประกาศยกเลิก แล้วนำไปสู่การจัดการสิทธิให้ชุมชนตามความเหมาะสมของแต่ละพื้นที่</p>	
<p>๒.๑๐ ที่อยู่อาศัย ชุมชนริมคลอง</p> <p>๑) ภาครัฐ กรมชลประทาน กรุงเทพมหานคร ฯลฯ ไม่ดูแลพื้นที่เกิดปัญหาการบุกรุกที่รัฐ เอกชน ไม่พัฒนาชุมชนให้เหมาะสมกลายเป็นที่</p>	<p>กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี</p> <p>- ผู้เดือดร้อนที่ริมคลอง-แม่น้ำ ยังไม่มีที่รองรับจากการไล่อพยพชุมชนริม</p>	<p>๑. ให้โอกาส “คนอยู่ร่วมกับคลอง” ด้วยการจัดทำแผนหรือ โครงการคนอยู่ร่วมกับคลอง</p> <p>๒. จัดเก็บข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบ ให้มีการเช่าที่ดินจากหน่วยงาน เช่น กรมธนารักษ์ กรมชลประทาน กรมเจ้าท่า หรือ ซื้อที่ดินจากเอกชน โดยปลูกบ้านจากเงินกู้ภาครัฐ (โครงการบ้านมั่นคง) และสนับสนุน การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ เพื่อที่อยู่อาศัย</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กรุงเทพมหานคร</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
<p>รวมของปัญหาสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม</p> <p>- ปี ๒๕๕๔ น้ำท่วม กรุงเทพฯ ชุมชนริมคลองเป็นจำเลยสังคม เรื่องปัญหาทิ้งขยะในคลอง การรुकกล้าสร้างบ้านปิดกั้นทางน้ำ การทำลายสิ่งแวดล้อม</p> <p>- รัฐบาลกำหนดนโยบายแก้ปัญหาโดยไม่ปรึกษาประชาชนในพื้นที่ เช่น ชุมชนริมคลองเปรมประชากร เขตลาดพร้าว</p>	<p>คลอง-แม่น้ำ อาทิ คลองหลวง</p> <p>ท่าโขลง , บางพูน , หลักหก , บ้านใหม่, บางกระดี่</p>	<p>เช่น สหกรณ์เคหะสถานฯ กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มอาชีพในชุมชน</p> <p>๓. ให้มีกลไกร่วมระหว่างองค์กรชุมชน องค์กรท้องถิ่นและส่วนราชการ ในการวางแผนการแก้ปัญหา วางแผนพัฒนา และติดตามการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัย</p>	<p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>
<p>๒.๑๑ การพัฒนาแม่น้ำโขง</p> <p>สถานการณ์วิกฤติปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงในแต่ละปีที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตชุมชน</p> <p>- การสร้างเขื่อนและแผนการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงตอนบนประเทศจีน และแม่น้ำโขงตอนล่างสร้างความกังวลต่อผลกระทบที่จะเพิ่มมากขึ้น</p>	<p>จังหวัดในลุ่มน้ำโขง ๗ จังหวัด ได้รับผลกระทบ</p> <p>๑. พื้นที่เกษตรกรรม การประมง</p> <p>๒. การคมนาคมขนส่ง และการสัญจรทางน้ำ</p> <p>๓. การค้าชายแดน</p> <p>๔. แหล่งท่องเที่ยวของจังหวัดริมโขง</p> <p>๕. การเคลื่อนย้ายยาเสพติด การเคลื่อนย้าย</p>	<p>๑. ให้มีการทบทวน ยกเลิกแผนการสร้างเขื่อนในแม่น้ำโขงทั้ง ในส่วนโครงการที่เหลือ เพราะจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ระบบเศรษฐกิจของชุมชน และประชาชนหลายสิบล้านคนตลอดทั้งลุ่มน้ำโขง</p> <p>๒. ให้มีการเปิดเผยข้อมูลของโครงการเขื่อนไซยะบุรีทั้งหมด และแปลเป็นภาษาไทย และรัฐบาลไทยต้องยุติการรับซื้อไฟฟ้าจากเขื่อนไซยะบุรี และเขื่อนกันแม่น้ำโขงอื่นๆทั้งหมด</p> <p>๓. รัฐบาลต้องยืนยันกับประเทศสมาชิกกลุ่มน้ำโขงอื่นๆ ในการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทยที่มีอยู่ ควบคุมไปกับการดำเนินการตามข้อตกลงการใช้แม่น้ำโขง พ.ศ.๒๕๓๘ และหลีกเลี่ยง ไม่ให้กระบวนการตัดสินใจเป็นเรื่องการแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการเมืองระหว่างประเทศ</p> <p>๔. รัฐบาลไทยต้องดำเนินการให้มีการขยายระยะเวลากระบวนการแจ้งให้ทราบ</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวง</p> <p>การต่างประเทศ</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงเกษตรและ</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>แรงงาน ทำได้ง่ายยิ่งขึ้น</p> <p>๖. ประชาชนในท้องถิ่น มีผลกระทบด้าน เศรษฐกิจ และสังคม</p> <p>๗. ชุมชน ต้อง พึ่ง พาย นอก มาก ขึ้น ขาด ความ มั่น คง ทาง อาหาร</p> <p>๘. การ ก่อ อาชญากรรม ขน ย้าย ยานยนต์ ย่าง ขึ้น</p>	<p>ปรึกษาหารือและข้อตกลงลุ่มน้ำโขง ออกไปก่อน เพื่อสร้างแนวทางการปฏิบัติร่วมกันที่ โปร่งใส และรับผิดชอบร่วมกันมากที่สุดของสี่ประเทศลุ่มน้ำโขงตอนล่าง</p> <p>๕. การกำหนดนโยบายทิศทางการวางแผนพัฒนา และการจัดการ ทรัพยากรธรรมชาติพื้นที่ลุ่มน้ำโขง เพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืน จะต้องให้คนในภูมิภาคเป็น ผู้บริหารและมีส่วนร่วม</p> <p>๖. ส่งเสริมสนับสนุนบทบาท “สภาองค์กรชุมชนตำบลและเครือข่าย” ร่วมกับ ภาคีเครือข่ายอื่นๆ เป็นกลไกเฝ้าระวัง ศึกษาผลกระทบ เสนอแนวทางการแก้ไขปัญหา และจัดตั้ง “กองทุนฟื้นฟูอาชีพ” จากผลกระทบแม่น้ำโขงเพื่อเป็นการช่วยเหลือใน ระยะยาว</p>	<p>สหกรณ์</p>
<p>๒.๑๒ ภัยแล้ง / น้ำท่วม</p> <p>ปัญหา น้ำท่วม เกิด ขึ้น บ่อย ครั้ง เพิ่ม ความ รุนแรง มาก ขึ้น ในช่วง ๒-๓ ปี ที่ ผ่าน มา ปี ๒๕๕๘ มี ปัญหา ภัย พิบัติ อื่น ๆ หนึ่ง คือ ภัย แล้ง ขาด น้ำ เพื่อ การ เกษตร อย่าง ไม่ เคย เกิด ขึ้น มา ก่อน รวมทั้ง พื้นที่ จังหวัด ชายฝั่ง / ปลาย น้ำ มี ปัญหา น้ำ เค็ม ล้อม พื้นที่ เกษตร</p> <p>นโยบาย รัฐ กับการ แก้ ปัญหา ที่ ผ่าน มา การ บริหาร จัด การ น้ำ ภาครัฐ ขาด การ มี ส่วน ร่วม ของ ประชาชน ไม่ เชื่อ มั่น ใน ภูมิ ปัญญา ท้อง ถิ่น เชื่อ มั่น ใน หลัก วิชา การ ผล การ ศึกษา ที่ ไม่</p>	<p>ภาคกลาง, ภาคตะวันออก, ภาคเหนือ</p> <p>พื้นที่ อ่าว ก. โก</p> <p>น้ำท่วม / น้ำ แล้ง</p> <p>มี ผลกระทบ ต่อ เศรษฐกิจ ของ คน รุ น ราก ที่</p> <p>ป ระ ก อ บ อ า ชี พ</p> <p>เก ช ต ร ก ร ร ม พื ง พื ง</p> <p>ทร ั พ ย า ก ร น้ำ และ มี ผล</p> <p>ด้าน สังคม เกิด ความ</p> <p>แ ต ก แ ย ก แ ย ง ชิง</p> <p>ทร ั พ ย า ก ร น้ำ</p>	<p>๑. ให้มีการจัดการน้ำโดยชุมชนท้องถิ่น องค์กรของชุมชน อาทิ สภาองค์กรชุมชน ตำบล ร่วมกับหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อประสานแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิเนิเวศ การจัดการน้ำแบบใหม่ และการพัฒนาที่ยั่งยืน</p> <p>๒. มีกระบวนการจัดทำแผนจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วม ที่เป็นแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติและลุ่มน้ำทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว และจัดตั้ง กองทุนลุ่มน้ำ เพื่อแก้ไขปัญหา น้ำ ทั้งระบบ</p> <p>๓. พื้นฟูแม่น้ำให้กลับมาทำหน้าที่ตามธรรมชาติ โดยการขุดลอก การแก้ไขปัญหา รุก ล้ำ การทำพื้นที่แก้มลิง ฝาย และพื้นฟูพื้นที่ต้นน้ำ</p> <p>๔. จัดแบ่งพื้นที่ จัดโซน การใช้ประโยชน์ที่ดิน เช่น พื้นที่เกษตร แหล่งท่องเที่ยว แหล่งประมง ให้เหมาะสมกับระบบนิเวศน์ การอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ</p> <p>๕. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำระบบข้อมูลติดตามการใช้น้ำ จัดทำแผนแม่บท ในการจัดการน้ำของแต่ละชุมชน ภูมิปัญญาท้องถิ่น ข้อจำกัดของพื้นที่ และเชื่อมโยง เครือข่ายระบบการจัดการน้ำ</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม</p> <p>กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของพื้นที่ ทำให้การแก้ปัญหาซึ่งเป็นปัญหาของคนในพื้นที่ได้รับการตอบสนองไม่ตรงจุดที่ชาวบ้านต้องการไม่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่		<p>๖. กระจายอำนาจและงบประมาณให้ชุมชนท้องถิ่น ในการวางแผนระบบการจัดการน้ำ การฟื้นฟูป่าต้นน้ำและ การจัดการน้ำของชุมชน โดยมีกฎหมายรองรับ</p> <p>๗. บูรณาการหน่วยงานนโยบาย วางแผน วางโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ ให้มีทิศทางเดียวกัน และมีกลไกจัดการน้ำ ที่มีภาคประชาชน เครือข่ายระดับพื้นที่ และผู้มีส่วนได้เสียเข้าร่วม</p> <p>๘. สร้างและดูแลฝายชะลอน้ำ พื้นที่ต้นน้ำ สร้างอ่างเก็บน้ำ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ลำน้ำสาขา ที่สอดคล้องกับระบบนิเวศลุ่มน้ำ ภูมิปัญญาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อเก็บกัก น้ำต้นทุน บรรเทาปัญหาน้ำป่าไหลหลาก และน้ำล้นตลิ่ง</p> <p>๙. กักเก็บน้ำระดับตำบล“หนึ่งตำบลหนึ่งแหล่งกักเก็บน้ำ” โดยการมีส่วนร่วมของสภาองค์กรชุมชนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	
๓.ด้านสังคม			
<p>๓.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่เกือบทุกจังหวัดประสบปัญหา</p> <p>มีปัญหาคาความไม่ปลอดภัยในชีวิตของประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	<p>ทั่วประเทศมีปัญหา ยาเสพติด ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เป็นต้นเหตุสำคัญที่นำไปสู่ปัญหาอื่น เช่น ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สินปัญหาการ</p> <p>ล ก ข โ ม ย ป ญ ห า</p>	<p>๑. จัดสรรงบประมาณสนับสนุนการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับเยาวชนตามชุมชนให้รู้ทันยาเสพติด</p> <p>๒. การติดตามจับกุมยาเสพติด ต้องให้อำนาจตำรวจต่าง สน. ต่างเขต สามารถจับกุมได้</p> <p>๓. ด้านความมั่นคง ให้แบ่งเขตพื้นที่จัดการตนเองแยกส่วน ระหว่างชุมชนกับหน่วยที่รับผิดชอบความมั่นคงในพื้นที่ โดยให้เจ้าหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงเท่านั้น และมีมาตรการลงโทษเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกระดับ ที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม</p> <p>๔. ให้กระทรวงยุติธรรมจัดตั้งศูนย์นิติวิทยาศาสตร์ที่เป็นเอกเทศ พัฒนาศักยภาพ</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงแรงงาน</p> <p>กระทรวงยุติธรรม</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
	อาชญากรรม ฯลฯ	<p>ของบุคลากรในพื้นที่ และให้ความรู้นิติวิทยาศาสตร์แก่ประชาชนในพื้นที่</p> <p>๕. ส่งเสริมกลไกการแก้ปัญหาโดยส่งเสริมให้เกิดองค์กรภาคประชาชนที่ยึดหลักบรรทัดฐาน คือ บ้าน วัด/สถาบันศาสนา โรงเรียน</p> <p>๖. ให้ปัญหาอาชญากรรมเป็นวาระแห่งชาติที่ทุกหน่วยงานทุกภาคส่วนต้องร่วมกันในการจัดการปัญหา และลงโทษผู้กระทำผิดเรื่องยาเสพติดอย่างจริงจังและรุนแรง</p> <p>๗. ส่งเสริมสนับสนุนให้สื่อชุมชน สื่อของรัฐ จัดทำสื่อที่ดี มีคุณภาพ ปกป้องเด็กและเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติด</p>	
<p>๓.๒ เด็ก /เยาวชน เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ห่างไกลศาสนา ขาดคุณธรรมจริยธรรม</p>	<p>ทั่วประเทศ เด็ก/เยาวชน ก่อปัญหากระทบต่อผู้อื่นรุนแรงมากขึ้น เช่น ทะเลาะวิวาท ลักขโมย ยาเสพติด เพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร แข่งรถ จักยานยนต์ ติดเล่นเกมออนไลน์ที่ไม่สร้างสรรค์ โดยหน่วยงานภาครัฐ ผู้นำท้องถิ่น ท้องที่ บางแห่งไม่ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเรื่องเด็กและเยาวชนที่แท้จริง</p>	<p>๑. รมรณรงค์สร้างความเข้าใจกับพ่อแม่และคนในชุมชนให้เข้าใจ ยอมรับ ให้อภัยของเด็กและเยาวชนในการร่วมกิจกรรมสาธารณะของชุมชน และสนับสนุนการทำกิจกรรมของกลุ่มเยาวชนมากยิ่งขึ้น</p> <p>๒. ส่งเสริมให้ผู้นำท้องที่ มีหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนในพื้นที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และมีมาตรการลงโทษผู้นำท้องที่ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่จนปล่อยให้เด็กเกิดปัญหาขึ้น</p> <p>๓. มีนโยบายให้ท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณให้เกิดสภาพเด็กและเยาวชนในพื้นที่ระดับตำบล และร่วมกำกับดูแลดำเนินการแก้ไขปัญหาลูกและเยาวชนในพื้นที่</p> <p>๔. ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรชุมชน อาทิ สภาองค์กรชุมชนตำบลมีบทบาทในการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชน และร่วมเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาเด็กและเยาวชนในชุมชน</p> <p>๕. ให้มีกลไกแก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ที่ประกอบด้วย ผู้นำชุมชน ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่นและผู้นำของสภาองค์กรชุมชน และมีกระบวนการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย</p>
<p>๓.๔ สิทธิมนุษยชน/สิทธิคนไทย</p>	<p>ทั่วประเทศ</p>	<p>๑) รัฐต้องออกกฎหมายรับรองความเท่าเทียม ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความ</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>แตกต่างหลากหลายในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไร้รัฐ ไร้สัญชาติ ไร้รองสถานะ สิทธิบุคคล และยอมรับการคงอยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย ตามหลักสิทธิมนุษยชน และหลักมนุษยธรรม อาทิ คนไทยพลัดถิ่น คนต่างด้าวพลัดถิ่น ที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ติดต่อกันเป็นเวลาถึง ๓๐-ปี ไม่มีการย้ายถิ่นฐานไปที่อื่น ควรให้สถานะและสิทธิต่างๆ เท่าเทียมกับคนไทย</p> <p>๒) รัฐต้องคุ้มครองสิทธิประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ที่อาศัยติดต่อกัน ยาวนานไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี อาทิ คนไทยตกสำรวจ คนไทยตกหล่น คนไทยไร้รากเหง้า และ คนไทยไร้สถานะพร้อมบุตร ให้ได้รับสิทธิและการปฏิบัติเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้น ๆ</p>	กระทรวงมหาดไทย
๔.นโยบายการพัฒนาและการบริหารภาครัฐ			
๔.๑ เส้นทางคมนาคม รถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูง ถนนมอเตอร์เวย์ ชุมชนที่อยู่ในที่แนวริมทางรถไฟ ถนนมอเตอร์เวย์ ยังขาดข้อมูล ทำให้เกิดความวิตกกังวลต่อความมั่นคงของครอบครัวและการเตรียมตัวของชุมชนไม่ทันต่อสถานการณ์	<p>๑.โครงการรถไฟรางคู่ สายจากจังหวัด นครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานีและจังหวัดหนองคาย</p> <p>๒. รถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-เชียงใหม่</p> <p>๓. ถนนมอเตอร์เวย์</p>	<p>๑. ประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลที่แท้จริงของโครงการต่อประชาชน ทั้ง จุดเริ่มต้น และสิ้นสุด แนวการเวนคืนที่ดิน และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็นต่อโครงการฯ</p> <p>๒. สร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายภาคประชาชน/สภาองค์กรชุมชน และใช้เวทีกลางของสภาองค์กรชุมชนในการสำรวจข้อมูล และรับฟังเสียงประชาชน</p> <p>๓. จัดพื้นที่รองรับผู้ที่เดือดร้อนที่อยู่อาศัยจากโครงการฯ มีกระบวนการ และ การมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย</p>	รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคม
๔.๒ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประชาชนไม่เข้าใจ และไม่มีการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนของหน่วยงานภาครัฐ ว่าประชาชน มีส่วนได้ ส่วน	ชุมชน กัง ว ล ต่ อ ผลกระทบต่อวิถีชีวิต สภาพแวดล้อมทางสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับ	<p>๑. ให้มีตัวแทนภาคประชาชน อาทิ สภาองค์กรชุมชน ร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อเสนอแนะ ให้ข้อคิดเห็น และ ร่วมตัดสินใจการพัฒนาพื้นที่</p> <p>๒. จัดเวทีทำความเข้าใจและรับฟังข้อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขต</p>	รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและ

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
เสียอย่างไร	ผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับ และมีส่วนร่วม	<p>เศรษฐกิจพิเศษจากประชาชนในพื้นที่</p> <p>๓. ให้มีการเผยแพร่แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ประชาชนเรียนรู้ ร่วมพิจารณา และให้มีกระบวนการเตรียมความพร้อมของคนในพื้นที่และชุมชน</p> <p>๔. ทบทวน/ยกเลิกการประกาศพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตชุมชน</p>	<p>สังคมแห่งชาติ</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p>
<p>๔.๓ ผังเมือง</p> <p>การจัดทำผังเมืองมุ่งด้านเศรษฐกิจ มีผลกระทบกับคนจน การสื่อสารเรื่องผังเมืองไม่ทั่วถึง และไม่ชัดเจน ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในเรื่อง การกำหนดสีพื้นที่ตามผังเมือง ว่าสีอะไรเอาไว้ทำอะไรบ้าง</p>	<p>กรุงเทพฯ กำแพงเพชร ระยอง ชลบุรี นนทบุรี ภูเก็ต ปราชินบุรี อุดรดิตถ์ นครนายก ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ การขยายเมือง/ อุตสาหกรรมบุกรุกพื้นที่ การเกษตร พื้นที่ชุมชน</p>	<p>๑. ให้ทุกภาคส่วน ทุกระดับเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดผังเมืองของพื้นที่ ทั้งเรื่องแนวคิด การจัดการ และการวางผังพื้นที่</p> <p>๒. ให้เร่งประกาศผังเมืองให้ประชาชนได้รับรู้อย่างกว้างขวาง ผ่านสื่อชุมชน และสื่อกระแสหลัก</p> <p>๓. ยุติการไล่ออกจากชุมชน ทบทวนโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน อาทิ โครงการขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ ฯลฯ</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงอุตสาหกรรม</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๔.๔ ที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย</p> <p>ที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยของผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ เกษตรกร ยังไม่มีเอกสารสิทธิ ถือครอง</p> <p>ที่ดินสาธารณะจำนวนมากถูกบุกรุกทำลายและนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>มีที่ดินทับซ้อนเขตป่าตามประกาศ</p>	<p>นครนายก , จันทบุรี สระแก้ว, ระยอง นนทบุรี, ขอนแก่น ชัยภูมิ, บึงกาฬ , สกลนคร กาฬสินธุ์, ร้อยเอ็ด หนองบัวลำภู, พิษณุโลก เพชรบูรณ์ , กำแพงเพชร</p>	<p>๑. สสำรวจ ทบทวนกฎหมายการใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ โดยให้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสีย มีส่วนร่วมในการทบทวน และนำที่ดินรัฐที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า อาทิ สัมปทานบัตรเหมืองแร่เก่าที่หมดอายุ นำมาจัดให้เป็นที่อยู่อาศัย หรือให้เช่าราคาถูกแก่ผู้เดือดร้อน</p> <p>๒. กำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินเป็นวาระแห่งชาติ และจัดตั้งกองทุนที่ดินและผลกัตดินนโยบายที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ เกษตรกร</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงการคลัง</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
ของรัฐ	อุดรดิตถ์, น่าน, ระนอง ชุมพร, ตรัง, กระบี่ ภูเก็ต, ปัตตานี, ยะลา, นราธิวาส	<p>๓. ปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๗ และกฎหมายอื่นที่เกี่ยวข้อง เพื่อจำกัดการถือครองที่ดิน ให้ที่ดินกระจายไปยังเกษตรกรรายย่อย ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ยากไร้ ที่ไม่มีที่ดินทำกินหรือที่ดินทำกินไม่เพียงพอ รวมถึงจัดการที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยของคนจนเมือง</p> <p>๔. ออกกฎหมายจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า เพื่อให้เกิดการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม</p> <p>๕. จัดระบบข้อมูลที่ดินเพื่อการเกษตร ข้อมูลการถือครองที่ดิน และข้อมูลแผนที่ทั่วประเทศ ให้ทันสมัย ตรงกับข้อเท็จจริง และเข้าถึงได้ง่าย รวมถึงเปิดเผยข้อมูลที่ดินของรัฐ และการถือครองที่ดินเอกชนทั่วประเทศต่อสาธารณะ</p> <p>๖. สนับสนุนงบประมาณจัดตั้งกองทุนธนาคารที่ดินเพื่อการเกษตร เพื่อนำเงินกองทุนไปซื้อที่ดิน รวมทั้งจัดซื้อที่ดินกระจายไปยังเกษตรกรที่ไร้ที่ดินและที่มีที่ดินไม่พอทำกิน โดยให้ชุมชนเป็นผู้กำหนดระบบจัดการที่ดิน และคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม</p> <p>๗. กรณีพื้นที่มีข้อพิพาทระหว่างภาคประชาชนกับรัฐให้ดำเนินการดังนี้</p> <p>๗.๑ ยุติการไล่รื้อ จับกุม ดำเนินคดีกับประชาชนที่อาศัยและทำกินในที่ดินของรัฐ ที่ดินเอกชนที่อยู่ระหว่างกระบวนการแก้ไขปัญหา ทั้งชุมชนเมืองและชนบท โดยจัดให้มีกลไกกลางระงับข้อพิพาทและไกล่เกลี่ยการไล่รื้อชุมชน</p> <p>๗.๒ เร่งพิสูจน์สิทธิที่ดินของประชาชนที่อาศัยอยู่ก่อนการประกาศเขตป่าของรัฐและที่ราชพัสดุ เพื่อให้ประชาชนสามารถเป็นเจ้าของตามกฎหมาย โดยพิสูจน์ประวัติการครอบครองที่ดิน ใช้หลักฐานดั้งเดิม เช่น พยานบุคคล ประวัติชุมชน การทำประโยชน์</p> <p>๗.๓ ในระหว่างการพิสูจน์สิทธิ ให้ชะลอการจับกุมหรือชะลอการบังคับคดี</p>	กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้องของ
		<p>และรักษาสีทธิการทำเกษตรกรรมและการอยู่อาศัย</p> <p>๗.๔ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรมกรณีพิพาทที่ดิน เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชนที่ถูกกล่าวหา</p> <p>๘. กำหนดเขตการใช้ที่ดินและแผนการใช้ที่ดินเพื่อความมั่นคงทางอาหาร โดยใช้ฐานข้อมูลที่ดินและการมีส่วนร่วมของชุมชนกำหนดเขตและทำแผนที่การใช้ที่ดินขึ้นใหม่ โดยแบ่งพื้นที่หลัก เป็นพื้นที่เกษตร เมือง อุตสาหกรรม พื้นที่คุ้มครองรักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม และที่สาธารณะประโยชน์ให้ชัดเจน รวมทั้งเขตที่ดินของชุมชนดั้งเดิม เพื่อรักษาวินัยชีวิตและวัฒนธรรมอันดีงามในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรอย่างยั่งยืนไว้ด้วย แล้วจึงบูรณาการแผนการใช้ที่ดินระดับชุมชนเป็นแผนระดับจังหวัดและแผนระดับชาติให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี และออกกฎหมายว่าด้วยแผนการใช้ที่ดินหลักของประเทศ</p> <p>๙. กระจายอำนาจให้ชุมชนท้องถิ่นร่วมกันวางผังเมือง และผังตำบล เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ แก่ไขพระราชบัญญัติผังสีให้คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย</p> <p>๑๐. เร่งรัดให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามมติคณะกรรมการกระจายอำนาจฯ ในการพิจารณาแก้ไขระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และผลักดันกฎหมายสิทธิชุมชน เพื่อรองรับการจัดการที่ดินและที่อยู่อาศัยของชุมชนอย่างยั่งยืน</p> <p>๑๑. ดำเนินการจัดหาที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินร่วมของชุมชน ในรูปแบบโฉนดชุมชน หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนในการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ โดยจัดตั้งกลไกร่วมระดับจังหวัด</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๑๒. ให้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีรับรองการจัดตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินระดับจังหวัด ที่มีผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีองค์ประกอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนชุมชน และผู้แทนท้องถิ่น มีอำนาจในการแก้ปัญหาและการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินให้แล้วเสร็จในระดับจังหวัด</p> <p>๑๓. สร้างกลไกป้องกันการสูญเสียที่ดินเพื่อไม่ให้ที่ดินเปลี่ยนมือไปอยู่กับนายทุนหรือบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เกษตรกรหรือคนจนเมือง โดยมีมาตรการให้มีการใช้ที่ดินร่วมโดยชุมชน</p> <p>๑๔. เร่งรัดการดำเนินงานของสถาบันบริหารจัดการที่ดิน (องค์การมหาชน) ในการจัดตั้งกองทุนธนาคารที่ดิน โดยสมทบงบประมาณไปยังกองทุนที่ดินที่อยู่อาศัยระดับท้องถิ่น เพื่อไม่ให้เกิดการรวมศูนย์อยู่ที่ธนาคารที่ดินส่วนกลาง</p> <p>๑๕. เร่งรัดให้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับ ที่ดินและป่าไม้ สิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากร สิทธิเกษตรกรว่าด้วยการถือครองที่ดินที่ไม่เป็นธรรม การกำหนดเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรม การอนุรักษ์หรือคุ้มครองวิถีนิเวศวัฒนธรรม พื้นที่เชิงวัฒนธรรม ชุมชนเก่า เมืองเก่า</p> <p>๑๖. จัดตั้งองค์กรอิสระ เพื่อพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิที่ดินที่ออกโดยมิชอบด้วยกฎหมาย และกำหนดนโยบายนำที่ดินรัฐมาจัดสรรเป็นที่อยู่อาศัยของชุมชน เช่น ที่ดินการรถไฟ ที่ดินราชพัสดุ ที่ดินสาธารณะ</p> <p>๑๗. ปรับปรุงกฎหมายเวนคืนที่ดินที่ไม่ใช้ประโยชน์จากนายทุนและหน่วยงานรัฐ เพื่อกระจายให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม</p> <p>๑๘. การปฏิรูปที่อยู่อาศัย โดย</p> <p>๑๘.๑ ประกาศนโยบายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยตามโครงการบ้านมั่นคง</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๑๘.๒ สนับสนุนการแก้ปัญหาที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยของคนจนเมืองและชนบท โดยกำหนดให้ทุกหน่วยงานจัดสรรที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ให้คนจนเช่าอยู่อาศัยในราคาต่ำ</p> <p>๑๘.๓ ผลักดันให้เกิดพระราชบัญญัติบ้านมั่นคงเมืองและชนบท</p> <p>๑๘.๔ ออกกฎหมายกองทุนเพื่อพัฒนาที่อยู่อาศัยเมืองและชนบท โดยเก็บภาษีจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และมีการบริหารจัดการของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๑๘.๕ ให้รัฐสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความไม่มั่นคงในการอยู่อาศัยและที่ดินทำกินของชุมชนเมืองและชนบท โดยชุมชนท้องถิ่นเป็นแกนหลักมีอำนาจในการจัดการและได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๑๘.๖ เร่งรัดการอนุมัติและให้สามารถเบิกจ่ายงบประมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยตามโครงการบ้านมั่นคงสนับสนุนโครงการบ้านมั่นคงเมืองและชนบทอย่างต่อเนื่อง ทั้งงบประมาณสนับสนุนสาธารณูปโภคและสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย</p>	

๒.๒ ปัญหาและข้อเสนอแนะแนวทางการแก้ไข

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๑.ความมั่นคงด้านอาหาร</p> <p>สภาพปัญหา</p> <p>๑.๑ การพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานของรัฐที่ผ่านมา ได้มีการตัดถนน พัฒนาระบบชลประทาน การ</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>เกิดผลกระทบต่อการผลิตพืชอาหารทางการเกษตร การประมงของประเทศ ต้นทุน</p>	<p>๑.เรื่องที่สภาองค์กรชุมชนตำบลจะดำเนินการเอง</p> <p>๑.๑ ส่งเสริมให้ครอบครัวกำหนดเป้าหมายการผลิตหลักมุ่งไปสู่การบริโภคในครัวเรือน บริหารจัดการในครอบครัวให้มั่นคง เหลือจึงจำหน่าย พัฒนายกระดับให้เกิดเป็นต้นแบบแก่คนในชุมชน ตำบลและในภาค เช่น พัฒนาเกษตรกรครัวเรือน เกษตรอินทรีย์ ทำบัญชีครัวเรือน พื้นฟูอาหารเพื่อนบ้าน พื้นฟูและอนุรักษ์เมล็ดพันธุ์พื้นบ้าน</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>ประปาการไฟฟ้าฯ ที่ไม่สอดคล้องกับบริบทและธรรมชาติของพื้นที่ ส่งผลต่อทางเดินตามธรรมชาติของน้ำ ทำให้การไหลระบายของน้ำในฤดูน้ำหลากเปลี่ยนแปลงไป เป็นเหตุให้เกิดวิกฤตทางธรรมชาติขึ้นอย่างต่อเนื่องและรุนแรง เช่น ในปี พ.ศ. ๒๕๕๓</p> <p>๑.๒ พื้นที่เกษตรกำลังถูกคุกคามจากกระแสโลกาภิวัตน์ การกว้านซื้อที่ดินเพื่อปลูกพืชเศรษฐกิจ ทั้งยางพารา ปาล์มน้ำมันและจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมเพื่อรองรับการเปิดประชาคมเศรษฐกิจอาเซียนในปี พ.ศ. ๒๕๕๘</p> <p>๑.๓ ปัญหาต้นทุนในการผลิตสูง ราคาผลผลิตตกต่ำ ไม่แน่นอน ดินเสื่อมสภาพ ทำให้เกษตรกรต้องลงทุนในการผลิตสูงมากขึ้น</p> <p>๑.๔ มีปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม ที่เกิดจากการขยายตัวของอุตสาหกรรม มีการทิ้งน้ำเสียจาก</p>	<p>การผลิ ต เ พิ่ ม ชั้ น ผล ผ ล ิ ต ที่ พื้ ง พื้ ง ทริ พ ย า ก ร ฐ ร ร ม ช า ตี และสิ่งแวดล้อมลดลง</p>	<p>๑.๒ สนับสนุนให้มีการจัดทำระบบข้อมูลแหล่งน้ำของชุมชนให้ชัดเจนเป็นระบบ เพื่อให้สามารถนำมาใช้ประโยชน์ได้ทันเหตุการณ์ภัยคุกคามที่กำลังเกิดขึ้น</p> <p>๑.๓ ให้ความสำคัญและร่วมกันบริหารจัดการแหล่งน้ำชุมชนอย่างเป็นระบบ</p> <p>๑.๔ ถอดบทเรียนครอบครัวอาหารมั่นคงเพื่อเป็นสื่อการเรียนรู้ขยายผลแก่ครอบครัวอื่น</p> <p>๑.๕ ร่วมกันปกป้องแหล่งอาหารชุมชนหรือพื้นที่ความมั่นคงทางอาหารของชุมชน</p> <p>๑.๖ ผลักดันให้เกิดการแปรรูปอาหารชุมชนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม หมุนเวียนกันในชุมชน</p> <p>๒. ข้อเสนอแนะที่สภาองค์กรชุมชนจะเพื่อทำร่วมกับหน่วยงานและภาคีในพื้นที่ โดยสภาองค์กรชุมชนเป็นกลไกการประสานความร่วมมือขับเคลื่อนงาน หนุนเสริมให้เกิดกิจกรรมร่วมกัน ดังนี้</p> <p>๒.๑ พัฒนาตลาดสีเขียว ตลาดนัดชุมชนขึ้นเพื่อทำหน้าที่เป็นแหล่งรวมอาหารที่หลากหลายของชุมชนและตำบล เปรียบเสมือนเป็นซูเปอร์มาร์เกต ของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๒.๒ ร่วมกันกำหนดกติกาชุมชนหรือตำบลเพื่อปกป้องสิทธิชุมชน ปกป้องพื้นที่ความมั่นคงทางอาหารของชุมชน ภูมิปัญญาชุมชนและร่วมกันกำหนดบทบาทในการสร้างความมั่นคงทางอาหารให้เกิดขึ้นในชุมชน</p> <p>๒.๓ พัฒนาแผนชุมชนพึ่งตนเองเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารให้เกิดขึ้นจริง</p> <p>๒.๔ ร่วมกันกำหนดผังเมืองชุมชนให้ชัดเจนและมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนเพื่อปกป้องแหล่งผลิตอาหารและป้องกันภัยคุกคามจากภายนอก กำหนดจัดแบ่งเขตผลิตอาหารให้ชัดเจนเขตที่อยู่อาศัย เขตอุตสาหกรรม เป็นต้น</p> <p>๒.๕ จัดกิจกรรมฟื้นฟูวิถีการบริโภคอาหารพื้นบ้าน สืบสานวิถีการปรุงอาหารแบบพื้นบ้าน เพื่อให้คนรุ่นใหม่ได้เรียนรู้และนำไปปรับใช้ในชีวิตประจำวันต่อไป</p> <p>๒.๖ พัฒนาคุณภาพคนในชุมชนให้เห็นความสำคัญของการสร้างความมั่นคงทางอาหาร สร้างการเรียนรู้เรื่องอาหารมั่นคงทั้งระดับชุมชนและระดับตำบล</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>โรงงานอุตสาหกรรมลงสู่แม่น้ำลำคลอง อาทิ ตลอดระยะทางของแม่น้ำแม่กลองมีโรงงานอุตสาหกรรมไม่น้อยกว่า ๔,๐๐๐ แห่ง โรงงานอุตสาหกรรมบางแห่งลักลอบปล่อยน้ำเสียลงกลางแม่น้ำ ส่งผลกระทบต่อการขยายพันธุ์ การเจริญเติบโต ปริมาณ ของสัตว์น้ำจืด และสัตว์น้ำทะเลตลอดสายน้ำตลอดถึงบริเวณ อ่าว ก.ไก่ ในพื้นที่ ๔ จังหวัดของภาคตะวันตก ได้แก่ ประจวบคีรีขันธ์ สมุทรสงคราม สมุทรสาครและเพชรบุรี ที่เป็นแหล่งอาหารทะเลสำคัญของไทย ของภูมิภาค</p>		<p>๓. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เสนอให้ภาครัฐดำเนินการ</p> <p>๓.๑ รัฐต้องกำหนดประเด็นความมั่นคงทางอาหารเป็นวาระแห่งชาติ มีนโยบายที่ชัดเจน เรื่อง “ครัวไทยสู่ครัวโลก” บนฐานเกษตรอินทรีย์-ชีวภาพ และบังคับใช้กับหน่วยงานรัฐต่างๆที่เกี่ยวข้อง ให้รับผิดชอบดำเนินการเพื่อสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศอย่างจริงจัง</p> <p>๓.๒ ให้รัฐกำหนดนโยบายและกลไกการควบคุมการจำหน่ายการใช้ปุ๋ยเคมี สารเคมี เกษตรและปัจจัยการผลิตต่าง ๆ อย่างเคร่งครัดตามมาตรฐานความปลอดภัยสากล</p> <p>๓.๓ รัฐต้องสนับสนุนและส่งเสริมกระบวนการดำเนินการและเงินทุนให้มีการจัดตั้งกองทุนเมล็ดพันธุ์ชุมชนอย่างจริงจัง โดยการสนับสนุนให้ชุมชนสะสม อนุรักษ์ พันธุ์เมล็ดพันธุ์ และ พันธุ์สัตว์พื้นถิ่นเพื่อลดการผูกขาดและพึ่งพาพันธุ์กรรมพืชและพันธุ์กรรมสัตว์จากบริษัทธุรกิจการเกษตร</p> <p>๓.๔ รัฐต้องพัฒนาศักยภาพของประชาชนและคนในชาติให้เห็นความสำคัญของการสร้างความมั่นคงทางอาหารของประเทศ และรัฐต้องพัฒนาคุณภาพประชาชนและคนในพื้นที่ให้เกิดสำนึกพลเมือง สนับสนุนให้เกิดสภาพลเมืองหรือสมัชชาพลเมืองทั้งในระดับตำบลและจังหวัด เพื่อทำบทบาทมีส่วนร่วมปกป้องพื้นที่อาหารและสร้างความมั่นคงทางอาหารของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๓.๕ ให้ รัฐ มี นโยบาย การ ผัง เมือง แบบ มี ส่วน ร่วม บั ญ ญ ติ เป็น กฎหมายผังเมืองแบบมีส่วนร่วม ให้สภาองค์กรชุมชนมี ส่วนร่วมในการกำหนดและตัดสินใจ เพื่อคุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรม</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวงพาณิชย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงคมนาคม กระทรวงอุตสาหกรรม กระทรวงมหาดไทย</p>
<p>๒. การจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>	<p>ทั่วประเทศ</p>	<p>๑. ให้รัฐจัดตั้งกองทุนสำหรับผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการจัดการทรัพยากรที่ผิดพลาดของรัฐ โดยให้อำนาจชุมชนเป็นผู้บริหารกองทุน</p> <p>๒. รัฐต้องส่งเสริม สนับสนุน ให้ทุกภาคส่วน เข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดทิศทางการฟื้นฟู การบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์ และการจัดการทรัพยากร ในพื้นที่ ทั้งในระดับตำบล</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและ</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>จังหวัด ภูมิภาค โดยให้ความสำคัญกับการใช้ภูมิปัญญาและการมีส่วนร่วมของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๓. ส่งเสริมสนับสนุนกิจกรรม อาชีพประชาชนที่ไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เช่น ประมงพื้นบ้าน ประมงชายฝั่ง การทำการเกษตรไม่ทำลายสิ่งแวดล้อม เกษตรยั่งยืน การปลูกพืชไร้สารพิษ เป็นต้น</p> <p>๔. บรรจุเรื่องการบำรุงรักษา การใช้ประโยชน์ และการจัดการทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมสู่ระบบการศึกษาทั้งในและนอกระบบ</p>	<p>และสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์ กระทรวง ศึกษาธิการ</p>
๒.๑ ประมงชายฝั่ง	จังหวัดชายฝั่ง	<p>๑. ยุติโครงการพัฒนาที่ส่งผลกระทบต่อทรัพยากรทะเลและชายฝั่งและมีมาตรการบังคับใช้กฎหมายจัดการทรัพยากรชายฝั่งและทะเลอย่างเคร่งครัดและเท่าเทียมกัน</p> <p>๒. ให้มีการสำรวจพื้นที่เพื่อประกาศเป็นเขตคุ้มครองอนุรักษ์ทางทะเลโดยเน้นการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่ และองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๒.๒ ขยะ ของเสียและมลภาวะ</p> <p>มีพื้นที่ประสบปัญหาน้ำเน่าเสีย ขยะชายฝั่งทะเล น้ำเสียจากชุมชนและโรงงาน มีสารเคมีเจือปน ลำรางสาธารณะถูกปล่อยปะละเลย ถูกกรูก้ำ มีสันดอนกีดขวางทางน้ำ</p> <p>คนในชุมชนมีทัศนคติไม่ถูกต้องด้านขยะ ที่คิดว่าเป็นหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น</p>	<p>สมุทรสาคร สมุทรสงคราม สมุทรปราการ ปทุมธานี จันทบุรี ตราด ระยอง ชลบุรี กรุงเทพฯ นนทบุรี ฉะเชิงเทรา</p> <p>ปัญหาน้ำเน่าเสีย สารปนเปื้อน การทิ้งกากของเสียสารพิษ</p>	<p>๑. หน่วยงานภาครัฐและท้องถิ่น ต้องตรวจสอบและบังคับใช้กฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสิ่งแวดล้อมอย่างเคร่งครัด เช่น การบังคับให้โรงงานใช้ระบบบำบัดน้ำเสียร้อยเปอร์เซ็นต์ หรือชุมชนต้องมีถังดักไขมัน มีการควบคุมคุณภาพและบำบัดน้ำเสีย ก่อนปล่อยลงสู่คลองสาธารณะ</p> <p>๒. ภาครัฐ ต้องร่วมกับผู้ประกอบการ โรงงาน จัดทำแผนลดปริมาณขยะจากต้นทาง และมีปฏิบัติการลดขยะอย่างเป็นรูปธรรมเผยแพร่ต่อสาธารณะ</p> <p>๓. ภาครัฐ ควรมีโครงการ/มาตรการ สร้างผู้นำต้นแบบทุกระดับ ในเรื่องการลดขยะจากต้นทาง การแยกขยะก่อนทิ้ง การบริหารจัดการขยะในชุมชน เพื่อให้เห็นรูปธรรมและปรับทัศนคติคนในชุมชนในการแก้ปัญหาขยะอย่างยั่งยืน</p> <p>๔. มีนโยบายให้หน่วยงานท้องถิ่นแต่ละพื้นที่ จัดทำเทศบัญญัติเรื่องการจัดการขยะและวัชพืชในน้ำตามบริบทพื้นที่ อาทิ จัดทำวัสดุกันเขตคลองเพื่อการจัดการปัญหาขยะในน้ำ</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวง สาธารณสุข</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>(อปท.) และหน่วยงานรัฐเท่านั้น</p> <p>– การแก้ไขปัญหายังไม่เข้มงวด เป็นแค่ย้ายขยะ ซึ่งปริมาณขยะยังไม่ลดลง</p> <p>ผู้ประกอบการ ยังไม่มีมาตรการจริงจังในการลดขยะจากต้นทาง</p>	<p>จากโรงงาน การเผาไหม้ หลอม เคลื่อนย้าย การใช้สารเคมีฉีดพ่น กระบวนการในภาคอุตสาหกรรม สร้างมลพิษ เกิดมลภาวะทางกลิ่น ฝุ่นละอองในอากาศ ขยะสะสม สร้างความเดือดร้อนและอันตรายต่อสุขภาพ เกิดการกัดเซาะตลิ่ง และชายฝั่ง ส่งผลต่อสัตว์น้ำวัยอ่อน การประมง การท่องเที่ยว ชายฝั่ง</p>	<p>จัดสรรงบประมาณจ้างคนจัดเก็บขยะในน้ำ และขุดลอกคูคลองที่เกิดขวางทางน้ำ</p>	
<p>๒.๓ โรงไฟฟ้า</p> <p>การก่อสร้างโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงไฟฟ้าถ่านหิน ประชาชนพื้นที่ได้รับข้อมูลที่ไม่ครอบคลุม รอบด้าน และการจัดเวทีรับฟังความคิดเห็น ผู้มีส่วนได้เสียและทุกภาคส่วน ไม่ได้เข้าร่วมอย่างทั่วถึง</p>	<p>กระบี่, พังงา, หนองคาย, บึงกาฬ ขอนแก่น</p> <p>เกิดความแตกแยก แบ่งฝ่าย ของคนในพื้นที่ เนื่องจากได้รับข้อมูลไม่ชัดเจน ไม่รอบ</p>	<p>๑. การก่อสร้างโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงไฟฟ้าถ่านหิน ต้องได้รับการยอมรับ เป็นมติจากเวทีภาคประชาชนพื้นที่ อาทิ สภาองค์กรชุมชนตำบล โดยให้จัดกระบวนการรับฟังความคิดเห็นให้ครอบคลุมพื้นที่ผู้มีส่วนได้เสีย และครอบคลุมผลกระทบสิ่งแวดล้อม ทั้งบนบก ทางทะเล และชายฝั่ง</p> <p>๒. ก่อนการอนุมัติโครงการโรงไฟฟ้า ให้ภาครัฐแต่งตั้งคณะกรรมการร่วม ๓ ฝ่าย ประกอบด้วย องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ท้องที่ ภาคประชาชนและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องในพื้นที่พิจารณาการตั้งโรงไฟฟ้า และให้มีการจัดทำบันทึกความร่วมมือระหว่างสภาองค์กรชุมชน</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย กระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวงพลังงาน กระทรวง</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	ด้าน	<p>ตำบล องค์การบริหารส่วนตำบลและบริษัทผู้ประกอบการ กำหนดเงื่อนไข อาทิ เมื่อเกิดผลกระทบต่อชุมชน หรือผิดเงื่อนไข ข้อตกลง ให้ยุติการดำเนินงานทันที</p> <p>๓. กำหนดโซนพื้นที่ที่เหมาะสมในการก่อสร้างโรงงานไฟฟ้าชีวมวล โรงฟ้าถ่านหิน และสนับสนุนรูปแบบการผลิตพลังงานทางเลือกและการจัดการเพื่อการพึ่งตนเองด้านธุรกิจพลังงานแก่ชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๔. จังหวัดในฐานะเป็นองค์กรปกครองและบริหารพื้นที่ ต้องดำเนินการให้เกิดความรู้ความเข้าใจร่วมที่เป็นจริงโดยเร็ว สร้างบรรยากาศการรับฟังในลักษณะประชาธิปไตย แสดงออกถึงความสมานฉันท์ ไม่ใช่อำนาจเจ้าหน้าที่ของภาครัฐเข้าไปข่มขู่คุกคามภาคประชาชน</p> <p>๕. ให้มีการนำองค์ความรู้และชุดประสบการณ์ จากการดำเนินงานที่ผ่านมาของภาครัฐ เป็นกรณีศึกษาถึงผลได้ผลเสียของโครงการพัฒนาภาครัฐที่ส่งผลต่อประชาชน ด้านสังคม ทรัพยากรและสิ่งแวดล้อมของชุมชน เพื่อให้ชุมชนตัดสินใจ</p>	ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม
<p>๒.๔ โรงกำจัดขยะ</p> <p>ชาวบ้านไม่ได้รับรู้ข้อมูลที่ชัดเจนจากหน่วยงานใดๆ และพื้นที่ของโครงการฯ ตั้งอยู่ในบริเวณตรงกลางตำบล ล้อมรอบด้วยชุมชน ๑๐ หมู่บ้าน ๖ โรงเรียนและวัดอีก ๑๓ แห่ง ตั้งอยู่ห่างชุมชนในระยะ ๕๐๐ เมตร - ๑.๕ กิโลเมตร เป็นพื้นที่สูง</p>	จังหวัดหนองคาย โครงการสร้างความ วิตกกังวลต่อการ เปลี่ยนแปลงวิถีชีวิต สังคม และ สิ่งแวดล้อม ของชุมชน	<p>๑. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมทุกขั้นตอนอย่างแท้จริง ตั้งแต่การสำรวจปัญหาความต้องการ และกระบวนการศึกษาผลกระทบ รวมทั้งมาตรการป้องกันผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม (ผ่านกระบวนการ IEE และ จัดทำการประเมินผลกระทบต่อสุขภาพและสิ่งแวดล้อม โดยชุมชนมีส่วนร่วม (CHIA) ตาม พระราชบัญญัติสุขภาพแห่งชาติ มาตรา ๕๐</p> <p>๒. ให้บริษัทจัดการขยะ เปิดเผยข้อมูลขยะ ที่จะเข้าสู่กระบวนการผลิต และขยะที่จะกำจัดควรเป็นขยะชุมชนเท่านั้น ไม่ควรเป็นขยะติดเชื้อ ขยะอุตสาหกรรมที่จะมีผลกระทบต่อสุขภาพต่อชุมชน</p>	รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
(โคก) เป็นแหล่งต้นน้ำบาดาลที่ไหลลงสู่แหล่งน้ำสาธารณะหลายแห่ง และเป็นแหล่งน้ำสำคัญที่ใช้ทำน้ำประปาของหมู่บ้านที่ตั้งโครงการฯ		<p>๓. จัดตั้งคณะทำงานร่วมทุกภาคส่วนในระดับพื้นที่ เพื่อกำกับดูแลการสำรวจสภาพแวดล้อมชุมชน วางแผนผัง รูปแบบการจัดการพื้นที่ การประกอบกิจการอย่างรอบด้าน และการกำกับดูแลมลพิษที่อาจเกิดขึ้น</p> <p>๔. จัดตั้งกลไกคณะทำงานศูนย์เรียนรู้ชุมชนร่วมกับบริษัทและวางระบบบริหารจัดการกองทุนร่วมกันบนพื้นฐานการให้และรับอย่างมีศักดิ์ศรี รวมทั้งจัดสรรผลประโยชน์ร่วมกันระหว่างชุมชนกับหุ้นส่วนธุรกิจพลังงานเพื่อความยั่งยืน ตามหลักการธุรกิจเพื่อสังคม</p>	
<p>๒.๕ เหมือนแร่ การทำเหมืองแร่ โครงการเหมืองแร่โปแตส ประชาชนในพื้นที่ วิเคราะห์ว่า จะส่งผลกระทบต่อเชิงลบอย่างรุนแรง หลายประการ เนื่องจากพื้นที่โครงการส่วนใหญ่ตั้งอยู่บนพื้นที่ต้นน้ำ และมีชุมชนหนาแน่นอาศัยอยู่ในเขตพื้นที่เหมืองและบริเวณโดยรอบ มีความเสี่ยงสูงต่อการเกิดฝุ่นเกลือ ฟุ้งกระจายหรือในยามฝนตกอาจเกิดการชะล้างลงแหล่งน้ำ ก่อให้เกิดปัญหาดินเค็ม น้ำเค็ม ซึ่งผลกระทบไม่ใช่เฉพาะพื้นที่ใกล้เคียง แต่ครอบคลุมถึงชาวบ้านที่ต้องพึ่งพิงลำน้ำ ขณะที่การขุดแร่ไปแต่ขออก</p>	<p>จังหวัดเลย, อุดรธานี ชัยภูมิ, ขอนแก่น หนองคาย, นครราชสีมา ร้อยเอ็ดและจังหวัดอื่นๆ ในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ</p> <p>เกิดปัญหาที่มีผลกระทบต่อประชาชนในพื้นที่อย่างรุนแรง เนื่องจาก โรงแต่งแร่กับเหมืองอยู่ในบริเวณเดียวกัน ซึ่งไม่เป็นไปตามมาตรฐานสากล เพราะหากเกิดปัญหาขึ้น เช่น น้ำจากขุมเหมืองและบ่อ</p>	<p>๑. สร้างกลไกการมีส่วนร่วมของประชาชนในการตัดสินใจดำเนินโครงการเหมืองแร่ โดย</p> <p>๑.๑ จัดทำยุทธศาสตร์แร่แห่งชาติ โดยมีมิติการเชื่อมโยงทั้งด้านระบบนิเวศ ระบบสังคม และระบบสุขภาพให้ประชาชนมีส่วนร่วมอย่างกว้างขวางทุกระดับ</p> <p>๑.๒ กำหนดให้การทำเหมืองแร่ทุกประเภท และทุกขนาด ต้องเป็นโครงการที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสุขภาพอย่างรุนแรง</p> <p>๑.๓ เปิดเผยแพร่แหล่งแร่ และจัดให้มีการรับฟังความคิดเห็น และการจัดทำการศึกษาผลกระทบเชิงยุทธศาสตร์ (Strategic- Environmental Assessment : SEA)</p> <p>๑.๔ สนับสนุน และส่งเสริมพลังขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และภาคประชาชนในการติดตามตรวจสอบการทำงานของผู้ประกอบการ ทั้งในระดับพื้นที่ ระดับนโยบายและในภาพรวมของเหมืองที่มีอยู่ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาเกี่ยวกับสุขภาพ ให้มีความโปร่งใสในกระบวนการผลิตตั้งแต่ การทำเหมือง การขนส่ง การกำจัดของเสีย เป็นต้น</p> <p>๑.๕ ให้มีการสำรวจแร่ทุกชนิด เพื่อกักเก็บสำรองไว้เผื่อคนรุ่นลูกรุ่นหลานได้ใช้ประโยชน์ในอนาคต และเปิดเผยข้อมูลการสำรวจให้กับชุมชนซึ่งเป็นเจ้าของพื้นที่ได้รับรู้</p> <p>๒. ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายที่เกี่ยวข้องโดย</p> <p>๒.๑ เร่งรัดการออกกฎหมายที่สนับสนุนอำนาจหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นใน</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง อุตสาหกรรม กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวง สาธารณสุข</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>มาจากชั้นดินลึกลงจะกลายเป็นปัจจัยเสี่ยงที่ทำให้แผ่นดินทรุดในอนาคตซึ่งมีความเป็นไปได้สูง</p>	<p>เก็บตะกอนแร่ ที่มีโลหะหนักและสารพิษอันตรายเกิดรั่วไหลปนเปื้อนชะล้างมากับน้ำฝน รวมถึงโลหะหนักต่างๆ ที่อยู่ในดินจากการเปิดเหมือง</p>	<p>การจัดการทรัพยากรแร่ ให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องจัดให้มีกระบวนการ การมีส่วนร่วม การรับฟังความคิดเห็นของประชาชนโดยเฉพาะผู้ได้รับผลกระทบ และต้องทำประชาคมก่อนที่จะอนุมัติโครงการเหมืองแร่</p> <p>๒.๒ ยก ร่างพระราชบัญญัติแร่โดยประชาชน โดยกำหนดหลักการความเป็นเจ้าของทรัพยากรแร่ร่วมกันระหว่างรัฐ ชุมชนท้องถิ่น และสาธารณะ</p> <p>๒.๓ กำหนดบทลงโทษผู้ประกอบการที่ก่อให้เกิดผลกระทบอย่างชัดเจน และมีการบังคับใช้กฎหมาย และดำเนินการเอาผิดกับวิศวกรเหมืองแร่</p> <p>๓. ปรับปรุงกระบวนการ และวิธีการทำงานของเจ้าหน้าที่รัฐเพื่อสร้างความเป็นธรรมในการจัดหา และจัดสรรผลประโยชน์จากการทำเหมืองแร่ โดย</p> <p>๓.๑ รัฐต้องพิจารณาปรับปรุงการจัดเก็บรายได้ จากการให้สัมปทานเหมืองแร่ เพื่อให้รัฐมีรายได้ในสัดส่วนที่เหมาะสมกับประโยชน์ที่ประเทศชาติ และประชาชนพึงได้รับ รวมทั้งสะท้อนต่อต้นทุน ผลกระทบทางสังคม</p> <p>๓.๒ ใช้มาตรการทางภาษีกำกับกิจการเหมืองแร่เพื่อคุ้มครองสิ่งแวดล้อม และสุขภาพของประชาชน</p> <p>๓.๓ ปรับปรุงระบบการจัดทำ ผลกระทบสิ่งแวดล้อม สุขภาพ และสังคม อย่างเข้มข้น โดยชุมชนต้องมีส่วนร่วมในกระบวนการตัดสินใจ องค์กรอิสระด้านสิ่งแวดล้อม ต้องเป็นตัวกลางในการดำเนินการเรื่องการศึกษาผลกระทบของโครงการ เนื่องจากที่ผ่านมาเจ้าของโครงการเป็นผู้ว่าจ้าง</p> <p>๓.๔ ปรับปรุงกลไกรับเรื่องราวร้องทุกข์ให้เกิดความเป็นธรรม คุ้มครองดูแลผู้ร้องเรียน และผู้ได้รับผลกระทบ</p> <p>๓.๕ เพิ่มบทลงโทษผู้ละเมิดกฎหมายแร่ กฎหมายสิ่งแวดล้อม และกฎหมายอื่นๆ ที่เกี่ยวข้องให้รุนแรงยิ่งขึ้น เช่น การเพิกถอนประทานบัตรเหมือง มีบทลงโทษแก่บริษัทที่</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>ปรึกษาที่ใช้ข้อมูลเท็จ ในการทำ รายงานผลกระทบสิ่งแวดล้อม เพิกถอนใบประกอบวิชาชีพของบุคคล หน่วยงานที่ทำผิดกฎหมาย</p> <p>๓.๖ จัดตั้งกองทุนประกันความเสี่ยงที่ชดเชยความเสียหายจากกิจกรรมเหมืองแร่ อันเกิดจากการละเลยไม่ปฏิบัติหน้าที่ตามรัฐธรรมนูญ และกฎหมายที่ให้ความคุ้มครองทรัพยากรสิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตของชุมชน โดยชุมชนมีส่วนร่วมตั้งเกณฑ์ของกองทุนดังกล่าว และต้องมีการตั้งกองทุน ฟื้นฟูและเยียวยา โดยนำเงินมาจากผู้ก่อมลพิษ</p> <p>๔. เยียวยาและแก้ไขปัญหาลผลกระทบด้านสุขภาพ และสิ่งแวดล้อมของพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบจากการประกอบกิจการเหมืองแร่ในประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน โดย</p> <p>๔.๑ รัฐต้องดำเนินการตรวจสอบ จัดทำระบบข้อมูลพื้นที่ และจำนวนผู้ที่ได้รับผลกระทบจากเหมืองแร่ จากอดีตจนถึงปัจจุบันทั่วประเทศไทย</p> <p>๔.๒ รัฐต้องดำเนินการแก้ไขปัญหาตามข้อเท็จจริงจากข้อมูลที่ปรากฏ ถึงผลกระทบที่เกิดขึ้นในพื้นที่ ต่างๆ ตามระดับของปัญหาของผลกระทบด้านสุขภาพ สิ่งแวดล้อม และมลพิษที่เกิดขึ้นจากการทำ เหมืองแร่ นับจากอดีตจนถึงปัจจุบัน อย่างเป็นระบบ</p> <p>๕. ชะลอการอนุญาตประทานบัตรทั้งหมดไว้ก่อน จนกว่าจะแก้ไขปรับปรุงตามข้อเสนอ</p>	
๒.๖ นโยบายการสร้างถนนเลียบแม่น้ำเจ้าพระยาในพื้นที่กรุงเทพฯ	กรุงเทพมหานคร	<p>๑. การสร้างถนนริมแม่น้ำเจ้าพระยามีผลกระทบสิ่งแวดล้อม และชุมชนริมน้ำ ต้องมีการศึกษา EIA ก่อนทำโครงการ</p> <p>๒. ให้ประชาชนมีส่วนร่วมออกความเห็นตั้งแต่การริเริ่มโครงการ เสนอปัญหาผลกระทบต่อประชาชนและชุมชนในพื้นที่โครงการฯ</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงคมนาคม</p>
๒.๗ โครงการทำเรื่อน้ำลึกลง บารา จังหวัดสตูล	จังหวัดสตูล -พื้นที่อุทยานแห่งชาติ	๑. รัฐต้องยุติแผนพัฒนาชายฝั่งทะเลภาคใต้และโครงการขนาดใหญ่ที่กำลัง จะเกิดขึ้น เช่น โครงการสะพานเศรษฐกิจสงขลา - สตูล โครงการทำเรื่อน้ำลึกลงบารา และโครงการอื่น ๆ ที่	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>การเปลี่ยนพื้นที่ทั้งจังหวัดให้เป็น “เมืองอุตสาหกรรม” ทำให้พบว่าคนในพื้นที่จังหวัดสตูลจะต้องเผชิญกับสูญเสียที่ดินทำกิน แหล่งท่องเที่ยว ทรัพยากรธรรมชาติและ สิ่งแวดล้อม และวิถีชีวิตชุมชน</p>	<p>หมู่เกาะเกตรา และ ชายฝั่งอ่าวปากบารา พื้นที่ตำบลละงู ตำบลทุ่งนุ้ย พื้นที่ตลอดเส้นทางรถไฟสตูล-สงขลา พื้นที่อำเภอละงู -มีผลกระทบต่อ</p> <ol style="list-style-type: none"> ๑. พื้นที่ทำกิน และที่อยู่อาศัย ๒. แหล่งท่องเที่ยว ๓. ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมชุมชน ๔. วิถีชีวิตของชาวไทยพุทธ-มุสลิม 	<p>กำหนดอยู่ในแผนพัฒนาภาคใต้</p> <p>๒. ต้องจัดให้มีการสำรวจ และศึกษาพื้นที่คุ้มครองเฉพาะ เพื่อประกาศให้เป็นเขตอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและชายฝั่งในระดับภูมิภาค โดยเฉพาะพื้นที่ปลาวางไข่ พื้นที่สัตว์น้ำหายาก แหล่งปะการัง แหล่งหญ้าทะเล พื้นที่ที่มีความหลากหลายของทรัพยากร ซึ่งถือเป็นแหล่งผลิตอาหารทางทะเลที่สำคัญ</p>	<p>กระทรวงคมนาคม กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๒.๘ การปิโตรเลียม</p>	<p>กาฬสินธุ์ ขอนแก่น ชัยภูมิ นครพนม นครราชสีมา อุตรธานี อำนาจเจริญ หนองบัวลำภู มุกดาหาร ยโสธร ร้อยเอ็ด มหาสารคาม ศรีสะเกษ สกลนคร</p>	<ol style="list-style-type: none"> ๑. ขอให้รัฐบาลประชาสัมพันธ์ ให้ข้อมูลที่แท้จริงเรื่องพลังงาน การปิโตรเลียม เกี่ยวกับพื้นที่ดำเนินการ ปริมาณการผลิต ระบบการแบ่งปันผลประโยชน์ ผลกระทบกับพื้นที่ และมีมาตรการเกี่ยวกับผู้บริหารพลังงานและการปิโตรเลียมที่ให้ข้อมูลไม่ครบถ้วน ไม่ตรงกับข้อเท็จจริงกับประชาชน ๒. รัฐบาลต้องลดราคาพลังงานทั้งก๊าซและน้ำมัน โดยให้ค่าการกลั่นค่าการตลาดไม่เกินหนึ่งบาทต่อลิตร น้ำมันไม่เกิน ๓๐ บาทต่อลิตรก๊าซ NGV ไม่เกิน ๘.๕๐ บาทต่อกก. ก๊าซLPG ไม่เกิน ๑๒ บาทต่อกก. และให้บริษัทปิโตรเคมีที่เป็นบริษัทลูก ปตท. ซื้อก๊าซในราคาเท่ากับภาคอุตสาหกรรมของภาคประชาชน และให้ ปตท. เลิกผูกขาดการขายก๊าซเพราะเพิ่มภาระแก่ 	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงพลังงาน</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>บุรีรัมย์ อุบลราชธานี สุโขทัย อุดรดิตต์ พิษณุโลก กำแพงเพชร พิจิตร นครสวรรค์ เพชรบูรณ์ ตาก ลพบุรี สุพรรณบุรี</p>	<p>ประชาชนในการที่ ปตท.กินส่วนต่างการนำเข้าก๊าซโดยให้มีการนำเข้าออกเสรีซึ่งหาก ปตท.ไม่ผูกขาดการนำเข้าส่งออกก๊าซจะทำให้การไฟฟ้าสามารถนำเข้าราคาก๊าซที่ถูกลงได้ค่าไฟฟ้าก็จะลดลง</p> <p>๓. ให้รัฐบาลคืนท่อก๊าซส่วนของประชาชน โดยเร่งด่วนและยกเลิกหลักเกณฑ์ในการเรียกเก็บค่าผ่านค่าท่อก๊าซใน “คู่มือการคำนวณราคาก๊าซธรรมชาติและอัตราค่าบริการส่งก๊าซธรรมชาติ” ปี ๒๕๕๒ เนื่องจากท่อก๊าซส่วนหนึ่งเป็นของประชาชนที่ ปตท.ยังขัดคำสั่งศาลไม่ยอมคืนให้แผ่นดินตามคำสั่งศาลหมายเลขคดีแดงที่ พ.๓๕/๒๕๕๐</p> <p>๔. ทบทวนคณะกรรมการกำกับกิจการพลังงาน เนื่องจากไม่รักษาผลประโยชน์ประชาชน และให้คณะกรรมการกำกับกิจการพลังงานยกเลิกการขึ้นค่าเอฟที เพราะต้นทุนคือราคาก๊าซคิดแพงเกินจริงค่ากำไรเกินควรและเอื้อประโยชน์ ปตท. และที่มีเอกชนถือหุ้นเวลาราคาก๊าซน้ำมันลดลงกลับไม่เคยลดหลายๆ ยกเลิกการขึ้นค่าไฟฟ้าเอฟที</p> <p>๕. แก๊ซ พรบ.ปิโตรเลียมฉบับที่ ๖ พ.ศ. ๒๕๕๐ มาตรา ๒๒,๒๘, ๙๙ ที่กำหนดให้ รมต.พลังงานมีอำนาจขยายสัมปทานมอบสัมปทานและลดค่าภาคหลวงได้ถึง ๙๐ % ทั้งที่เราได้ค่าภาคหลวงเพียง ๕-๑๕ % โดยขอให้แก๊ซค่าสัมปทานค่าภาคหลวงให้รัฐมากกว่า ๘๐% จำกัดการมอบสัมปทานให้เอกชนและจำกัดกรอบเวลาการให้สัมปทานและประชาชนมีส่วนร่วมในการให้สัมปทานเอกชนกำหนดให้ ตั้งคณะกรรมการแก๊ซ พรบ.ปิโตรเลียมและพรบ.ประโยชน์ทับซ้อน เสร็จภายใน ๖ เดือน พร้อมเปิดรับฟังความคิดเห็น</p> <p>๖. ให้รัฐส่งเสริมการใช้พลังงานทดแทน ที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม</p> <p>๗. แก้ไขกฎหมายที่เอื้อประโยชน์ทับซ้อน เช่น กฎหมายที่ให้เจ้าหน้าที่รัฐไปเป็นกรรมการบริษัทเอกชน และ ห้ามใช้เงินคงคลังลงทุนด้านพลังงาน</p> <p>๘. นำภาษีน้ำมันตั้งเป็นกองทุนสวัสดิการประชาชน เครือข่ายภาคประชาชนทุกกลุ่มทุกคน เพื่อให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์ จากทรัพยากรธรรมชาติ อย่างเป็นธรรม</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๒.๙ นโยบายทวงคืนผืนป่า ๒๖ ล้านไร่ทั่วประเทศ</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>ประชาชนถูกจับกุม ทำลายพืชผลหลายกรณี ทำให้เกษตรกรหวาดระแวงไม่ไว้ใจเจ้าหน้าที่รัฐ อาจเป็นการจุดชนวนความขัดแย้งได้</p>	<p>๑. พิจารณาทบทวนแผนแม่บทการทวงคืนผืนป่า โดยให้มีกรรมการหลายฝ่าย รวมทั้งสภาองค์กรชุมชนตำบลและผู้เดือดร้อน ร่วมตรวจสอบแนวเขตการทำกิน เพื่อชะลอการบังคับใช้แผนแม่บทป่าไม้ โดยคำสั่ง คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช) ๖๖/๒๕๕๘ และคำสั่ง ทส. ๐๒๐๗๕/๑๖๕๙ ลงวันที่ ๒ มิถุนายน ๒๕๕๘ รัฐมนตรีกระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ส่วนในเขตพื้นที่ทำกินเดิมของชุมชนให้ยกเลิกการทวงคืนผืนป่าโดยทันที</p> <p>๒. พิจารณาตรวจสอบแนวเขตชุมชน ที่อยู่อาศัย ที่ทำกินในพื้นที่รัฐทุกประเภท โดยใช้หลักฐานทางกายภาพและประวัติชุมชนประกอบการพิจารณา การจัดทำข้อมูลระดับพื้นที่ให้ชัดเจน และกันพื้นที่แนวเขตร่วมกันของหน่วยงาน ภาคีและสภาองค์กรชุมชนตำบล</p> <p>๓. กรณีการถูกกล่าวหาบุกรุกที่ดินรัฐประเภทต่างๆ หากไม่มีการดำเนินคดีในชั้นศาลให้ชะลอการดำเนินคดี จนกว่าจะมีผลการพิสูจน์สิทธิ</p> <p>๔. ต้องมีการรับรองข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินทำกินเดิม โดยให้มีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องร่วมรับรองข้อมูล ให้เป็นมติร่วมกัน</p> <p>๕. รับรองสิทธิในที่ดินทำกินให้สอดคล้องกับสภาพพื้นที่แต่ละพื้นที่ และสอดคล้องกับคำแถลงนโยบายของคณะรัฐมนตรี ที่แถลงต่อสภานิติบัญญัติแห่งชาติ เมื่อวันที่ ๑๒ กันยายน ๒๕๕๗</p> <p>๖. ให้รัฐดำเนินการตามคำแถลงนโยบาย คณะรักษาความสงบแห่งชาติ (คสช) ข้อ ๙.๓ ว่าด้วยเรื่องการพัฒนากระบวนการบริหารที่ดินโดยยึดแนวพระราชดำริที่ให้คนอยู่กับป่าได้</p> <p>๗. ออกพระราชกฤษฎีกายกเลิกแนวเขตพื้นที่ป่าที่ทับซ้อนกับพื้นที่ทำกินดั้งเดิมของชุมชน</p> <p>๘. ยกเลิกมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๓๐ มิถุนายน ๒๕๕๑ เนื่องจากเป็นมติคณะรัฐมนตรีที่ไม่เป็นธรรมในการแก้ไขปัญหา</p> <p>๙. ที่สาธารณประโยชน์และที่อื่นๆ ที่ไม่มีสภาพการใช้ประโยชน์ร่วมกันแล้ว ให้มีมติคณะรัฐมนตรีประกาศยกเลิก แล้วนำไปสู่การจัดการสิทธิให้ชุมชนตามความเหมาะสมของแต่ละ</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวง</p> <p>ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		พื้นที่	
<p>๒.๑๐ ที่อยู่อาศัย ชุมชนริมคลอง</p> <p>๑) ภาครัฐ กรมชลประทาน กรุงเทพมหานคร ฯลฯ ไม่ดูแลพื้นที่เกิดปัญหาชุมชนบุกรุก ไม่พัฒนาชุมชนให้เหมาะสม เกิดปัญหาสังคม หน่วยงานละเลยการเก็บขยะ ขยะลงคลองเป็นต้นเหตุปัญหาน้ำท่วม</p> <p>๒) มีประชาชนปลูกสร้างที่อยู่อาศัย โดยการบุกรุก และการเช่าที่จากเอกชน กรมชลประทาน หรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ทำให้</p> <ul style="list-style-type: none"> - ชุมชน เต็บโต มีการบุกรุกสร้างที่อยู่อาศัย แสวงหาประโยชน์ - ปี ๒๕๕๔ น้ำท่วมกรุงเทพฯ ชุมชนริมคลองเป็นจำเลยสังคม เรื่องการทิ้งขยะในคลอง การรื้อล้างสร้างบ้านปิดกั้นทางน้ำ การทำลายสิ่งแวดล้อม และปัญหาสังคม เช่น ยาเสพติด เยาวชนมั่วสุม เป็นต้น <p>๓) รัฐบาลออกนโยบายแก้ปัญหา</p>	<p>กรุงเทพมหานคร ปทุมธานี</p> <ul style="list-style-type: none"> - ผู้เดือดร้อนที่ริมคลอง-แม่น้ำ ยังไม่มีที่รองรับ จากการไล่หรือชุมชนริมคลอง-แม่น้ำ อาทิ คลองหลวง ท่าโชลง, บางพูน, หลักหก,บ้านใหม่ ,บางกระดี 	<p>๑. ให้โอกาส “คนอยู่ร่วมกับคลอง” ด้วยการจัดทำแผนหรือ โครงการคนอยู่ร่วมกับคลอง</p> <p>๒. จัดเก็บข้อมูลผู้ได้รับผลกระทบ ให้มีการเช่าที่ดินจากหน่วยงาน เช่น กรมธนารักษ์ กรมชลประทาน กรมเจ้าท่า หรือ ซื้อที่ดินจากเอกชน โดยปลูกบ้านจากเงินกู้ภาครัฐ (โครงการบ้านมั่นคง) และสนับสนุน การจัดตั้งกลุ่มออมทรัพย์ เพื่อที่อยู่อาศัย เช่น สหกรณ์เคหะสถานฯ กลุ่มออมทรัพย์ กลุ่มอาชีพในชุมชน</p> <p>๓. ให้มีกลไกร่วมระหว่างองค์กรชุมชน องค์กรท้องถิ่นและส่วนราชการ ในการวางแผนการแก้ปัญหา วางแผนพัฒนา และติดตามการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัย</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กรุงเทพมหานคร</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>โดยไม่ปรึกษาประชาชน ในพื้นที่ที่ได้รับผลกระทบ เช่น ชุมชนริมคลองเปรมประชากร เขตลาดพร้าว</p>			
<p>๒.๑๑ การพัฒนาแม่น้ำโขง มีสถานการณ์วิกฤติปริมาณน้ำในแม่น้ำโขงในแต่ละปีที่ไม่เป็นไปตามธรรมชาติ ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิตของชุมชน มีแผนงานการสร้างเขื่อนบนแม่น้ำโขงตอนบนประเทศจีน ๒๙ เขื่อน สร้างเสร็จแล้ว ๖ เขื่อน และแม่น้ำโขงตอนล่าง ๔ ประเทศ ๑๑ แห่ง เขื่อนไซยะบุรีสร้างเกิน ๕๐ % เริ่มผันน้ำแล้วและเขื่อนดอนสะโฮงก็สร้างความกังวลต่อผลกระทบที่จะเพิ่มมากขึ้น</p>	<p>๑. พื้นที่ทำการเกษตรกรรม จังหวัดในกลุ่มน้ำโขง ๗ จังหวัด ๒. การประมง ทั้งในด้านประมงธรรมชาติและและการเพาะเลี้ยงเชิงพาณิชย์ ๓. การคมนาคมขนส่งในแม่น้ำโขง ปริมาณน้ำที่แห้งขอดมีผลกระทบต่อการเดินทางขนส่งสินค้า และการสัญจรทางน้ำระหว่างชุมชน และระหว่างประเทศไทยกับสาธารณรัฐประชาธิปไตยประชาชนลาว ๔. การค้าชายแดน ขบเข่าและมีผลกระทบ</p>	<p>๑. ให้มีการทบทวน ยกเลิกแผนการสร้างเขื่อนในแม่น้ำโขงทั้ง ในส่วนโครงการที่เหลือ เพราะจะส่งผลกระทบต่อระบบนิเวศ ระบบเศรษฐกิจของชุมชน และประชาชนหลายสิบล้านคนตลอดทั้งกลุ่มน้ำโขง ๒. รัฐบาลไทยต้องยุติการรับซื้อไฟฟ้าจากเขื่อนไซยะบุรี และเขื่อนกันแม่น้ำโขงอื่นๆ ทั้งหมด ๓. ให้มีการเปิดเผยข้อมูลของโครงการเขื่อนไซยะบุรีทั้งหมด และแปลเป็นภาษาไทย โดยให้ดำเนินการจัดรับฟังความคิดเห็นที่เป็นไปตามกฎหมายรัฐธรรมนูญและกฎหมายอื่นๆที่เกี่ยวข้องของไทย ๔. รัฐบาลต้องยืนยันกับประเทศสมาชิกกลุ่มน้ำโขงอื่นๆ ในการที่จะต้องปฏิบัติตามกฎหมายของประเทศไทยที่มีอยู่ ควบคู่ไปกับการดำเนินการตามข้อตกลงการใช้แม่น้ำโขง พ.ศ. ๒๕๓๘ รัฐบาลต้องหลีกเลี่ยง ไม่ให้กระบวนการตัดสินใจในเรื่องนี้เป็นเรื่อง การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ทางการเมืองระหว่างประเทศ ๕. ในระหว่างนี้ รัฐบาลไทยต้องดำเนินการให้มีการขยายระยะกระบวนการแจ้งให้ทราบปรึกษาหารือและข้อตกลง (PNPCA) ออกไปก่อน เนื่องจากเป็นโครงการที่สี่ประเทศกลุ่มน้ำโขงตอนล่าง ได้ใช้กระบวนการนี้ จึงสมควรที่จะสร้างแนวทางการปฏิบัติร่วมกัน ที่ตั้งอยู่บนความโปร่งใส และรับผิดชอบร่วมกันมากที่สุด ๖. นโยบายการจัดการน้ำต้องมีการเชื่อมโยงกับการจัดการทรัพยากรอย่างอื่น เช่น ที่ดิน ระบบนิเวศ ฯลฯ ตลอดไปจนถึงวิถีชีวิตประชาชนในท้องถิ่นต่างๆอย่างสมดุล ๗. ส่งเสริมองค์กรชุมชนในการบริหารจัดการน้ำที่มีอยู่เดิมในท้องถิ่นโดยให้ชุมชนมีสิทธิมี</p>	<p>รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง การต่างประเทศ กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>ต่อการประกอบอาชีพทางการค้าด้วย</p> <p>๕. การท่องเที่ยวการลดลงของน้ำโขงอย่างรวดเร็วมีผลกระทบต่อทรัพยากรที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวของจังหวัด</p> <p>๖. ยาเสพติดการเคลื่อนย้ายขนส่งยาเสพติด ผู้ประกอบการสามารถทำได้ง่ายมากยิ่งขึ้น</p> <p>๗. การค้ามนุษย์ การเคลื่อนย้ายแรงงานจากประเทศเพื่อนบ้านสามารถกระทำได้ง่ายขึ้น</p> <p>๘. สุขภาวะของประชาชนในท้องถิ่น มีความเครียด และความวิตกกังวลต่อความไม่แน่นอนในระยะยาว และผลกระทบที่เกิดขึ้นทั้งใน</p>	<p>อำนาจตัดสินใจในการบริหารจัดการน้ำในพื้นที่ของตนเอง และบริหารจัดการน้ำขนาดใหญ่</p> <p>๘. การบริหารจัดการน้ำต้องจัดการแบบบูรณาการเบ็ดเสร็จและไม่เกินน้ำต้นทุนในพื้นที่ โดยเลี่ยงการผันน้ำข้ามลุ่มน้ำ</p> <p>๙. ส่งเสริมการศึกษาพลังงานทางเลือกที่สะอาดเป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม เช่น พลังงานแสงอาทิตย์พลังงานลม</p> <p>๑๐. อำนาจในการบริหารจัดการและการกำหนดนโยบายทิศทางการพัฒนาพื้นที่ภูมิภาค ลุ่มน้ำโขงจะต้องเป็นคนในภูมิภาคนี้เท่านั้น เพราะเป็นผู้ที่มีภูมิปัญญาและความเข้าใจสภาพทางเศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรมของชุมชนของตนเองได้อย่างถ่องแท้ที่สุด</p> <p>๑๑. ภาคประชาชนในท้องถิ่นจะต้องมีส่วนร่วมในการวางแผนพัฒนาและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติพื้นที่ลุ่มน้ำโขง เพื่อการพัฒนาและการจัดการทรัพยากรธรรมชาติที่ยั่งยืนเป็นสำคัญ</p> <p>๑๒. ส่งเสริมสนับสนุนบทบาท “สภาองค์กรชุมชนตำบลและเครือข่าย” มีส่วนร่วมในการดำเนินงานกับภาคีเครือข่ายอื่นๆ เป็นกลไกในการแก้ไขปัญหาที่เกี่ยวข้องโดยจัดตั้ง “กองทุนฟื้นฟูอาชีพผู้ประสบภัยพิบัติ” จากผลกระทบวิกฤตแม่น้ำโขงเพื่อเป็นการช่วยเหลือในระยะยาว</p> <p>๑๓. ส่งเสริมบทบาทของสภาองค์กรชุมชนและเครือข่าย มีส่วนร่วมกับภาคประชาชนในการศึกษาผลกระทบจากการพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานต่างๆ ในพื้นที่ลุ่มน้ำโขง ที่อาจจะเกิดผลกระทบต่อระบบนิเวศน์และวิถีชีวิตของชุมชนในท้องถิ่น</p> <p>๑๔. สนับสนุนให้สภาองค์กรชุมชนตำบลจัดตั้ง “เครือข่ายเฝ้าระวังภัยพิบัติทางธรรมชาติ”</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	<p>ด้านเศรษฐกิจ และสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงไป</p> <p>๙. ระบบนิเวศน์ มีผลกระทบต่อความมั่นคงทางอาหาร ปริมาณอาหารธรรมชาติที่ชุมชนได้พึ่งพาอาศัยลดลง และทำให้ชุมชนต้องพึ่งพาอาศัยจากภายนอกมากขึ้นขาดความมั่นคงทางอาหาร</p> <p>๑๐. การก่ออาชญากรรมปัญหาการจารกรรมยานยนต์สามารถขยายได้ง่ายมากยิ่งขึ้น</p>		
<p>๒.๑๒ ภัยแล้ง / น้ำท่วม</p> <p>นอกจากเผชิญกับปัญหาน้ำท่วมที่เกิดขึ้นบ่อยครั้ง เพิ่มความรุนแรงมากขึ้นในช่วง ๒-๓ ปี ที่ผ่านมา ปี ๒๕๕๘ มีปัญหาภัยพิบัติอีกประการหนึ่งที่รุนแรงไม่แพ้ทุกภัย</p>	<p>ภาคกลาง, ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ, ภาคเหนือ</p> <p>พื้นที่อ่าว ก.ไก่</p> <p>น้ำท่วม/น้ำแล้ง มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจ</p>	<p>๑. ให้มีการจัดการน้ำโดยชุมชนท้องถิ่น สร้างการมีส่วนร่วมของชุมชน โดยมีองค์กรของชุมชน อาทิ สภาองค์กรชุมชนตำบลเป็นกลไกสำคัญของชุมชน ร่วมกับหน่วยงานและองค์กรต่างๆ เพื่อประสานแนวคิดภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมินิเวศ การจัดการน้ำแบบใหม่ และการพัฒนาที่ยั่งยืน เพื่อให้เกิดการเข้าใจและแก้ปัญหาอย่างเป็นระบบและเป็นองค์รวม</p> <p>๒. มีกระบวนการจัดทำแผนจัดการน้ำแบบมีส่วนร่วมที่เป็นแผนแม่บทการบริหารจัดการน้ำแห่งชาติและลุ่มน้ำทั้งระยะสั้น ระยะกลาง และระยะยาว และจัดตั้งกองทุนลุ่มน้ำ เพื่อแก้ไข</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวง ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>คือ ภัยแล้ง ขาดน้ำเพื่อการเกษตรอย่างไม่เคยเกิดขึ้นมาก่อน รวมทั้งในพื้นที่จังหวัดชายฝั่ง/ปลายน้ำมีปัญหาน้ำเค็มล้นพื้นที่เกษตร</p> <p>นโยบายรัฐกับการแก้ปัญหาที่ผ่านมา การบริหารจัดการน้ำภาครัฐขาดการมีส่วนร่วมของประชาชน ไม่เชื่อมั่นในภูมิปัญญาท้องถิ่น เชื่อมันในหลักวิชาการผลการศึกษาที่ไม่สอดคล้องกับข้อเท็จจริงของพื้นที่ อาทิ ลุ่มน้ำยม ทำให้การแก้ปัญหาซึ่งเป็นปัญหาของคนในพื้นที่ได้รับการตอบสนองไม่ตรงจุดที่ชาวบ้านต้องการ ไม่สอดคล้องกับบริบทพื้นที่</p>	<p>ของ คนฐานรากที่ประกอบด้วยอาชีพเกษตรกรรม พึ่งพิงทรัพยากรน้ำ และมีผลด้านสังคมเกิดความแตกแยกแย่งชิงทรัพยากรน้ำ</p>	<p>ปัญหาน้ำทั้งระบบ</p> <p>๓. พื้นฟูแม่น้ำให้กลับมาทำหน้าที่ตามธรรมชาติโดยการขุดลอกตะกอนแม่น้ำ การแก้ไขปัญหารุกกล้าในลำน้ำเพื่อรักษาพื้นที่ลำน้ำ การพัฒนาพื้นที่ต้นน้ำและกลางน้ำด้วยการขุดลอกการทำพื้นที่แก้มลิง และรักษาความสมบูรณ์ของพื้นที่ต้นน้ำเพื่อชะลอน้ำ</p> <p>๔. จัดแบ่งพื้นที่ (Zoning) ให้เหมาะสมกับการใช้ประโยชน์ที่ดินแต่ละประเภท เช่น พื้นที่เกษตร แหล่งท่องเที่ยว แหล่งประมง เขตอนุรักษ์ความหลากหลายทางชีวภาพ ซึ่งนอกจากจะสอดคล้องกับระบบนิเวศแล้ว ยังสามารถป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ทางตอนล่างอีกด้วย</p> <p>๕. ส่งเสริมสนับสนุนให้มีการจัดทำระบบข้อมูลการติดตามการใช้น้ำ จัดทำแผนแม่บทในการบริหารจัดการน้ำของแต่ละชุมชนที่เหมาะสม กับบริบท ข้อจำกัดของพื้นที่ ภูมิปัญญาท้องถิ่น และเชื่อมโยงเครือข่ายการจัดการน้ำอย่างเป็นระบบ</p> <p>๖. ในระดับชุมชน กระจายอำนาจและงบประมาณให้กับชุมชนท้องถิ่น ในการวางแผนระบบการจัดการน้ำโดยชุมชน รวมทั้งสนับสนุนงบประมาณในการฟื้นฟูป่าต้นน้ำและระบบการจัดการน้ำของชุมชนท้องถิ่น และให้สิทธิและอำนาจการจัดการน้ำแก่ชุมชนท้องถิ่น โดยมีกฎหมายรองรับ</p> <p>๗. ให้มีการบูรณาการหน่วยงานนโยบาย วางแผน วางโครงการพัฒนาแหล่งน้ำ ให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน และมีคณะกรรมการบริหารจัดการน้ำ ที่มีภาคประชาชน เครือข่ายระดับพื้นที่ และผู้มีส่วนได้เสียที่แท้จริงเข้าร่วม</p> <p>๘. สร้างและดูแลฝายชะลอน้ำ พื้นที่ต้นน้ำ สร้างอ่างเก็บน้ำ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ลำน้ำสาขา ที่สอดคล้องกับระบบนิเวศลุ่มน้ำทั้งระบบ (ดิน น้ำ ป่า) ภูมิปัญญาท้องถิ่น การมีส่วนร่วมของภาคประชาชน ตั้งแต่ต้นน้ำถึงปลายน้ำ เพื่อเก็บกัก น้ำต้นทุน บรรเทาปัญหาน้ำป่าไหลหลาก และน้ำล้นตลิ่ง</p> <p>๙. กักเก็บน้ำระดับตำบล “หนึ่งตำบลหนึ่งแหล่งกักเก็บน้ำ” โดยการมีส่วนร่วมของสภา</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>องค์กรชุมชนตำบลและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ซึ่งแผนงานเหล่านี้จะกระทบกับสิ่งแวดล้อมและชุมชนไม่มากนัก แต่จะมีประโยชน์ต่อชาวบ้านและชุมชนโดยตรงในแต่ละพื้นที่</p> <p>๑๐. พื้นฟูป่าต้นน้ำ การอนุรักษ์ป่า การจัดการป่าชุมชน การปลูกป่า โดยการมีส่วนร่วมของภาคประชาชน</p> <p>๑๑. ทบทวนนโยบายการส่งเสริมปลูกพืชเศรษฐกิจ โดยเฉพาะในฤดูแล้ง เพื่อลดปริมาณการใช้น้ำและส่งเสริมแนวคิดเศรษฐกิจแบบพอเพียง ส่งเสริมให้เกษตรกรปลูกพืชอายุสั้น และเลือกปลูกพันธุ์พืชที่เหมาะสมกับสภาพพื้นที่ เพื่อลดการบุกรุกพื้นที่ป่า และลดปริมาณการใช้น้ำในการทำเกษตรกรรมนอกฤดู</p>	
๓.ด้านสังคม			
<p>๓.๑ ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน</p> <p>- ปัญหายาเสพติดเป็นปัญหาที่เกือบทุกจังหวัดประสบปัญหา</p> <p>- ปัญหาความไม่ปลอดภัยในชีวิตของประชาชนในจังหวัดชายแดนภาคใต้</p>	<p>ทั่วประเทศมีปัญหา ยาเสพติด ที่ส่งผลกระทบต่อชีวิตความเป็นอยู่ของประชาชน เป็นต้นเหตุสำคัญที่นำไปสู่ปัญหาอื่น เช่น ความปลอดภัยในชีวิต และทรัพย์สิน ปัญหา การลักขโมย ปัญหา อาชญากรรม ฯลฯ</p>	<p>๑. จัดสรรงบประมาณการจัดกิจกรรมนันทนาการให้กับเยาวชนตามชุมชนให้รู้ทันยาเสพติด</p> <p>๒. การติดตามจับกุมยาเสพติด ต้องให้อำนาจตำรวจต่าง สน. ต่างเขต สามารถจับกุมได้</p> <p>๓. ด้านความมั่นคง ให้แบ่งเขตพื้นที่จัดการตนเองแยกส่วน ระหว่างชุมชนกับหน่วยที่รับผิดชอบความมั่นคงในพื้นที่ โดยให้เจ้าหน้าที่เป็นที่เสี่ยงเท่านั้นและให้มีการลงโทษกับเจ้าหน้าที่ที่ปฏิบัติงานในพื้นที่สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ทุกระดับ ที่ประพฤติตนไม่เหมาะสม หรือ มีการกระทำผิดกฎหมาย</p> <p>๔. ด้านระบบความยุติธรรม ให้กระทรวงยุติธรรมจัดตั้งศูนย์นิติวิทยาศาสตร์ที่เป็นเอกเทศและพัฒนาศักยภาพของบุคลากรในพื้นที่ และให้ความรู้เพื่อสร้างความมั่นใจในเรื่องของนิติวิทยาศาสตร์แก่ประชาชนในพื้นที่</p> <p>๕. ส่งเสริมกลไกการแก้ปัญหาโดยส่งเสริมให้เกิดองค์กรภาคประชาชนที่ยึดหลัก บวร คือ บ้าน วัด/สถาบันศาสนา โรงเรียน</p> <p>๖. ให้ปัญหาเสพติดเป็นวาระแห่งชาติที่ทุกหน่วยงานทุกภาคส่วนต้องร่วมกันในการ</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงแรงงาน</p> <p>กระทรวงยุติธรรม</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>จัดการปัญหา และลงโทษผู้กระทำผิดเรื่องยาเสพติดอย่างจริงจังและรุนแรง</p> <p>๗. ส่งเสริมสนับสนุนให้สื่อชุมชน สื่อของรัฐ จัดทำสื่อที่ดี มีคุณภาพ ปกป้องเด็กและเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติด</p>	
<p>๓.๒ เด็ก / เยาวชน เด็กและเยาวชนมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม ห่างไกลศาสนา ขาดคุณธรรมจริยธรรม</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>เด็ก/เยาวชน ก่อปัญหากระทบต่อผู้อื่นรุนแรงมากขึ้น เช่น ทะเลาะวิวาท ลักขโมย ยาเสพติด เพศสัมพันธ์ ก่อนวัยอันควร แข่งรถ จักยานยนต์ ตีตเล่เล่นเกมออนไลน์ที่ไม่สร้างสรรค์ โดยหน่วยงานภาครัฐ ผู้นำท้องถิ่น ท้องที่ บางแห่งไม่ให้ความสำคัญกับการแก้ปัญหาเรื่องเด็กและเยาวชนที่แท้จริง</p>	<p>๑. รมรณรงค์สร้างความเข้าใจกับพ่อแม่และคนในชุมชนได้เข้าใจ ยอมรับ ให้อภัยของเด็กและเยาวชนในการร่วมกิจกรรมสาธารณะของชุมชน และสนับสนุนการทำกิจกรรมของกลุ่มเยาวชนมากยิ่งขึ้น</p> <p>๒. ส่งเสริมให้ผู้นำท้องที่ มีหน้าที่ดูแลเด็กและเยาวชนในพื้นที่ให้ปฏิบัติตามกฎหมาย และมีมาตรการลงโทษผู้นำท้องที่ที่ไม่ปฏิบัติหน้าที่จนปล่อยให้ปัญหาขึ้น</p> <p>๓. มีนโยบายให้ท้องถิ่นสนับสนุนงบประมาณให้เกิดสภาเด็กและเยาวชนในพื้นที่ระดับตำบล และร่วมกำกับดูแลดำเนินการแก้ไขปัญหาเด็กและเยาวชนในพื้นที่</p> <p>๔. ส่งเสริมสนับสนุนให้องค์กรชุมชน อาทิ สภาองค์กรชุมชนตำบลมีบทบาทในการดำเนินงานสภาเด็กและเยาวชน และร่วมเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาและการพัฒนาเด็กและเยาวชนในชุมชน</p> <p>๕. ให้มีกลไกแก้ไขปัญหาและพัฒนาเด็กและเยาวชนระดับตำบล ที่ประกอบด้วยผู้นำชุมชน ผู้นำท้องที่ ผู้นำท้องถิ่นและผู้นำของสภาองค์กรชุมชน และมีกระบวนการติดตามผลการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ กระทรวงมหาดไทย</p>
<p>๓.๓ แรงงาน ปัญหาประชากรแฝงเนื่องจาก</p>	<p>ทั่วประเทศ</p> <p>ประชากรแฝง ก่อ</p>	<p>๑. ควบคุมการเคลื่อนย้ายเข้ามาอยู่อาศัยในพื้นที่ โดยกระบวนการที่ถูกต้อง มีการจัดทำฐานข้อมูลบุคคล สํารวจจำนวนประชากรแฝง</p>	<p>รัฐบาล กระทรวงมหาดไทย</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
อพยพเข้ามาทำงานในพื้นที่อุตสาหกรรมก่อให้เกิดปัญหาอื่นตามมามากยิ่งขึ้น	ปัญหาสังคม ปัญหาสิ่งแวดล้อม ปัญหาขยะ เกิดชุมชนแออัดรูปแบบใหม่ขึ้น มีความเป็นอยู่ที่ไม่ถูกสุขลักษณะ ไม่เคารพกติกาชุมชน สร้างมลภาวะสิ่งแวดล้อมไม่พึงปรารถนา	<p>๒. ประสานความร่วมมือผู้ประกอบการด้านธุรกิจการท่องเที่ยวและธุรกิจด้านที่อยู่อาศัยให้มีการลงทะเบียนประชากรแฝงและจัดทำทะเบียนราษฎร์กลาง โดยให้มีการย้ายทะเบียนบ้านเข้ามาอยู่ในทะเบียนราษฎร์กลางภายใน ๓ เดือน</p> <p>๓. ให้มีการบังคับใช้ พระราชบัญญัติทะเบียนราษฎร์อย่างเคร่งครัด และเร่งแก้ไขปัญหาคอรัปชันในการกระบวนการแรงงานข้ามชาติ</p> <p>๔. ให้ผู้ประกอบการบ้านเช่า ส่งรายชื่อผู้เช่าให้ท้องถิ่นและจังหวัด เพื่อใช้เป็นข้อมูลในการวางแผนเกี่ยวกับประชากรแฝง</p> <p>๕. ให้รัฐออกระเบียบหรือข้อบังคับให้ผู้ประกอบการที่มีแรงงานข้ามถิ่นทำงาน จัดตั้งกองทุนจัดการขยะและสิ่งแวดล้อม รวมถึงมีระบบการแก้ปัญหาทางสังคมอื่นที่เกิดจากการกระทำของแรงงานข้ามชาติในสังกัดของตน ผู้ประกอบการต้องรับผิดชอบในการจัดหาที่พัก รับทราบ ทำข้อมูลเกี่ยวกับการมีที่อยู่อาศัยและมีบทลงโทษสำหรับผู้ประกอบการที่ไม่ปฏิบัติตามกฎหมายอย่างเข้มงวด</p> <p>๖. ให้จัดโซนที่อยู่อาศัยของแรงงานข้ามชาติตามชนชาตินั้นและมีกระบวนการให้ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวข้องกับกฎหมายและวิถีชีวิตของคนไทย</p> <p>๗. ทบทวนและปรับปรุงแก้ไขกฎหมายแรงงานข้ามชาติ/ข้ามถิ่น มาตรการที่เกี่ยวข้อง และทบทวนการให้สัญชาติไทยแก่เด็กที่เกิดจากแรงงานข้ามชาติที่เกิดในประเทศไทย</p>	กระทรวงแรงงาน กระทรวงการท่องเที่ยวและกีฬา
๓.๔ สิทธิมนุษยชน/สิทธิคนไทย	ทั่วประเทศ	๑) รัฐต้องออกกฎหมายรับรองความเท่าเทียม ศักดิ์ศรีของความเป็นมนุษย์ ความแตกต่างหลากหลายในวิถีชีวิตและวัฒนธรรมของคนไร้รัฐ ไร้สัญชาติ รับรองสถานะสิทธิบุคคล และยอมรับการคงอยู่เป็นส่วนหนึ่งของสังคมไทย ตามหลักสิทธิมนุษยชน ความมั่นคงของมนุษย์ และหลักมนุษยธรรม อาทิ คนไทยพลัดถิ่น คนต่างด้าวพลัดถิ่น ที่เข้ามาอยู่ในพื้นที่ติดต่อกันเป็นเวลาดำเนิน ๓๐ ปี ไม่มีการย้ายถิ่นฐานไปที่อื่น ควรให้สถานะและสิทธิต่างๆ เท่าเทียมกับคนไทย	สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงมหาดไทย

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		๒) รัฐต้องคุ้มครองสิทธิประชาชนที่อยู่ในพื้นที่ใดพื้นที่หนึ่ง ที่อาศัยติดต่อกันยาวนานไม่ต่ำกว่า ๒๐ ปี อาทิ คนไทยตกสำรวจ คนไทยตกหล่น คนไทยไร้รากเหง้า และ คนไทยไร้สถานะพร้อมบุตร ให้ได้รับสิทธิและการปฏิบัติเท่าเทียมกับบุคคลอื่น ๆ ที่อยู่อาศัยในพื้นที่นั้น ๆ	
๔.นโยบายการพัฒนาและการบริหารภาครัฐ			
๔.๑ เส้นทางคมนาคม รถไฟรางคู่ รถไฟความเร็วสูง ถนนมอเตอร์เวย์ ชุมชนที่อยู่ในที่แนวริมทางรถไฟ ถนนมอเตอร์เวย์ ยังขาดข้อมูล ทำให้เกิดความวิตกกังวลต่อความมั่นคงของครอบครัวและการเตรียมตัวของชุมชนไม่ทันต่อสถานการณ์	๑.โครงการก่อสร้างรถไฟรางคู่ สายจากจังหวัดนครราชสีมา-ขอนแก่น-อุดรธานี และจังหวัดหนองคาย ๒. รถไฟความเร็วสูง กรุงเทพฯ-เชียงใหม่ ๓. ถนนมอเตอร์เวย์	๑. ประชาสัมพันธ์และให้ข้อมูลที่แท้จริงของโครงการต่อประชาชน ที่อาจได้รับผลกระทบ ทั้งการสำรวจข้อมูลพื้นที่ จุดเริ่มต้นและสิ้นสุด แนวการเวนคืนที่ดิน และให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น ซึ่งอาจมีผลกระทบต่อวิถีชีวิต และวัฒนธรรมชุมชน รวมทั้งการสัญจรของชุมชนด้วย ๒. สร้างการมีส่วนร่วมของเครือข่ายสภาองค์กรชุมชน/ภาคประชาชน ในการสำรวจข้อมูลพื้นที่แนวเขตของเส้นทางผ่านของ รถไฟความเร็วสูง ใช้ขบวนการ และเวทีกลางของสภาองค์กรชุมชนในการสำรวจข้อมูล และรับฟังเสียงประชาชน ๓. จัดพื้นที่รองรับกับผู้ที่เดือดร้อนที่อยู่อาศัยที่แนวเส้นโครงการที่ผ่าน อย่างเหมาะสม มีกระบวนการ และการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย	รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี กระทรวงคมนาคม
๔.๒ การพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ ประชาชนไม่เข้าใจ และไม่มีการประชาสัมพันธ์ที่ชัดเจนของหน่วยงานภาครัฐ ว่าประชาชน มีส่วนได้ ส่วนเสียอย่างไร	ชุมชนกังวลต่อผลกระทบต่อวิถีชีวิต สภาพแวดล้อมทางสังคม เมื่อเปรียบเทียบกับผลประโยชน์ที่ชุมชนจะได้รับ และมีส่วนร่วม	๑. ให้มีตัวแทนภาคประชาชน อาทิ สภาองค์กรชุมชน ร่วมเป็นคณะกรรมการพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษ เพื่อเสนอแนะ ให้ข้อคิดเห็น และ ร่วมตัดสินใจการพัฒนาพื้นที่ ๒. จัดเวทีทำความเข้าใจและรับฟังข้อเสนอแนวทางการพัฒนาพื้นที่เขตเศรษฐกิจพิเศษจากประชาชนในพื้นที่ ๓. ให้มีการเผยแพร่แผนพัฒนาเขตเศรษฐกิจพิเศษให้ประชาชนเรียนรู้ ร่วมพิจารณา และให้มีกระบวนการเตรียมความพร้อมของคนในพื้นที่และพื้นที่โดยรอบเขตเศรษฐกิจพิเศษชุมชน ๔. ให้ทบทวน/ยกเลิกการประกาศพื้นที่เศรษฐกิจพิเศษที่ส่งผลกระทบต่อวิถีชีวิต	รัฐบาล สำนักนายกรัฐมนตรี สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สำนักนายกรัฐมนตรี

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
<p>๔.๓ ผังเมือง</p> <p>การจัดทำผังเมืองมุ่งด้านเศรษฐกิจเป็นหลัก มีผลกระทบกับคนจน การสื่อสารเรื่องผังเมืองไม่ทั่วถึง และไม่ชัดเจน ประชาชนขาดความรู้ ความเข้าใจในวัตถุประสงค์ของการกำหนดสีพื้นที่ตามผังเมือง ว่าสีอะไรเอาไว้ทำอะไรบ้าง ทำเพื่ออะไร เช่น เขตอุตสาหกรรม ที่อยู่อาศัย เกษตรกรรม เป็นต้น</p>	<p>กรุงเทพฯ</p> <p>กำแพงเพชร ระยอง ชลบุรี นนทบุรี ภูเก็ต ปราจีนบุรี อุดรดิตถ์ นครนายก ฉะเชิงเทรา สมุทรปราการ</p> <p>การขยายตัวเมือง/ อุตสาหกรรมบุกรุก พื้นที่การเกษตร พื้นที่ชุมชน</p>	<p>๑. ให้ทุกภาคส่วน ทุกระดับเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดผังเมืองของพื้นที่ ทั้งเรื่องแนวคิด การจัดการ และการวางผังพื้นที่</p> <p>๒. ให้เร่งประกาศผังเมืองให้ประชาชนได้รับรู้อย่างกว้างขวาง ผ่านสื่อชุมชน และสื่อกระแสหลัก</p> <p>๓. ยุติการไล่รื้อชุมชน ทบทวนโครงการขนาดใหญ่ที่มีผลกระทบต่อเศรษฐกิจและสังคมของชุมชน อาทิ โครงการขนส่งมวลชน ฯลฯ</p>	<p>กระทรวงมหาดไทย</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>
<p>๔.๔ ที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัย</p> <p>ที่ดินทำกินและที่อยู่อาศัยของผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ เกษตรกร ยังไม่มีเอกสารสิทธิ ถือครอง</p> <p>ที่ดินสาธารณะจำนวนมากถูกบุกรุกทำลายและนำไปใช้ประโยชน์</p> <p>มีที่ดินทับซ้อนเขตป่าตามประกาศกฎหมายของรัฐ</p>	<p>นครนายก จันทบุรี สระแก้ว ระยอง นนทบุรี ขอนแก่น ชัยภูมิ บึงกาฬ</p> <p>สกลนครนครราชสีมา หนองบัวลำภูกาฬสินธุ์ ร้อยเอ็ด เพชรบูรณ์ พิษณุโลก กำแพงเพชร อุดรดิตถ์ น่าน ระนอง ชุมพร ตรัง กระบี่</p>	<p>๑. สำรวจ ทบทวนกฎหมายการใช้ที่ดินสาธารณะประโยชน์ โดยให้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียมีส่วนร่วมในการทบทวน และนำที่ดินรัฐที่ขาดการใช้ประโยชน์อย่างคุ้มค่า อาทิ สัมปทานบัตรเหมืองแร่เก่าที่หมดอายุ นำมาจัดให้เป็นที่อยู่อาศัย หรือให้เช่าราคาถูกแก่ผู้เดือดร้อน</p> <p>๒. กำหนดนโยบายการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินเป็นวาระแห่งชาติ และจัดตั้งกองทุนที่ดินและผลักดันนโยบายที่สอดคล้องกับการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยของผู้ด้อยโอกาส ผู้ยากไร้ เกษตรกร</p> <p>๓. ปรับปรุงแก้ไขประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ.๒๕๔๗ และกฎหมายอื่น ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดการจำกัดการถือครองที่ดิน ให้ที่ดินกระจายไปยังเกษตรกรรายย่อย ผู้ด้อยโอกาส/ผู้ยากไร้ที่ไม่มีที่ดินทำกินหรือที่ดินทำกินไม่เพียงพอ รวมถึงการจัดการที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยของคนจนเมือง ทั้งนี้การกระจายการถือครองที่ดินเป็นไปเพื่อเป็นหลักประกันความมั่นคงทางอาหาร</p>	<p>รัฐบาล</p> <p>สำนักนายกรัฐมนตรี</p> <p>กระทรวงเกษตรและสหกรณ์</p> <p>กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์</p> <p>กระทรวงการคลัง</p> <p>กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม</p>

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
	ภูเก็ต ปัตตานี ยะลา นราธิวาส	<p>๔. ผลักดันให้มีการออกกฎหมายเพื่อจัดเก็บภาษีที่ดินในอัตราก้าวหน้า เพื่อให้เกิดการกระจายการถือครองที่ดินอย่างเป็นธรรม</p> <p>๕. จัดระบบข้อมูลที่ดินเพื่อการเกษตร ข้อมูลการถือครองที่ดิน และข้อมูลแผนที่ทั่วประเทศ ให้ทันสมัย ตรงกับข้อเท็จจริงในปัจจุบัน และเข้าถึงได้ง่าย รวมถึงเปิดเผยข้อมูลที่ดินของรัฐ และการถือครองที่ดินเอกชนทั่วประเทศต่อสาธารณะให้รับรู้อย่างทั่วถึง</p> <p>๖. สนับสนุนงบประมาณจัดตั้งกองทุนธนาคารที่ดินเพื่อการเกษตรปิลละ หนึ่งแสนล้านบาท เพื่อนำเงินกองทุนไปซื้อที่ดิน รวมทั้งจัดซื้อที่ดินที่เป็นทรัพย์สินประกันหนี้เสียของธนาคารหรือสถาบันการเงิน มาบริหารให้กระจายไปยังเกษตรกรที่ไร้ที่ดินและที่มีที่ดินไม่พอทำกิน โดยให้ชุมชนเป็นผู้กำหนดระบบจัดการที่ดิน ให้เป็นหลักประกันของคนจนและคนไร้ที่ดินทั่วประเทศ และการคุ้มครองที่ดินให้เป็นพื้นที่เกษตรกรรม</p> <p>๗. กรณีพื้นที่มีข้อพิพาทระหว่างภาคประชาชนกับรัฐให้ดำเนินการดังนี้</p> <p>๗.๑ ยุติการไล่รื้อ จับกุม ดำเนินคดีกับประชาชนที่อาศัยและทำกินในที่ดินของรัฐที่ดิน เอกชนที่อยู่ระหว่างกระบวนการแก้ไขปัญหา ทั้งชุมชนเมืองและชนบท โดยจัดให้มีกลไกกลางระงับข้อพิพาทและไกล่เกลี่ยการไล่รื้อชุมชน รวมทั้งปล่อยตัวชาวบ้านที่ถูกจับกุมในระหว่างการแก้ปัญหากรณีพิพาท</p> <p>๗.๒ เร่งพิสูจน์สิทธิที่ดินของประชาชนที่อาศัยอยู่ก่อนการประกาศเขตป่าของรัฐทุกประเภทและที่ราชพัสดุ เพื่อให้ประชาชนสามารถเป็นเจ้าของตามกฎหมาย โดยดำเนินการพิสูจน์ประวัติการครอบครองที่ดิน ใช้หลักฐานดั้งเดิม เช่น พยานบุคคล ต้นไม้ใหญ่ในพื้นที่ประวัติชุมชน ร่องรอยการทำประโยชน์ในพื้นที่</p> <p>๗.๓ ในระหว่างการพิสูจน์สิทธิ ให้ชะลอการจับกุมหรือชะลอการบังคับคดี และรักษาสิทธิการทำเกษตรกรรมและการอยู่อาศัย รวมถึงการพัฒนาาระบบสาธารณสุขของเจ้าของที่ดินไป จนกว่าจะพิสูจน์สิทธิแล้วเสร็จ</p>	และสิ่งแวดล้อม กระทรวงมหาดไทย

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>๗.๔ จัดตั้งกองทุนยุติธรรมชุมชน เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่ได้รับความเดือดร้อนจากกรณีข้อพิพาทจนนำไปสู่การเป็นคดีความ</p> <p>๗.๕ ปฏิรูปกระบวนการยุติธรรม เพื่อให้เกิดความเป็นธรรมกับประชาชนที่ถูกกล่าวหากรณีพิพาทที่ดิน</p> <p>๘. กำหนดเขตการใช้ที่ดินและแผนการใช้ที่ดิน เพื่อความมั่นคงทางอาหาร โดยใช้ฐานข้อมูลที่ดินและการมีส่วนร่วมของชุมชนกำหนดเขตและทำแผนที่การใช้ที่ดินขึ้นใหม่ เริ่มจากแผนที่ดินเพื่อการเกษตรระดับชุมชน โดยแบ่งพื้นที่หลักออกเป็นพื้นที่เพื่อการเกษตร พื้นที่เมือง พื้นที่อุตสาหกรรม พื้นที่เพื่อคุ้มครองรักษาระบบนิเวศและสิ่งแวดล้อม และที่สาธารณะประโยชน์ที่ประชาชนใช้ร่วมกัน ให้ชัดเจน รวมทั้งเขตที่ดินของชุมชนดั้งเดิมที่ก่อตั้งมาแต่บรรพบุรุษ เพื่อรักษาวิถีชีวิตและวัฒนธรรมอันดีงามในการดูแลรักษาและใช้ประโยชน์ที่ดินและทรัพยากรอย่างยั่งยืนไว้ด้วย แล้วจึงบูรณาการแผนระดับชุมชนเป็นแผนระดับจังหวัดและแผนระดับชาติให้แล้วเสร็จภายใน ๑ ปี และออกกฎหมายว่าด้วยแผนการใช้ที่ดินหลักของประเทศ</p> <p>๙. กระจายอำนาจให้ชุมชนท้องถิ่นร่วมกันวางผังเมือง และผังตำบล เกี่ยวกับการใช้ประโยชน์พื้นที่ และแก้ไขพระราชบัญญัติผังสี(WHAT) ให้คุ้มครองพื้นที่เกษตรกรรมและที่อยู่อาศัย พร้อมทั้งเร่งประกาศผังเมือง โดยภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดผังเมืองของชุมชน บังคับใช้และเผยแพร่ให้ประชาชนได้รับรู้อย่างกว้างขวาง ผ่านสื่อชุมชน และสื่อกระแสหลักต่างๆ เพื่อให้สอดคล้องกับวิถีการดำเนินชีวิตของประชาชน</p> <p>๑๐. เร่งรัดให้กระทรวงมหาดไทยดำเนินการตามมติคณะกรรมการกระจายอำนาจฯ ในการพิจารณาแก้ไขระเบียบ หนังสือสั่งการที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินการจัดการที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินให้เอื้อต่อการปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นโดยเร็ว โดยผลักดันนโยบายการแก้ไขกฎหมายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดการทรัพยากร ที่ดินและที่อยู่อาศัย และผลักดันกฎหมายสิทธิชุมชน เพื่อรองรับการจัดการที่ดินและ</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>ที่อยู่อาศัยของชุมชนอย่างยั่งยืน</p> <p>๑๑. ดำเนินการจัดหาที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินร่วมของชุมชน ในรูปแบบโฉนดชุมชน หรือรูปแบบอื่นที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ ผลักดันให้มีพระราชบัญญัติโฉนดชุมชน เพื่อแก้ปัญหาอย่างยั่งยืน โดยชุมชนท้องถิ่นมีส่วนในการบริหารจัดการร่วมกับหน่วยงานภาครัฐ เพื่อความโปร่งใส และแก้ไขข้อกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานโฉนดชุมชนระหว่างที่กฎหมายยังไม่บังคับใช้ ให้ใช้แนวทางการแก้ไขปัญหาตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีว่าด้วยการให้มีโฉนดชุมชน พ.ศ.๒๕๕๓ และจัดตั้งกลไกร่วมระดับจังหวัดเพื่อแก้ไขปัญหา</p> <p>๑๒. ให้มีระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรีรับรองการจัดตั้งคณะกรรมการแก้ไขปัญหาที่อยู่อาศัยและที่ดินทำกินระดับจังหวัด ที่ผู้ว่าราชการจังหวัดเป็นประธาน มีองค์ประกอบคณะกรรมการจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ผู้แทนชุมชน และผู้แทนท้องถิ่น โดยมีอำนาจในการแก้ปัญหาและการบริหารจัดการการใช้ประโยชน์ที่ดินให้แล้วเสร็จในระดับจังหวัดและชุมชนท้องถิ่น ซึ่งสอดคล้องกับแนวทางจังหวัดจัดการตนเอง</p> <p>๑๓. สร้างกลไกป้องกันการสูญเสียที่ดินเพื่อไม่ให้ที่ดินเปลี่ยนมือไปอยู่กับนายทุนหรือบุคคลภายนอกที่ไม่ใช่เกษตรกรหรือคนจนเมือง โดยใช้มาตรการให้มีการใช้ที่ดินร่วมโดยชุมชน ไม่ใช่ให้สิทธิ/ให้เช่าเป็นรายบุคคล พร้อมทั้งสนับสนุนเกษตรกรและผู้มีรายได้น้อยในเขตเมืองที่ได้รับการจัดสรรที่ดินให้มีการรวมตัวกันเป็นกลุ่ม องค์กร เครือข่ายที่เข้มแข็ง มีความช่วยเหลือเกื้อกูลกัน และมีอำนาจต่อรองในกรณีที่ดินต้องการนำที่ดินของชาวบ้านผู้ถือสิทธิอยู่อาศัยและทำกินบนที่ดินเดิมไปใช้ประโยชน์ ต้องผ่านคณะกรรมการแก้ไขปัญหาการบุกรุกที่ดินของรัฐ (กปร.) ทั้งนี้ชาวบ้านผู้ถือสิทธิอยู่อาศัยและทำกินบนที่ดินเดิมต้องได้รับค่าชดเชยและการปฏิบัติอื่นๆด้วยความเป็นธรรม</p> <p>๑๔. เร่งรัดการดำเนินงานของสถาบันบริหารจัดการที่ดิน (องค์การมหาชน) ซึ่งประกาศในราชกิจจานุเบกษา และมีผลบังคับใช้แล้วในวันที่ ๑๒ พฤษภาคม ๒๕๕๔ ได้มีการดำเนินงาน</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหาและผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง
		<p>เร่งรัดจัดตั้งกองทุนธนาคารที่ดิน โดยสมทบงบประมาณไปยังกองทุนที่ดินที่อยู่อาศัยระดับท้องถิ่นทั้งในระดับเมืองและตำบล เพื่อไม่ให้เกิดการรวมศูนย์อยู่ที่กองทุนธนาคารที่ดินส่วนกลาง</p> <p>๑๕. เร่งรัดให้ปรับปรุงแก้ไขกฎหมายเกี่ยวกับ ที่ดินและป่าไม้ สิทธิชุมชนในการจัดการทรัพยากร สิทธิเกษตรกรว่าด้วยการถือครองที่ดินที่ไม่เป็นธรรม การกำหนดเขตพื้นที่ใช้ประโยชน์ที่ดินเพื่ออนุรักษ์พื้นที่เกษตรกรรมและกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการแก้ไขปัญหาที่ดิน ภาครัฐต้องมีกฎหมายการอนุรักษ์หรือคุ้มครองวิถีวัฒนธรรม พื้นที่เชิงวัฒนธรรม ชุมชนเก่า เมืองเก่า</p> <p>๑๖. จัดตั้งองค์กรอิสระ เพื่อพิจารณาเพิกถอนเอกสารสิทธิที่ดินที่ออกโดยมิชอบด้วยกฎหมายและกำหนดนโยบายนำที่ดินรัฐมาจัดสรรเป็นที่อยู่อาศัยของชุมชน เช่น ที่ดินการรถไฟ ที่ดินราชพัสดุ ที่ดินสาธารณะ</p> <p>๑๗. ปรับปรุงกฎหมายเวนคืนที่ดินที่ไม่ใช้ประโยชน์จากนายทุนและหน่วยงานรัฐ เพื่อกระจายให้ประชาชนได้ใช้ประโยชน์อย่างเหมาะสมและเป็นธรรม</p> <p>๑๘. การปฏิรูปที่อยู่อาศัย โดย</p> <p>๑๘.๑) ประกาศนโยบายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสนับสนุนการแก้ปัญหาที่อยู่อาศัยตามโครงการบ้านมั่นคง</p> <p>๑๘.๒) สนับสนุนการแก้ปัญหาที่ดินเพื่อที่อยู่อาศัยของคนจนเมืองและชนบทโดยกำหนดให้ทุกหน่วยงานจัดสรรที่ดินที่ไม่ได้ใช้ประโยชน์ให้คนจนเช่าอยู่อาศัยในราคาต่ำ</p> <p>๑๘.๓) ผลักดันให้เกิดพระราชบัญญัติบ้านมั่นคงเมืองและชนบท</p> <p>๑๘.๔) ออกกฎหมายกองทุนเพื่อพัฒนาที่อยู่อาศัยเมืองและชนบท โดยเก็บภาษีจากธุรกิจอสังหาริมทรัพย์และมีการบริหารจัดการของชุมชนท้องถิ่น</p> <p>๑๘.๕) ให้รัฐสนับสนุนการแก้ไขปัญหาความไม่มั่นคงในการอยู่อาศัยและที่ดินทำกิน</p>	

ความเห็นและข้อเสนอแนะของที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบลครั้งที่ ครั้งที่ ๑/๒๕๕๘ เมื่อวันที่ ๓๑ สิงหาคม - ๑ กันยายน ๒๕๕๘

ประเด็นปัญหาและสภาพปัญหา	พื้นที่ประสบปัญหา และผลกระทบ	ข้อเสนอต่อรัฐผ่านที่ประชุมในระดับชาติของสภาองค์กรชุมชนตำบล	หน่วยงานที่ เกี่ยวข้อง
		<p>ของชุมชนเมืองและชนบท โดยชุมชนท้องถิ่นเป็นแกนหลักมีอำนาจในการจัดการและได้รับการสนับสนุนงบประมาณในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง</p> <p>๑๘.๖) เร่งรัดการอนุมัติและให้สามารถเบิกจ่ายงบประมาณสินเชื่อที่อยู่อาศัยตามโครงการบ้านมั่นคงสนับสนุนโครงการบ้านมั่นคงเมืองและชนบทอย่างต่อเนื่อง ทั้งงบประมาณสนับสนุนสาธารณูปโภคและสินเชื่อเพื่อที่อยู่อาศัย</p>	